

A la Sala del Plenari Carles Pi i Sunyer de la Casa de la Ciutat de Barcelona, el dia VINT-I-CINC de GENER de DOS MIL DINOÜ, s'hi reuneix el Plenari del Consell Municipal, en sessió ordinària, sota la presidència de l'Excma. Sra. Alcaldessa Ada Colau Ballano. Hi concorren els Ims. Srs. i les Imes. Sres. Tinents d'Alcaldia, Gerardo Pisarello Prados, Laia Ortiz Castellví, Jaume Asens Llodrà i Janet Sanz Cid, i els Ims. Srs. Regidors i les Imes. Sres. Regidores Agustí Colom Cabau, Gala Pin Ferrando, Laura Pérez Castaño, Mercedes Vidal Lago, Josep M. Montaner Martorell, Eloi Badia Casas, Xavier Trias i Vidal de Llobatera, Jaume Ciurana i Llevadot, Sònia Recasens i Alsina, Teresa M. Fandos i Payà, Jordi Martí i Galbis, Mercè Homs i Molist, Francina Vila i Valls, Raimond Blasi i Navarro, Irma Rognoni i Viader, Carina Mejías Sánchez, Francisco Sierra López, Maria Magdalena Barceló Vereá, Santiago Alonso Beltran, Koldo Blanco Uzquiano, Jordi Coronas i Martorell, Montserrat Benedí i Altés, Trini Capdevila i Burniol, Gemma Sendra i Planas, Jaume Collboni Cuadrado, Carmen Andrés Añón, Daniel Mòdol Deltell, Montserrat Ballarín Espuña, Alberto Fernández Díaz, Xavier Mulleras Vinzia, Alberto Villagrasa Gil, Sra. Maria Rovira i Torrens, Eulàlia Reguant i Cura, Pere Casas Zarzuela, i els Srs. Gerard Ardanuy i Mata i Juan José Puigcorbé i Benaiges, assistits pel secretari general, el Sr. Jordi Cases i Pallarès, que certifica.

Hi és present l'interventor municipal, el Sr. Antonio Muñoz i Juncosa.

Constatada l'existència de quòrum legal, la Presidència obre la sessió a les deu hores i trenta-cinc minuts.

Es donen per llegides les actes de la sessió ordinària, celebrada el 21 de desembre de 2018, i de la sessió extraordinària del 9 de gener de 2019, l'esborrany de les quals ha estat tramès a tots els membres del consistori; i S'APROVEN.

El Sr. CIURANA demana intervenir per una qüestió d'ordre, i posa de manifest que a la Junta de Portaveus van comentar que estava pendent, inexplicablement, la creació de la comissió de seguiment de terrasses de Ciutat Vella, i el Sr. Badia es va comprometre a intentar portar-la a aquesta sessió com a moció, més que res els nomenaments del president i el vicepresident.

Pregunta, doncs, si tenen voluntat de portar, durant el transcurs d'aquesta sessió, la moció d'urgència esmentada.

La Sra. ALCALDESSA confirma que queda constància de la petició, i entén que es compleix el reglament, afirmació que és replicada pel Sr. CIURANA, el qual recorda que en el ple extraordinari sobre les terrasses es va acordar la constitució de la comissió, de la qual s'havien de fer els nomenaments a què s'ha referit, de manera que no s'està complint el reglament.

La Sra. SANZ, com a responsable de la qüestió, aclareix que la voluntat del Govern és crear aquesta comissió de seguiment de terrasses, i considera que tenen temps de sobres, i remarca que també disposen de molts espais per parlar de terrasses. Diu que no hi ha cap calendari establert, tot i que expressa la voluntat de fer-ho al més aviat

possible, i afirma que està segura que trobaran el mecanisme perquè, si hi ha acord polític, ho tirin endavant les properes setmanes.

El Sr. CIURANA insisteix que al més aviat possible és avui, ja que la comissió està creada i hi ha acord sobre a qui correspon la presidència i la vicepresidència, i assegura que no entenen aquesta voluntat per part del Govern d'ocultar o de tirar endavant.

La Sra. ALCALDESSA diu que no ho discuteix ningú, això, i ratifica que la comissió està creada.

Diu que al llarg de la sessió consultarà amb el secretari, i després els respondrà en ferm la petició.

Dit això, i abans d'encetar l'ordre del dia de la sessió ordinària, comenta que aquest ajuntament té un acord amb l'Associació Consell de Cent —i aprofita per saludar els seus representants que avui els acompanyen— que en el primer plenari de l'any esmentaran els antics regidors i regidores que, lamentablement, els han deixat l'any anterior, com una manera de reconeixement del Plenari a la seva contribució i a la seva tasca en favor del servei públic i d'estimació a la ciutat, i també com a expressió de suport i d'escalf d'aquest Plenari a les seves famílies i persones vinculades.

Així, doncs, en compliment d'aquest acord, com a presidenta del Plenari es refereix breument a tres regidors que els han deixat al llarg del 2017 i 2018.

Esmenta, en primer lloc, Francesc Vicenç i Giralt, nascut a Barcelona el 1927, que va tenir una llarga trajectòria política, que va començar militant al PSUC; i fou detingut i empresonat i, posteriorment va marxar a l'exili. El 1980 es va incorporar a ERC, partit pel qual va ser diputat al Parlament de Catalunya a les eleccions del 1980, i al Congrés dels Diputats el període 1982-1986. Afegeix que el 1981 es va afiliar a Iniciativa per Catalunya, partit pel qual va concórrer a les eleccions municipals del 1991, i va exercir la responsabilitat de regidor de l'Àrea de Cultura d'aquest ajuntament del 1991 al 1995. Destaca la seva vinculació a la vida cultural de la ciutat, i el fet que també va ser director de la Fundació Miró del 1974 al 1981. Va morir el 4 de juny de 2018.

Seguidament, cita Albert Pons i Valón, que va ser un destacat impulsor de l'associacionisme cívic a la ciutat, i va destacar per les seves responsabilitats directives en entitats de gent gran com Progran, o de la Federació d'Associacions de la Gent Gran de Catalunya; i també va ser president de la FAVB; electe entre 1979 i 1983 pel grup municipal de CiU, va ser regidor d'Esports pel Pacte de progrés fins al 1981, a més de president del Districte de l'Eixample. Va morir el 23 de juny de 2017. Finalment, esmenta Joaquim Molins i Amat, que va ser secretari general d'Unió del Centre i la Democràcia Cristiana de Catalunya; diputat al Congrés en dues legislatures, i com a membre de CiU també del Parlament de Catalunya. Afegeix que el 1999 va ser candidat a l'alcaldia de Barcelona, i en va ser regidor fins al març de 2001. Posa de manifest que la seva activa vinculació amb la ciutat va continuar amb la presidència del Patronat de la Fundació del Gran Teatre del Liceu entre els anys 2013 i 2016. Va morir el 13 de juliol de 2017.

Per acabar, expressa, en nom del Plenari del Consell Municipal, el condol a les famílies i el record als antics regidors.

Acabada la intervenció de l'alcalde, els membres del Plenari i del públic aplaudeixen en senyal de reconeixement.

PART INFORMATIVA

a) Despatx d'ofici

En compliment de l'article 63.1 del Reglament orgànic municipal, es comuniquen les resolucions següents:

- 1.- Decret de l'Alcaldia, de 17 de desembre de 2018, que fa una aportació equivalent a la que correspongui als partícips del col·lectiu A del Pla de pensions del grup Ajuntament de Barcelona, al personal funcionari i laboral indefinit i fix de nivell 28 i 30, partípcip del Pla de pensions esmentat, independent de les assignades en el present Acord de condicions comuns dels treballadors de l'Ajuntament i annex de condicions específiques del personal laboral 2017-2020 per als partícips del col·lectiu A, que en cap cas es veuran afectades.
- 2.- Decret de l'Alcaldia, de 17 de desembre de 2018, que proposa al Ple del Consorci de la Zona Franca l'assistència, com a observador, del Sr. Francesc Xavier Poza Gonzalo, director de Patrimoni, a les reunions del Comitè Executiu del Consorci esmentat, en substitució del Sr. Antoni Fernández Pérez.
- 3.- Decret de l'Alcaldia, de 21 de desembre de 2018, que assigna, de conformitat amb allò disposat a l'article 75.5 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, de bases del règim local i a l'article 11.2 ROM, a la Ima. Sra. Gemma Sendra i Planas el règim de dedicació parcial amb un percentatge del 85%, amb les retribucions establertes a l'acord del Plenari del Consell Municipal del 14 de juliol de 2015 per als regidors/ores de l'oposició i efectes des de la data de signatura d'aquest decret.
- 4.- Decret de l'Alcaldia, de 10 de gener de 2019, que nomena la Ima. Sra. Gemma Sendra i Planas regidora adscrita als districtes de les Corts i de Sarrià - Sant Gervasi en substitució, respectivament, de la Ima. Sra. Trini Capdevila i Burniol i de l'Im. Sr. Jordi Coronas i Martorell.
- 5.- Decret de l'Alcaldia, de 10 de gener de 2019, que nomena el Sr. Isaac Iván Martín Salva membre del Consell Municipal del Districte de Sarrià - Sant Gervasi en substitució del Sr. Josep Anton Guillén González, amb efectes des del 8 de gener de 2019.
- 6.- Decret de l'Alcaldia, de 10 de gener de 2019, que crea un grup de treball per a la implantació de la notificació electrònica (e-notificació) i la comunicació electrònica (e-comunicació), en determina la composició i assigna funcions.
- 7.- Decret de l'Alcaldia, de 10 de gener de 2019, que constitueix un consell assessor científic previst en el Pla de ciència de l'Ajuntament de Barcelona, en determina la composició i assigna funcions.
- 8.- Decret de l'Alcaldia, de 10 de gener de 2019, que crea la Ponència d'Innovació Digital Delegada i en determina la composició.
- 9.- Decret de l'Alcaldia, de 10 de gener de 2019, que modifica l'apartat segon del Decret de l'Alcaldia de 6 d'octubre de 2016 relatiu a la composició de la Ponència

d'Innovació Digital.

- 10.- Decret de l'Alcaldia, de 17 de gener de 2019, que proposa a l'Assemblea General del Consorci Localret la designació de la Ima. Sra. Gemma Sendra i Planas com a representant de l'Ajuntament de Barcelona en el Consell d'Administració del consorci esmentat, en substitució del Sr. Alfred Bosch i Pascual.
- 11.- Decret de l'Alcaldia, de 17 de gener de 2019, que delega temporalment la resolució dels procediments de llicències d'ús comú especial de la via pública del Districte d'Horta-Guinardó, a favor de la Gerència del districte esmentat; estableix que en les resolucions adoptades en exercici de les facultats delegades en aquest decret es farà constar expressament que s'actua per delegació de l'alcalde, i determina que la delegació d'atribucions conferida en aquesta resolució serà efectiva a partir del dia de la seva signatura, sens perjudici de la publicació al *Butlletí Oficial de la Província* i a la *Gasetta Municipal*.

- b) Mesures de govern
- c) Informes

PART DECISÒRIA / EXECUTIVA

- a) Ratificacions
- b) Propostes d'acord

COMISSIÓ D'ECONOMIA I HISENDA

- 1.- (DP-2018-27288) APROVAR el contracte de lloguer de la planta baixa, primera i segona de la finca del carrer de la Llacuna, núm. 63-73 amb la societat MRC Constructores, SL, per un termini de 10 anys, prorrogable, per ubicar-hi la nova seu de l'Institut Municipal d'Hisenda de Barcelona, amb efectes de l'1 de febrer de 2019. AUTORITZAR i DISPOSAR l'arrendament esmentat, amb la societat MRC Constructores, SL (CIF B08296972) per una renda contractual mensual del primer any de 181.578,64 euros més l'IVA i de despeses (29.254,37 euros) més l'IVA, amb subjecció a les normes de la Llei d'arrendaments urbans i les modificacions introduïdes per la Llei 4/2013, de mesures de flexibilització i foment del mercat de lloguer, la qual cosa fa un total pressupostari anual de 871.517,18 euros per a l'exercici 2019; 3.061.295,31 euros per a l'exercici 2020; 3.149.789,78 euros per a l'exercici 2021, i 3.184.846,86 euros per a l'exercici 2022, condicionat a l'existència de crèdit adequat i suficient; ABONAR trimestralment la renda acordada mitjançant la presentació de la factura electrònica corresponent; FORMALITZAR el contracte d'arrendament, segons la redacció annexa, que s'aprova, i FACULTAR l'Alcaldia per a la realització de totes les actuacions encaminades a concretar, clarificar i executar el present acord.

El Sr. PISARELLO indica que davant la necessitat de disposar de noves instal·lacions per a l'Institut Municipal d'Hisenda (IMH), i la impossibilitat que un edifici municipal estigui en disposició d'acollir-les a curt termini, s'està treballant per arrendar un immoble que compleixi els requeriments d'aquest institut.

Fa avinent que la millor opció és la ubicada al carrer Llacuna, 63, al Poblenou, en un complex nou de tres edificis dedicats exclusivament a oficines, amb un contracte que

suposa unes condicions econòmiques per sota de l'actual preu de mercat a la zona. En aquest cas, es planteja un contracte per deu anys i diverses pròrrogues obligatòries per a la propietat i potestatives per a aquest ajuntament, que podrien prolongar el contracte fins a vint anys.

La Sra. RECASENS avança que donaran suport a aquest punt de l'ordre del dia, i celebra que els treballadors de l'IMH tinguin un nou espai de treball en condicions, ja que fa molts mesos que denunciaven casos de lipoatròfia semicircular, de la qual ja s'ha diagnosticat vint persones de la plantilla d'aquest ens municipal, així com el mal estat de conservació de l'edifici i els incompliments en matèria de riscos laborals, i un ambient que ha causat diverses dolències, entre les quals la fatiga, al·lèrgies, mal de cap i sequedat d'ulls.

I diu que vol posar de manifest que la gestió d'aquest assumpte ha estat nefasta, i finalment acabaran anant a un edifici de lloguer, amb un cost d'arrendament de tres milions d'euros anuals, en comptes d'haver reformat edificis de propietat municipal per allotjar aquestes dependències.

El Sr. SIERRA avança que, tal com van expressar a la comissió d'Economia i Hisenda, faran una abstenció, que justifica perquè reconeixen que és necessari el trasllat de les dependències perquè són les persones que hi treballen que pateixen la lipoatròfia semicircular, però entenen que hi ha fórmules millors que l'escollida.

Consideren que aquest cas és un exemple més de la mala gestió del Govern i de malbaratament de diner públic, ja que es comprometen deu milions d'euros per al proper mandat, tenint en compte, a més, l'estat econòmic en què deixaran aquest ajuntament, amb retallades i poc sanejades. Així, el Govern preveu un estalvi del 37% per a l'exercici del 2019, però, en canvi, hi haurà pujades del 115%, 121% i 124% els anys següents.

Remarca que en aquest ajuntament s'han posat en marxa fórmules d'èxit com la que es va aplicar en el cas de l'Institut Municipal de Mercats (IMMB), en què es va optar per la construcció d'un edifici, que reverteix en la ciutat i en l'erari municipal, i no es malbarata diner públic pagant lloguers.

La Sra. SENDRA avança el vot favorable del seu grup a aquest acord, ja que l'edifici que fins ara ocupa l'IMH està provocant problemes de gestió en l'atenció al públic, generant cues i manca d'espais d'acollida als usuaris; problemes de manteniment, amb goteres i inundacions cada vegada que plou, i problemes de salut. Per tant, reconeixen que és imprescindible el canvi de seu de l'IMH.

Tanmateix, destaca que aquestes problemàtiques s'havien detectat d'ençà del 2006, de manera que ja fa anys que es va haver de traslladar a la cinquena planta part de l'equip de gestió; per tant, consideren que s'hauria pogut resoldre d'una manera més eficaç en un edifici propi si s'hagués planificat amb temps; malgrat que les condicions actuals de treball fan que no puguin posicionar-se d'altra manera que a favor d'aquest acord.

La Sra. BALLARÍN diu que, tot i que consideren que aquest contracte de lloguer arriba tard, votaran a favor d'aquest punt. I aprofita per felicitar els treballadors i les treballadores de l'IMH perquè, finalment, podran fer la feina en un espai que compleixi les condicions de seguretat i de salut, i que de cap manera compleix l'edifici que actualment ocupen, i que ha provocat moltes molèsties, i malalties, entre

les quals 21 treballadores diagnosticades de lipoatròfia semicircular.

Igualment, destaca l'eficàcia i la importància de la feina d'aquests treballadors i treballadores municipals, que coneix de primera mà perquè va ser durant vuit anys presidenta de l'IMH; i aprofita per posar en relleu que el 2017 van recaptar el 45% del pressupost d'aquest ajuntament, que reverteix en tots els serveis i inversions municipals.

Finalment, aprofita per desitjar-los sort en aquesta nova ubicació.

El Sr. MULLERAS celebra el canvi de les oficines de l'IMH i felicita els treballadors que, després d'innombrables dificultats, aconseguiran deixar de treballar en un edifici malalt que, entre altres problemes, ha causat casos de lipoatròfia.

Recorda que l'abril de l'any passat el seu grup va presentar una proposició per fer efectiu aquest trasllat, i tot i que arriba nou mesos després, ho celebren.

Diu, però, que tampoc no estan d'acord amb les condicions de lloguer del nou espai, ja que disposen d'immobles municipals buits i, per això, avança que s'abstindran.

La Sra. REGUANT remarca que en aquest assumpte es va tard, i entén que hi ha uns quants governs municipals que tenen responsabilitats en aquesta situació que s'arrossega d'ençà del 2006, en què es van començar a detectar problemes a l'edifici. Diu que allò que resulta evident és que les urgències per resoldre un problema que s'arrossega tant de temps provoquen, com a mínim, certs dubtes sobre la manera com s'ha gestionat tot plegat. Així, constata que un contracte a deu anys, amb unes pròrrogues obligatòries, en el fons acaba sent la consolidació de la renúncia a allotjar l'IMH en un edifici de propietat municipal.

Per tant, consideren que si tot plegat s'hagués posat en marxa molt de temps abans, ara no es trobarien en aquesta situació, en què s'ha imposat la urgència per resoldre els problemes de salut laboral. Això no obstant, i perquè és urgent el canvi per als treballadors i treballadores, anuncia que votaran a favor.

El Sr. ARDANUY expressa el vot favorable.

El Sr. PUIGCORBÉ també es posiciona favorablement.

El Sr. PISARELLO està d'acord amb moltes de les observacions que han fet els grups, tot i que confirma que no hi havia espais municipals disponibles a curt termini i, tenint en compte la situació dels treballadors i treballadores, s'imposava un trasllat al més aviat possible; igualment, assenyala que era impensable construir un edifici nou en un termini ràpid.

Fa avinent que disposa d'una llista, que no té temps material per llegir, de totes les alternatives que han estudiat, però finalment s'ha optat pel lloguer d'aquest edifici, que consideren raonable.

La Sra. RECASENS expressa el vot a favor del seu grup, tot i que recriminen que no s'hagi fet res fins al final del mandat, i entenen que si s'hagués entomat al principi potser haurien pogut abordar les reformes d'algun edifici municipal.

La Sra. SENDRA avança que el seu grup està a favor d'aquest punt, i reclama la urgència del trasllat.

S'APROVA el dictamen en debat amb l'abstenció dels Srs. Sierra, Alonso i Blanco i les Sres. Mejías i Barceló, i també dels Srs. Fernández Díaz, Mulleras i Villagrasa.

COMISSIÓ DE PRESIDÈNCIA, DRETS DE CIUTADANIA, PARTICIPACIÓ I SEGURETAT I PREVENCIÓ

- 2.- DESIGNAR la Ima. Sra. Gemma Sendra i Planas presidenta de la Comissió del Consell Municipal de Drets Socials, Cultura i Esports, en substitució de la Ima. Sra. Montserrat Benedí i Altés.

S'APROVA el dictamen precedent amb l'abstenció dels Srs. Fernández Díaz, Mulleras i Villagrasa, i també del Sr. Ardanuy.

- 3.- ADOPTAR, en exercici de les competències reservades a l'Ajuntament com a soci únic de la Societat Privada Municipal Informació i Comunicació de Barcelona, SA, els acords següents: Primer.- DESIGNAR, vista la proposta de la Junta de Portaveus i l'informe del Consell Consultiu i Assessor, la Sra. Neus Sanchís Montiel i el Sr. Ferran Toutain Gibert membres del Consell d'Administració de la societat esmentada. Segon.- ESTABLIR que el mandat d'aquests membres acabarà la mateixa data que la resta dels membres actuals de l'òrgan societari, sense perjudici del regulat a l'article 10.1. del Reglament d'organització i funcionament dels serveis públics de televisió i ràdio locals de Barcelona, tot allò de conformitat amb el que estableix l'acord del plenari del 23 de desembre de 2016. Tercer.- FACULTAR indistintament el/la president/a i el/la secretari/ària del Consell d'Administració per comparèixer davant notari i elevar a escriptura pública els acords anteriors, així com per complir els tràmits necessaris per a la seva inscripció en el Registre Mercantil i, també, la correcció d'errors materials si fos necessària.

Es presenta nova redacció de la proposta d'acord precedent, que és la que se sotmet a votació:

ADOPTAR, en exercici de les competències reservades a l'Ajuntament com a soci únic de la Societat Privada Municipal Informació i Comunicació de Barcelona, SA, els acords següents: Primer.- DESIGNAR, vista la proposta de la Junta de Portaveus i l'informe del Consell Consultiu i Assessor, la Sra. Neus Sanchís Montiel membre del Consell d'Administració de la societat esmentada. Segon.- ESTABLIR que el mandat d'aquesta membre acabarà la mateixa data que la resta dels membres actuals de l'òrgan societari, sense perjudici del regulat a l'article 10.1. del Reglament d'organització i funcionament dels serveis públics de televisió i ràdio locals de Barcelona, tot allò de conformitat amb l'establert a l'acord del plenari del 23 de desembre de 2016. Tercer.- FACULTAR indistintament el/la president/a i el/la secretari/ària del Consell d'Administració per comparèixer davant notari i elevar a escriptura pública els acords anteriors, així com per complir els tràmits necessaris per a la seva inscripció en el Registre Mercantil i, també, la correcció d'errors materials si fos necessària.

La Sra. ALCALDESSA informa que aquest punt necessita, per ser aprovat, el vot favorable dels dos terços de la cambra.

El Sr. BADIA indica que correspon al Plenari la designació dels nous membres del

Consell d'Administració d'ICB; i aprofita per recordar que el mecanisme que van establir per procedir a aquesta acció, va ser designar un consell consultiu i assessor d'ICB a fi que valorés les candidatures, i així poder garantir la independència i els principis que han de regir una televisió pública.

Manifesta que consideren que fan un trist favor a una televisió pública si contradiuen el dictamen del Consell Consultiu, que ha estat escollit per a aquesta finalitat, de manera que insten tots els grups a reflexionar com volen designar el Consell d'Administració, i si realment s'imposa el canvi de mecanisme acordat entre tots.

En aquest sentit, i d'acord amb el Consell Consultiu, manifesta que estan d'acord a votar a favor de la candidatura de Neus Sanchís, a la qual desitgen tots els encerts, i que treballi per una televisió pública de qualitat.

El Sr. CIURANA diu que el seu grup se suma a la necessitat de reflexionar sobre la repolitització del Consell d'Administració de BTV; i consideren que en els mandats anteriors, i concretament amb el tinent d'alcaldia Carles Martí, tots els grups municipals van fer un esforç per eliminar la proporcionalitat en la representació política i buscar un determinat perfil tècnic en els membres del Consell d'Administració.

Per tant, considera que s'imposa una reflexió davant aquest intent del govern de Barcelona en Comú de repolititzar el Consell d'Administració de BTV. Tanmateix, avança que el seu grup votarà favorablement la proposta presentada.

La Sra. MEJÍAS constata que avui es trenca un acord històric en aquest ajuntament, que era que els diferents grups municipals presentaven els seus candidats, que consideraven adequats pels seus perfils, a formar part del Consell d'Administració de BTV, i es respectava la pluralitat dels candidats.

Tanmateix, remarca que avui es contradiu el que va expressar el consell consultiu i assessor de BTV, únicament i exclusivament per interès partidista i per ideologia sectària.

Per tant, manifesta que si votessin favorablement la proposta deixarien ferida de mort la pluralitat i la credibilitat del Consell Assessor i, per tant, es veuen en l'obligació de votar-hi en contra.

El Sr. CORONAS expressa el vot favorable del seu grup.

La Sra. ANDRÉS diu que el seu grup és partidari d'un consell d'administració que respongui al model de comunicació que volen per a aquest ajuntament, que és plural, cultural i de proximitat; i, en conseqüència, anuncia que votaran a favor de la proposta; tot i que diu que els hauria agradat haver votat, també, l'altra candidatura en benefici de la pluralitat.

El Sr. MULLERAS confirma que avui es trenca un consens històric, i s'ha vetat per raons ideològiques una de les candidatures, i contravenint també el que diu l'article 8 del reglament de BTV, en el sentit que s'ha d'avaluar la capacitat i el mèrit dels candidats, i no pas la seva ideologia.

En conseqüència, el seu grup demana al Govern municipal que retiri aquesta candidatura a fi que es presentin les dues candidatures en el Plenari, altrament, anuncia que hi votaran en contra.

La Sra. ROVIRA expressa el vot a favor del seu grup.

El Sr. ARDANUY avança que farà una abstenció.

El Sr. PUIGCORBÉ vota a favor de la candidatura.

El Sr. BADIA confirma que mantenen la candidatura, que consideren que compleix els requisits i el dictamen del Consell Consultiu. Tanmateix, reconeix que és evident que cal fer una reflexió a fi de garantir que no es polititza. Altrament, considera que avui sí que s'ha polititzat en aquest tràmit contradient el Consell Consultiu.

La Sra. MEJÍAS repeteix que la pluralitat en una televisió pública és imprescindible, i que avui la credibilitat i la pluralitat a BTV ha quedat tocada.

El Sr. MULLERAS insisteix que no es pot donar el vistiplau a un vet per raons ideològiques, i que, a més, va en contra del que expressa el Consell Consultiu i de l'article 8 del Reglament de la televisió pública de Barcelona, que diu que s'ha d'avaluar la capacitat i el mèrit dels candidats.

S'APROVA el dictamen en debat amb el vot contrari dels Srs. Sierra, Alonso i Blanco i les Sres. Mejías i Barceló, i també dels Srs. Fernández Díaz, Mulleras i Villagrasa, i amb l'abstenció del Sr. Ardanuy.

Tot seguit, es dona per aprovada, amb els mateixos vots, aquesta acta en la part que estrictament fa referència a l'adopció dels acords precedents, per tal d'agilitar-ne la inscripció en el Registre Mercantil.

4.- (2019/24) ATORGAR la Medalla d'Or al Mèrit Cívic al Sr. August Gil Matamala, en reconeixement de la seva trajectòria vital i professional, com a veu fidel als principis universals de llibertat i justícia.

El Sr. ASENS constata que es tracta d'un reconeixement al compromís amb els valors de la justícia, la llibertat i, sobretot, els valors del dret a un advocat que ha destacat per la seva integritat, meticulositat, rigor i perseverança. Recorda que August Gil Matamala va rebre, fa dotze anys, la Creu de Sant Jordi per la seva llarga i prestigiosa trajectòria, o recentment la Medalla d'Honor per serveis excepcionals de la justícia.

En conseqüència, valoren que August Gil Matamala és plenament mereixedor d'aquest reconeixement de la ciutat.

El Sr. TRIAS diu que avui la ciutat de Barcelona honora August Gil Matamala, però, certament, és ell qui amb els seus anys de lluita els honora a tots plegats.

Destaca la seva faceta de reconegut lluitador antifranquista, però també com a lluitador per les llibertats, ja fos en contra de la dictadura o de les injustícies en temps més actuals, tenint sempre presents uns valors infrangibles que no es poden permetre perdre ni oblidar, atès que viuen un moment històric que els retorna a la lluita per les llibertats civils més bàsiques; i només cal recordar la persecució que viu el company Quim Forn i altres dirigents polítics i activistes sobiranistes. Constata, doncs, que els monstres contra els quals van lluitar durant el franquisme continuen ben vius i volent

imposar la seva voluntat totalitària per damunt de la democràcia i els drets civils.

Entén que per això és molt important recordar i ennoblir persones com August Gil Matamala, que han lluitat tants anys a favor de la llibertat; ja que mentre els recordin i els honorin no s'esborraran els ideals pels quals tant ha lluitat i lluita molta gent, ja que si es perd la memòria també es perden les llibertats.

La Sra. BARCELÓ anuncia el vot en contra d'aquest acord.

La Sra. BENEDÍ expressa el vot a favor del grup d'ERC a l'atorgament d'aquesta medalla a l'advocat August Gil Matamala, del qual destaca la seva dilatada trajectòria personal i professional en favor de la defensa dels drets humans, que justifica amb escreix aquest reconeixement de la ciutat.

Assenyala que August Gil Matamala pertany a la generació de barcelonins i barcelonines que van néixer durant la República, però que van viure tota la seva joventut i bona part de la maduresa sota el jou del règim franquista que tenallava la societat catalana; una generació que lluny de resignar-se va assumir la derrota republicana dels seus pares, i va iniciar la resistència contra el feixisme i va contribuir decididament a evitar la ruptura de la transició intergeneracional amb la llengua i la cultura pròpies.

Posa en relleu que August Gil Matamala ha encarnat, al llarg de la seva vida, els valors democràtics i l'afany de justícia de l'esquerra catalana que va combatre la dictadura, i que s'ha mantingut fidel al seu compromís amb la defensa dels drets civils i de les llibertats nacionals de Catalunya.

La Sra. ANDRÉS destaca que entre el 1960 i el 1975 August Gil Matamala va defensar militants de CCOO al Tribunal d'Ordre Públic (TOP), en una lluita aferrissada en defensa dels drets socials i laborals dels treballadors i treballadores en una època en què corria un risc seriós per fer-ho.

Comenta que també ha estat president de l'Associació d'Advocats Europeus Demòcrates, i el 2007 va rebre la Creu de Sant Jordi.

Manifesta que el seu grup, en reconeixement a aquesta trajectòria vital i professional que acaba d'esmentar, i més enllà de les discrepàncies ideològiques que els puguin separar, avança que faran una abstenció en la concessió d'aquest reconeixement.

El Sr. FERNÁNDEZ DÍAZ recorda que, d'acord amb el Reglament d'honors d'aquest ajuntament, una medalla d'honor és un reconeixement a la trajectòria de persones o entitats que han treballat en favor de la ciutat, i que representen l'expressió pública de la qualitat de l'obra feta, i que demostren la seva aportació i el seu compromís en favor de la ciutat en l'àmbit corresponent.

Reconeix que el Sr. August Gil Matamala s'ha destacat en la defensa dels drets humans, però diu que també és cert que ho ha fet en la defensa de persones vinculades a Terra Lliure, de les quals era advocat habitual; o també per la defensa d'unes idees polítiques determinades que l'han portat a ser un referent de l'extrema esquerra independentista, a la qual ha donat suport públicament, formant part, fins i tot, de candidatures de la CUP.

Diu, per tant, que només entenen aquesta proposta per motivacions polítiques, ja sigui per afinitat ideològica de sentiment independentista o personal amb algun membre de l'equip de govern.

Diu que amb la concessió d'aquesta medalla es dona continuïtat a altres medalles

concedides recentment o en altres mandats, per exemple l'atorgada a Òmnium Cultural.

Per tant, manifesta que el grup del PP farà un vot en contra a la concessió d'aquesta medalla, i diu que confien que en propers consistoris amb altres majories es pugui revocar aquesta concessió, per tornar novament al consens i a la unanimitat que sempre havia presidit la concessió d'aquests reconeixements, amb consultes prèvies als grups. I lamenta que les darreres concessions de medalles tinguin més connotacions ideològiques que no de ciutat.

La Sra. REGUANT observa que s'han dit moltes coses d'August Gil Matamala que subscriu, però remarca la seva faceta d'advocat laboralista incansable defensor dels treballadors i les treballadores de la ciutat i del país, i que sistemàticament s'ha posat de la banda dels febles i ho continua fent.

Assenyala que el seu grup sempre ha manifestat que no comparteix la lògica de concedir medalles, i que els reconeixements han de partir de companys i companyes, i confirma que per al seu grup August Gil Matamala és un company militant de lluites incansables. I diu que amb aquesta argumentació que han defensat durant tot el mandat, continuen pensant que els reconeixements han de venir de fora i sempre s'han abtingut en aquest tipus d'acords, i avui ho tornaran a fer, malgrat que alguns s'entestin a vincular August Gil Matamala com a company de militància de moltes persones presents en aquesta cambra, no només de la CUP. I afirma que li reconeixeran sempre tot allò que ha fet i continua fent en defensa dels drets de moltes persones. I aprofita l'avinentesa per donar-li les gràcies pel que fa, com ahir mateix, compartint amb molts dels qui són aquí, l'acte del qual sorgeix la declaració institucional que després es llegirà, de suport als presos i les preses polítics i als qui són a l'exili.

El Sr. ARDANUY expressa el vot favorable en reconeixement de la trajectòria professional i vital del Sr. August Gil Matamala en favor dels drets humans i civils.

El Sr. PUIGCORBÉ recorda que a August Gil Matamala se li ha concedit la Creu de Sant Jordi el 2007, o el premi Memorial Lluís Companys, i en destaca la seva prestigiosa trajectòria com a advocat laboralista, reconegut defensor d'incomptables lluitadors defensors de les llibertats polítiques i nacionals. Destaca el seu compromís, la seva perseverança, insistentment progressista, honest, educat i culte.

Expressa tota la seva admiració i empatia pel Sr. August Gil Matamala, a qui li agradaria felicitar doblement de manera personal per l'admiració que li desperta la seva persona i la seva família, sent com és el pare de l'actriu Ariadna Gil i sogre de Vigo Mortensen, nominat, enguany, als Oscars de Hollywood.

S'APROVA el dictamen en debat amb el vot contrari dels Srs. Sierra, Alonso i Blanco i les Sres. Mejías i Barceló, i també dels Srs. Fernández Díaz, Mulleras i Villagrasa, i amb l'abstenció dels Srs. Collboni i Mòdol i les Sres. Ballarín i Andrés, i també de les Sres. Rovira i Reguant i del Sr. Casas.

- 5.- (512/18) REVOCAR, de conformitat amb l'article 6 del Reglament d'honors i distincions de l'Ajuntament de Barcelona i els informes que consten a l'expedient, l'atorgament de la Medalla d'Or de la Ciutat de Barcelona al Sr. José Solchaga Zala, acordat pel Plenari del Consell Municipal de l'Ajuntament de Barcelona en sessió de

29 de gener de 1949.

La Sra. ALCALDESSA anuncia que per acord de la Junta de Portaveus els punts 5 a 14 es tractaran conjuntament.

El Sr. PISARELLO aprofita, en primer lloc, per donar la benvinguda a les entitats memorialistes i antifeixistes que avui els acompanyen.

Assenyala que aquests punts proposen la retirada de diferents medalles i distincions a responsables de la dictadura i del terrorisme d'estat.

El Sr. CIURANA també saluda el conjunt d'entitats que avui són presents en aquest saló de plens.

Assenyala que el seu grup ha presentat, en aquest ordre del dia, una proposició sobre la commemoració dels vuitanta anys de l'entrada de les tropes franquistes a Barcelona, i també ha presentat una declaració institucional sobre aquest mateix tema el grup d'ERC.

Constata que avui, dia per dia, fa vuitanta anys que el llavors alcalde de Barcelona, Hilari Salvadó, abandonava la ciutat per anar-se'n pel camí incert de l'exili, i com ell ho van fer milers de catalans i catalanes, sobretot dones, nens i gent gran que enfilaven, moltes vegades a peu, el camí cap a l'exili, i cap a la llibertat.

Remarca que avui, en certa manera, amb aquestes revocacions d'honors i medalles, homenatgen Hilari Salvadó i totes les persones que van marxar de la repressió franquista. Així, les medalles que avui es revoquen eren atorgades a persones que bé des de la seva participació directa, des del seu assentiment còmplice, o bé des del seu silenci culpable ho van provocar.

Confirma, com no pot ser d'altra manera, que el vot del seu grup és a favor de la revocació d'aquest conjunt de medalles i honors; i manifesta que encara, moltes vegades, poden sentir que la terminologia que s'empra és la mateixa que es va usar llavors. Comenta, en aquest sentit, que a l'expedient del Sr. Acedo Colunga hi consta la seva frase terrible "*se ha de desinfectar el suelo patrio*"; malauradament, fa pocs mesos han pogut escoltar un ministre actual del Govern d'Espanya emprant exactament la mateixa recepta, dient que calia desinfectar. Per tant, entenen que el franquisme sociològic també hauria de ser revocat de la vida política.

La Sra. BARCELÓ expressa el vot a favor a la retirada de medalles en compliment de la llei de memòria històrica.

El Sr. CORONAS també, en començar, saluda les entitats memorialistes i antifeixistes que avui els acompanyen.

Afirma que el grup d'ERC votarà fermament a favor de la revocació d'aquests honors i distincions que l'Ajuntament de Barcelona va atorgar a persones i organitzacions de caire feixista.

Considera que mai s'haurien d'haver concedit aquests honors i distincions a unes persones, els noms de les quals evoquen els episodis més foscos de la història del segle XX en aquest país, entre els quals la dictadura de Primo de Rivera, la rebel·lió militar del 1936, la Guerra Civil, la División Azul o la dictadura franquista; repressió, patiment i mort.

Amb tot, diu que reconeix que voten a favor, també, amb sentiment contradictori, agredolç, amb la convicció que estan reparant una greu injustícia, però alhora amb la tristesa que ho fan massa tard, quaranta-tres anys després de la mort del dictador.

Considera que aquest retard és molt significatiu, i explica la molt baixa qualitat democràtica que va quedar a l'Estat espanyol, i que motiva la irrupció d'un feixisme que mai no ha arribat a desaparèixer, ja que les institucions del règim del 78 mai no s'hi van voler enfrontar, ja fos per por o per connivència.

Això no obstant, observa que avui, com a regidors i regidores d'aquest ajuntament, s'han de sentir més orgullosos de la institució a la qual representen, que retira honors i distincions a persones i entitats que mai no els haurien d'haver rebut.

La Sra. ANDRÉS se suma a la salutació a les entitats memorialistes i antifeixistes. Manifesta que la revocació d'aquestes medalles suposa la restitució de l'honor a les persones que van patir les conseqüències del franquisme, un règim detestable i cruel, que va aplicar la vulneració de drets des de la institució de la violència física i psíquica, l'eliminació de l'adversari i del diferent, i que va carregar especialment contra les dones, a qui va convertir en persones de segona, dependents dels homes i de la família, com avui mateix poden testimoniar moltes dones grans que ni tan sols reben una pensió perquè se'ls va impedir accedir al món laboral.

El Sr. FERNÁNDEZ DÍAZ diu que sortosament no existeix un termini de prescripció per a la revocació de medalles d'honor de la ciutat de Barcelona, ja que, contràriament, el termini hauria prescrit en els casos que els ocupen perquè fa més de quaranta anys de democràcia local, i trenta-sis que IC, que forma part del Govern de la ciutat, ha governat la ciutat i mai no havia promogut una iniciativa semblant fins avui. I afirma que si seguissin la lògica d'alguns podrien acusar aquesta formació, i altres que han governat la ciutat per espai de trenta-sis anys, de connivència amb la dictadura, o d'haver emparat la perpetuació de la memòria del franquisme.

Dit això, subratlla que el grup del PP, una vegada més, vol expressar la condemna al franquisme, la dictadura que va representar i el suport a la retirada dels reconeixements i honors que, evidentment, no mereixia. Tanmateix, volen que es faci amb un acord ampli, de tots els grups, per la concòrdia i la reconciliació i per la veritable memòria històrica, sense reescriure la història amb visió de part, sense oblit interessats ni amnèsies selectives.

Demana que facin un acord que condemni el franquisme, però que condemni també la tragèdia de la Guerra Civil i les que es van viure a Barcelona causades per la rereguarda republicana, i que va significar que a la ciutat es comptessin per milers els assassinats per idees, creences religioses, estatus social o el sentiment de pertinença a Espanya; que no se silenciïn les txeques o els afusellaments al Camp de la Bota durant el franquisme, però també els comesos per la rereguarda republicana a Montjuïc, l'Arrabassada i el cementiri de Montcada; sense oblidar els vaixells-presó o els saqueigs dels no afins durant la rereguarda.

Conclou, doncs, que han d'honorar totes les víctimes de la Guerra Civil, les del franquisme, sense excepcions i sense oblit.

Avança que si es promogués aquest tipus d'acord el seu grup hi votaria a favor, altrament, avança que farà una abstenció.

La Sra. ROVIRA confirma que, com no pot ser d'altra manera, el seu grup votarà a favor de tots aquests punts. I consideren que ja era hora que es retiressin les medalles i els honors a persones i organitzacions feixistes; un gest absolutament necessari que també consideren que arriba massa tard.

Igualment consideren que cal referenciar els col·lectius i les organitzacions que fa

anys que batallen per la memòria popular i antifeixista; i valoren que aquestes revocacions també deuen molt a la seva lluita als carrers i que han portat a diferents institucions.

Així, malgrat aquest gest que avui fan de revocació d'aquestes medalles i distincions a persones i organitzacions feixistes i franquistes, consideren que cal apostar per la manera com treballen per confrontar-se al franquisme que sociològicament encara perviu; com afronten tot allò que no es va fer durant la transició, que no va posar les bases necessàries per garantir que no es repeteixi el que va passar; que va ser una transició directa de jutges i de policies, sense que es produís una depuració de responsabilitats.

Confirma que això es cospa a dia d'avui als carrers, amb l'ascens de l'extrema dreta; cal, per tant, articular la situació i plantar batalla als qui els volen fer retrocedir en drets, especialment els drets de les dones i del col·lectiu LGTBI.

I diu que, tot i que avui fan aquest gest simbòlic absolutament necessari, caldrà veure de quina manera planten cara a l'extrema dreta que està cada dia articulant-se als carrers de la ciutat. Afirmar que les trobaran alçades, a les dones, als i a les treballadores, i a totes aquelles persones que volen honorar la lluita antifeixista.

El Sr. ARDANUY expressa el seu vot favorable a un acte de justícia i de reparació per part d'aquest ajuntament.

El Sr. PUIGCORBÉ manifesta que se sent gratament satisfet de poder contribuir a la revocació d'aquestes nou medalles i reconeixements; i diu que ell va viure nou anys d'aquells *25 años de paz* i, en conseqüència, uns quants més d'aquells quaranta *años de paz* que no desitja a cap membre de les joves generacions, malgrat que sembla que vulguin rebrotar les males herbes finançades per la pitjor part d'una oligarquia reaccionària i nostàlgica.

Constata, doncs, que avui estan votant revocar medalles concedides a líders ideològics, autoritaris i feixistes, a adalids de la repressió i a persones que han dirigit o tolerat tortures i assassinats i metrallaments a població civil que fugia dels horrors de la guerra; i confirma que tots ells, tret de l'almirall Carrero Blanco, van morir al llit i gaudint de tots els honors, incloses les medalles concedides per aquest ajuntament.

Es pregunta com és que s'ha trigat tant a proposar la revocació d'aquestes medalles, i recorda que demà al matí farà exactament vuitanta anys de l'entrada de les tropes franquistes per la Diagonal.

El Sr. PISARELLO considera que malgrat hagi passat tant de temps totes les entitats que són avui aquí i els membres del consistori han d'estar orgullosos i orgulloses de la decisió que adopta la ciutat de Barcelona, ja que no hi pot haver concòrdia amb impunitat. Per tant, remarca que llevar la impunitat simbòlica, cultural, de la dictadura, d'una de les experiències més cruels de terror aplicat per l'Estat no és només el reconeixement a les víctimes mai reparades, sinó una garantia de no repetició i una condició bàsica per construir un present i un futur democràtic en llibertat i justícia social.

Constata la importància que els seus fills i filles, sobretot les generacions més joves, entenguin la lluita infatigable dels moviments memorialistes, i quins són els honors i les distincions que avui es revoquen; és important que entenguin que treure respectabilitat a Severino Martínez Anido és reconèixer desenes de treballadors

socialistes i anarquistes que només exigien condicions de vida digna, i que van ser assassinats de manera despietada mentre era governador civil; i és reconèixer també figures molt estimades d'aquesta ciutat com la de l'advocat republicà Francesc Layret, abatut per vint bales, "vint escorpins que trencaren la nit", en paraules de Maria Mercè Marçal.

I afegeix que també ha de servir perquè entenguin que és una certa justícia poètica que implica recordar Francesc Layret el mateix dia que atorguen la medalla de la ciutat a un altre advocat, veterà lluitador antifranquista com August Gil Matamala.

Conclou que també és important que les seves filles, i les noies més joves entenguin que revocar les distincions a la Sección Femenina de la Falange és reconèixer les demandes de llibertat i de respecte de milers de dones, de membres de col·lectius LGTBI que encara avui es recorden als carrers d'Andalusia, d'Extremadura o de Galícia i, també, a Barcelona.

Considera que això també és un antídoto contra l'oblit i la garantia de no repetició que els més joves sobretot entenguin què significa que Barcelona revoqui avui els honors que Francisco Franco s'havia autoatorgat.

Constata que, de vegades, els noms dels dictadors a còpia de ser repetits i a mesura que passa el temps acaben congelats en la història, i en certa manera desproveïts de les connotacions de brutalitat i de crueltat que van tenir per a les seves víctimes. Diu que per entendre aquest sentiment de greuge, ell mateix recordava aquest matí el poema que Joan Brossa va dedicar el 20 de novembre de 1975 a la mort de Franco, en què recordava que un dictador amb un passat assassí moria al llit, amb ni tan sols un judici just com el que ell mai havia reconegut a les seves víctimes, i acabava dient "Glòria del bunyol, ha mort el dictador més vell d'Europa. Una abraçada, amor, i alcem la copa!".

Diu que avui no alcen cap copa, però sí que llancen un missatge ferm a tot Europa: Barcelona no permetrà que aquesta barbàrie es torni a repetir; és una ciutat democràtica, de pau i, precisament per això, una ciutat antifranquista i antifeixista. I afegeix que no només no passaran, sinó que continuaran conquistant, dia a dia, nous horitzons de llibertat i d'igualtat.

Finalment, la Sra. ALCALDESSA agraeix la seva tasca a les entitats memorials. I afirma que Barcelona és i serà ciutat antifeixista.

En acabar els torns d'intervenció, part del consistori i del públic aplaudeixen.

S'APROVA el dictamen en debat amb l'abstenció dels Srs. Fernández Díaz, Mulleras i Villagrasa.

- 6.- (510/18) REVOCAR, de conformitat amb l'article 6 del Reglament d'honors i distincions de l'Ajuntament de Barcelona i els informes que consten a l'expedient, l'atorgament de la medalla commemorativa dels XXV anys de pau al Sr. Francisco Franco Bahamonde, acordat pel Plenari del Consell Municipal de l'Ajuntament de Barcelona en sessió de 13 d'agost de 1964.

S'APROVA el dictamen en debat amb l'abstenció dels Srs. Fernández Díaz, Mulleras i Villagrasa.

- 7.- (513/18) REVOCAR, de conformitat amb l'article 6 del Reglament d'honors i

distincions de l'Ajuntament de Barcelona i els informes que consten a l'expedient, l'atorgament de la Medalla d'Or de la Ciutat de Barcelona a la Sección Femenina, acordat pel Plenari del Consell Municipal de l'Ajuntament de Barcelona en sessió de 23 de juliol de 1966.

S'APROVA el dictamen en debat amb l'abstenció dels Srs. Fernández Díaz, Mulleras i Villagrasa.

- 8.- (515/18) REVOCAR, de conformitat amb l'article 6 del Reglament d'honors i distincions de l'Ajuntament de Barcelona i els informes que consten a l'expedient, l'atorgament de la Medalla d'Or de la Ciutat de Barcelona al Sr. Agustín Muñoz Grandes, acordat pel Plenari del Consell Municipal de l'Ajuntament de Barcelona en sessió de 26 de febrer de 1969.

S'APROVA el dictamen en debat amb l'abstenció dels Srs. Fernández Díaz, Mulleras i Villagrasa.

- 9.- (1385/18) DEIXAR sense efecte l'acord de la Comissió Municipal Permanent de l'Ajuntament de Barcelona, adoptat el 16 de juliol de 1929, pel qual es sol·licita al Consell de Ministres la concessió de la Gran Cruz de Beneficència al senyor Severiano Martínez Anido; INSTAR l'administració competent que iniciïn els tràmits per a la revocació de la concessió de la Gran Cruz de Beneficència al senyor Severiano Martínez Anido.

S'APROVA el dictamen en debat amb l'abstenció dels Srs. Fernández Díaz, Mulleras i Villagrasa.

- 10.- (516/2018) REVOCAR, de conformitat amb l'article 6 del Reglament d'honors i distincions de l'Ajuntament de Barcelona i els informes que consten a l'expedient, l'atorgament de la Medalla d'Honor de la Ciutat de Barcelona al Tercio de Requetés de Nuestra Señora de Montserrat, acordat per la Comissió Municipal Permanent de l'Ajuntament de Barcelona en sessió de 26 de juliol de 1939.

S'APROVA el dictamen en debat amb l'abstenció dels Srs. Fernández Díaz, Mulleras i Villagrasa.

- 11.- (1383/18) REVOCAR, de conformitat amb l'article 6 del Reglament d'honors i distincions de l'Ajuntament de Barcelona i els informes que consten a l'expedient, l'atorgament de la Medalla d'Or de la Ciutat de Barcelona al Sr. Alfonso Pérez-Viñeta Lucio, acordat pel Plenari del Consell Municipal de l'Ajuntament de Barcelona en sessió de 2 de febrer de 1971.

S'APROVA el dictamen en debat amb l'abstenció dels Srs. Fernández Díaz, Mulleras i Villagrasa.

- 12.- (1384/18) REVOCAR, de conformitat amb l'article 6 del Reglament d'honors i distincions de l'Ajuntament de Barcelona i els informes que consten a l'expedient, l'atorgament de la Medalla d'Or de la Ciutat de Barcelona al Sr. Luis Carrero Blanco, acordat pel Plenari del Consell Municipal de l'Ajuntament de Barcelona a

títol pòstum, en sessió de 27 de desembre de 1973.

S'APROVA el dictamen en debat amb l'abstenció dels Srs. Fernández Díaz, Mulleras i Villagrasa.

13.- (514/18) REVOCAR, de conformitat amb l'article 6 del Reglament d'honors i distincions de l'Ajuntament de Barcelona i els informes que consten a l'expedient, l'atorgament de la Medalla d'Or de la Ciutat de Barcelona al Sr. Antonio Ibáñez Freire, acordat pel Plenari del Consell Municipal de l'Ajuntament de Barcelona en sessió de 2 de febrer de 1967.

S'APROVA el dictamen en debat amb l'abstenció dels Srs. Fernández Díaz, Mulleras i Villagrasa.

- 14.- (517/18) REVOCAR, de conformitat amb l'article 6 del Reglament d'honors i distincions de l'Ajuntament de Barcelona i els informes que consten a l'expedient, l'atorgament del pergami i la placa de plata de fill adoptiu de Barcelona al Sr. Felipe Acedo Colunga, acordat pel Plenari del Consell Municipal de l'Ajuntament de Barcelona en sessió de 30 de maig de 1953.

S'APROVA el dictamen en debat amb l'abstenció dels Srs. Fernández Díaz, Mulleras i Villagrasa.

COMISSIÓ D'ECOLOGIA, URBANISME I MOBILITAT

- 15.- NOMENAR com a membres de la Comissió no Permanent d'Estudi que analitzi exhaustivament els usos de la Zona Fòrum i proposi mesures extraordinàries de suport a aquest espai de la ciutat per sanear la zona i reduir l'activitat festiva del recinte del Fòrum les membres següents de la corporació municipal: Ima. Sra. Francina Vila i Valls com a presidenta i Ima. Sra. Janet Sanz Cid com a vicepresidenta.

S'APROVA, per unanimitat, el dictamen precedent.

16.- (19SD0002ITE) Primer.- DONAR COMPTE de la memòria dels treballs tècnics efectuats pel Govern sobre la connexió del tramvia i d'acord amb els compromisos adquirits al Conveni de col·laboració entre ATM i l'Ajuntament de Barcelona relatiu a la coordinació per a la redacció del projecte constructiu per a l'articulació de les xarxes del Trambaix i Trambesòs i la implantació d'una xarxa tramviària unificada del 22 de juliol de 2016 (aprovat per la Comissió de Govern Municipal en sessió de data 21 de juliol de 2016). Segon.- COMUNICAR a l'Autoritat del Transport Metropolità (ATM) i a la Generalitat que el millor traçat per connectar la xarxa tramviària és per la Diagonal i en superfície atenent el pacte primer del protocol de col·laboració entre la Generalitat de Catalunya, l'Ajuntament de Barcelona i l'Autoritat del Transport Metropolità de Barcelona per a l'articulació de les xarxes Trambaix i Trambesòs i la implantació d'una xarxa tramviària unificada, signat l'1 de març de 2016. Tercer.- COMUNICAR a l'ATM i a la Generalitat que, per la millora de la mobilitat i del transport públic, és necessari abordar l'execució del projecte amb celeritat i amb l'objectiu d'iniciar-la l'any 2020,

per recollir la feina feta al Comitè de Direcció del Projecte creat a instàncies del conveni esmentat de col·laboració del 22 de juliol de 2016. Quart.- COMUNICAR a la Generalitat la voluntat de l'Ajuntament de Barcelona d'establir un nou conveni de col·laboració amb els mecanismes de coordinació interadministrativa i de finançament necessaris per fer possible la connexió, que reculli els pactes tercer i quart del protocol esmentat de l'1 de març de 2016. Cinquè.- DEMANAR que l'ATM iniciï una negociació amb les concessionàries actuals per modificar les tarifes tècniques, de manera que s'impossibiliti que la inversió pública es destini a beneficis privats. Sisè.- DEMANAR a l'ATM que, com a conseqüència de la nova situació amb una nova xarxa tramviària unificada, estudiï els mecanismes de més presència de l'Administració pública en l'operació del servei i, si escau, analitzi un rescat o reducció del temps de l'explotació actual.

La Sra. ALCALDESSA saluda la tinenta d'alcaldia de l'Ajuntament de Sant Feliu de Llobregat, que els acompanya en la presentació d'aquest punt, els representants del transport públic, i els de la plataforma Unim els Tramvies.

La Sra. VILA, al·legant una qüestió d'ordre, pregunta què es vota exactament en aquest punt, ja que si es basen en el contingut de l'expedient, voten donar compte d'una decisió del Govern, i d'uns informes que també ha elaborat el Govern, que no recullen moltes de les conclusions sorgides arran de la comissió d'estudi que va impulsar el seu grup, concretament Joaquim Forn; així, confirma que pretenien disposar d'informació per fer un estudi acurat sobre la connexió del tramvia, mentre que avui els presenten una decisió purament política que vesteixen amb un expedient administratiu.

Per tant, demana que els aclareixin quina figura jurídica voten exactament.

El Sr. SECRETARI precisa que es tracta d'un expedient administratiu que es tramita des de la gerència corresponent, que passa el tràmit, i que aplega la documentació que consta a l'expedient; i la proposta d'acord és la que es va sotmetre a consideració de la comissió amb les modificacions introduïdes, i així arriba a aquest plenari.

Puntualitza que, conseqüència d'un expedient administratiu, és tracta d'un impuls de la corporació entorn de l'assumpte que els ocupa, però no respon a una figura administrativa concreta; és a dir, no s'aprova cap projecte concret, sinó que s'està validant l'actuació de l'oficina entorn de la gestió del tramvia.

Conclou que allò que se sotmet a consideració del Plenari és donar compte del treball desenvolupat per l'oficina quant al desenvolupament del projecte del tramvia i les actuacions que se'n deriven. I puntualitza que allò que no se sotmet a la consideració del Plenari és l'aprovació de cap projecte concret, és a dir, cap projecte d'obra o instrument de planejament urbanístic, sinó que hi ha actuació administrativa formalitzada que es porta al Plenari a efectes de debatre la seva votació.

La Sra. VILA recapitula, ateses les explicacions del secretari i que confirmen el que havien entès d'entrada, que allò que voten avui és la voluntat del Govern, una decisió purament política.

Seguidament, la Sra. SANZ presenta aquest punt, i confirma que amb aquesta proposta d'acord estan proposant la connexió del tramvia per la Diagonal, i un tramvia cent per cent públic.

Constata que la ciutat vol la connexió, i avui plantegen fer-la possible. Apunta que, per primera vegada, aquest ajuntament té l'oportunitat de confirmar que està d'acord amb la línia de tramvia per la Diagonal, cosa que no havia passat en aquests darrers anys, i suposa un punt d'inflexió a fi que tiri endavant sobre la base de tota la feina feta fins ara.

Puntualitza, per tant, que amb aquest acord es respon a una demanda que se sustenta, en primer lloc, en el fet que la ciutadania ho expressa de manera clara i rotunda, ja que dos de cada tres barcelonins i barcelonines volen la connexió del tramvia per la Diagonal; afegeix que també ho demana la societat civil, les universitats, els sindicats, les associacions de veïns, les entitats en defensa del medi ambient; i també ho demanen els ajuntaments metropolitans, i que avui demostrin el seu suport amb una representació entre el públic de l'Ajuntament de Sant Feliu de Llobregat; i també ho volen veïns i veïnes de tota l'àrea metropolitana.

Afirma que porten aquest acord avui perquè és fruit d'un debat ferm i franc, obert, amb què han pogut argumentar i contraargumentar tot allò que ha convingut tècnicament i políticament. Destaca que mai no s'havia fet un exercici similar per a cap altra infraestructura de la ciutat.

I fa avinent que porten aquest acord avui perquè les coses s'han mogut d'ençà del darrer debat sobre la connexió. Així, recorda que fa uns mesos no va ser possible, però avui tenen nous suports polítics que se sumen als del Govern municipal, el grup del PSC i el del regidor Ardanuy, i que darrerament han expressat el grup d'ERC, el regidor Puigcorbè i també el grup de la CUP.

Valora que aquesta ampliació del suport a la connexió és molt bona notícia, i que allò que fa uns mesos va ser un desacord avui es pugui traduir en un gran acord de ciutat, amb què hi guanyen tots.

Resumeix el contingut de l'acord, que planteja que aquest ajuntament decideix i aprova que vol la connexió del tramvia per la Diagonal i en superfície, tal com avalen tots els estudis tècnics amb què han treballat. Igualment, es posa de manifest que aquest ajuntament decideix i aprova un tramvia amb un model de gestió cent per cent públic, i que també l'operador serà públic; i, a més, que tota inversió pública que es desenvolupi no reverteixi en benefici de privats. I remarca que l'objectiu és fer aquest acord possible al més aviat possible.

Avança, doncs, que el proper pas després d'aquest és fixar un calendari amb l'ATM, i concretar un acord vinculant respecte d'això. En conseqüència, diuen a l'ATM que iniciï aquests encàrrecs i es posi a la feina de forma immediata, atès que és l'únic ens competent per poder licitar la connexió. I confirma que l'ATM demanava que aquest plenari prengués una decisió respecte d'això.

Constata que el significat d'aquest acord és conegut per tothom, que suposa reforçar Barcelona com a capital de la mobilitat europea, pionera i innovadora, reduir la contaminació urbana i salvar vides, enllaçar l'àrea metropolitana des del Baix Llobregat fins al Besòs, connectant-la directament per la ciutat i sense transbordaments, i significa l'enllaç dels campus universitaris i zones de recerca. Afegeix que també suposa triar l'opció més barata, i triar el mitjà més accessible i més ben valorat pels usuaris; optar per un model de gestió pública que aportarà seixanta-quatre milions d'euros al sistema públic, i poder reforçar tota la ciutat amb més línies d'autobús en altres zones veïnes a la Diagonal.

Conclou, en definitiva, que avui decideixen fer el tramvia per la Diagonal, desbloquejar la connexió i, per tant, opten per una ciutat més sostenible, més saludable, més amable i més ben connectada com a ciutat metropolitana i que respon

a les demandes dels seus veïns i veïnes.

El Sr. CIURANA apunta una qüestió d'ordre en constatar que hi ha divergència entre el text que ha llegit l'alcalde i el que se'ls ha repartit; així, l'alcalde ha llegit un text que parla d'iniciar les obres el 2020, mentre que en el que els han repartit això no hi consta. Per tant, demana saber exactament què debatran i, en conseqüència, què votaran.

La Sra. SANZ respon que la proposta que ha llegit l'alcalde és sobre la base de l'expedient que constava a l'ordre del dia de la comissió d'Ecologia, Urbanisme i Mobilitat, i confirma que el text repartit és el modificat posteriorment.

Aclarits aquests punts, la Sra. VILA enceta la seva intervenció, i manifesta que, per coherència, i tenint en compte que no ha canviat res d'ençà que es va retirar, ara fa un any, un punt similar de l'ordre del dia del plenari, el seu grup no votarà a favor, en considerar que es tracta d'un brindis al sol; i fa notar que així ho acaba de confirmar el secretari general, deixant clar que no voten cap projecte concret. I afegeix que tampoc no hi ha cap data damunt la taula.

El Sr. BLANCO comença la seva intervenció puntualitzant que, com ja ha dit la Sra. Sanz, allò que avui voten aquí no és si estan a favor del tramvia o no, i afirma que és un mitjà de transport excel·lent que dona molt bon servei a les àrees del Besòs i del Llobregat. Precisa, doncs, que allò que estan votant és si la connexió per la Diagonal és prioritària o no, si aquest projecte és urgent o bé ha d'esperar.

Assenyala que allò que diu la proposta del Govern és que l'Ajuntament comunicui a l'ATM que impulsi aquest projecte amb celeritat, amb l'objectiu d'iniciar-lo al més aviat possible. Constata que el que discuteixen és si es poden permetre dedicar dos-cents milions d'euros al cost de la infraestructura de la connexió, i uns altres quatre-cents milions a rescatar les concessions privades, o si, altrament, seria millor dedicar aquests sis-cents milions d'euros a altres prioritats per millorar el transport públic com, entre altres, millorar la xarxa d'autobusos de barri, l'accessibilitat de les estacions de metro que encara no estan adaptades, o acabar l'L9, que és vergonyós que encara no s'hagi posat en servei.

Fa referència al fet que fa nou mesos la majoria de grups municipals va ser molt clara, i va dir al Govern que la connexió de tramvies per la Diagonal no era una prioritat, per problemes de finançament i de gestió i, també, perquè existeixen altres prioritats. Recorda que van estar estudiant la qüestió durant mesos i que res no ha canviat des de llavors; continua havent-hi els mateixos problemes de finançament i de gestió.

Diu que els grups que ara han canviat d'opinió els hauran d'explicar per quins motius ho han fet; i ratifica que el seu grup continua mantenint que la connexió no és una prioritat, que seguirà defensant que cal atendre altres necessitats de millora del transport públic i, sobretot, que cal respectar l'opinió dels veïns de la Diagonal.

El Sr. CORONAS, en primer lloc, saluda els companys i companyes d'altres municipis metropolitans que avui els acompanyen, els veïns i les veïnes i els membres d'entitats, que sempre han intentat ajudar a arribar a acords.

Tot seguit, diu a la Sra. Sanz que les coses es podrien haver fet d'una altra manera, que es pot arribar a acords asseient-se en una taula, amb treball i amb rigor, també posant ordre, fent les coses amb transparència a fi que la ciutadania sàpiga de què

parlen; o, altrament, es pot fer mitjançant campanyes, fotos, titulars, posant pressió o, fins i tot, arribant a l'insult per coaccionar a votar alguna cosa.

Assenyala que les condicions del seu grup són avui exactament les mateixes que l'abril passat; que la inversió pública ha de tenir retorn públic, perquè si és així, tots els beneficis que afirmen que tindrà la connexió poden anar a parar a noves infraestructures, o al sistema tarifari; i, alhora, han de garantir no generar beneficis addicionals a un operador privat perquè els diners de la inversió són públics.

Remarca que cal deixar molt clar l'impacte econòmic que suposarà per a TMB la modificació i supressió de línies de bus; i afegeix que també s'ha de parlar de coherència pressupostària. Observa que el Govern volia un titular que digués que es faria la connexió el 2020, malgrat que sabia que això no és cert. Afirmar, en aquest sentit, que el seu grup no vol mentir a la ciutadania, sinó parlar sobre com es pot fer.

Conclou, per tant, que avui es desfà el nus a què els havia portat el Govern, i demanen a l'ATM que faci la feina que li pertoca, que primer renegociï el contracte, que porti un conveni a aquest ajuntament i, quan en coneguïn les condicions, decidiran què fan, de quina manera i quan, que consideren que és la manera correcta de fer les coses.

Confirma, doncs, que avui passen de les proclames, les fotos, els titulars i les intencions, a posar condicions, rigor, transparència i, si escau, calendari, que són els elements per a un bon govern municipal.

Per tant, recapitula que es tracta d'un acord per desfer l'embolic amb què es trobaven, i per valorar si realment pot tirar endavant aquesta infraestructura, que té abast metropolità, fent-ho com cal.

El Sr. MÒDOL considera que el seu grup no ha de demostrar res pel que fa al seu compromís amb el tramvia, i encara menys en qualsevol assumpte d'abast metropolità. Destaca que l'únic que ha fet quilòmetres de tramvia a l'àrea metropolitana ha estat el PSC.

Diu que sentint les intervencions no sap, realment, si van endavant o enrere, i té la sensació que més aviat assisteixen a un postureig preelectoral de Barcelona en Comú i ERC, que no pas a l'avenç en una qüestió que per al seu grup és clau per a la mobilitat i per a l'àrea metropolitana, i consideren que és molt trist que se'n faci aquesta utilització política, sobretot per part de formacions d'esquerreres.

Fa notar que molts dels qui avui els acompanyen estaven convençuts que avui assistirien a un pas endavant, i assegura que el seu grup així ho ha cregut des del primer dia, quan el Govern els va suggerir tornar a asseure's per mirar de trobar un pacte que tirés endavant el tramvia. I confirma que així ho van fer, s'han assegut, han reiterat les seves condicions i han expressat tota la predisposició.

Malgrat tot, diu que escoltant el Govern i el grup d'ERC consideren que això d'avui és pura *filfa*, que es pren el pèl a la gent, i que no s'avança en res; critica que, de fet, amb aquest compromís es fa un pas enrere.

Reconeix que al consens s'hi arriba treballant i cercant els punts d'acord possibles per tirar endavant projectes complicats, i confirma que el seu grup ho ha fet en aquest mandat, com ara amb la cobertura del tram de la ronda de Dalt, que va costar molt. Diu que, igualment, el Govern hauria pogut iniciar la connexió del tramvia, òbviament no en els cent dies inicials del mandat com s'havia compromès; i diu que sap perfectament que el tramvia podria estar construït en el tram de les Glòries i no ho ha fet.

Afirmar que avui sortiran d'aquesta sessió amb un gust amarg, i reitera el compromís

del seu grup amb aquesta infraestructura, i consideren que era viable començar-la des de Glòries i arribar fins a Verdaguer, i per això van treballar amb tots els grups del consistori.

Acaba la seva intervenció demanant als grups que avui votaran en contra d'aquest punt que hi votin a favor, que és gratis i no els compromet a res.

I diu que confia que en un futur els veritables governs d'esquerres, els que creuen en el transport sostenible i en el tramvia, ho tirin endavant.

El Sr. FERNÁNDEZ DÍAZ diu que allò que no pot sortir gratis és la frivolitat dels qui no rebutgen una proposta que critiquen obertament en les seves intervencions per la seva manca de contingut, i per la manca de resolució en els termes que planteja.

Creu que han de dir clarament que el tramvia per la Diagonal continua en via morta; hi ha projecte possible que no es mou perquè no hi ha cap mena de concreció.

Per tant, consideren que cal felicitar la Sra. Alcaldessa, en concret perquè ha aconseguit que a la seva gesticulació s'hi sumin altres grups municipals; però sentència que el que acorden avui no és altra cosa que fum i gesticulació sobre rails, atesa la inexistència de cap mena de concreció sobre quan i com, tret de per on.

En conseqüència, reitera que el seu grup està a favor de la connexió del tramvia, però no d'aquesta manera; presenten un acord respecte d'això que no és tal cosa perquè no té cap contingut pel que fa al pressupost, tot i que s'apunta que podria estar en una forquilla entre els cent setanta-cinc milions d'euros i els dos-cents; tampoc no hi ha calendari; no s'avalua l'impacte que la connexió pot significar per a TMB; ni tampoc no es concreta qui serà l'operador; ni qui afrontaria un possible rescat de fins a quatre-cents milions d'euros.

Fa notar que el mateix secretari general, en la precisió que ha fet abans d'encetar el debat d'aquest punt, ha reconegut que no hi ha ni projecte d'obra; i afegeix que per no haver-hi, ni tan sols hi ha unitat en el Govern de la Generalitat respecte d'això. I afirma que tampoc no existeix ni una idea clara sobre quines han de ser les prioritats del transport públic per a Barcelona, que assegura que per al seu grup no és la connexió del tramvia, i menys per la Diagonal.

Diu que, altrament, allò que cal és la finalització absoluta de la xarxa ortogonal de bus, la línia D30, acabar l'L9 del metro i potenciar la xarxa de rodalies. Valora que això sí que són autèntiques prioritats, que requereixen, com a mínim, els milions d'euros que estan disposats a posar damunt la taula per a la connexió; i constata que l'alcalde havia dit que estava disposada, fins i tot, a finançar l'actuació, quan en realitat és competència de la Generalitat. I insisteix que considerin si no seria molt millor destinar els diners a finançar les actuacions de transport públic pendents i donar suport a les millores a rodalies.

El Sr. CASAS saluda els treballadors i les treballadores de TMB que els acompanyen.

Destaca que des de l'inici, el seu ha estat l'únic grup que ha posat damunt la taula la necessitat de trencar amb la dicotomia entre connexió sí o connexió no i, altrament, ha situat el model de gestió i explotació de les línies de tramvia al centre del debat polític. Assenyala que, en aquest sentit, van presentar en la darrera sessió de la Comissió d'Ecologia, Urbanisme i Mobilitat una proposta perquè l'ATM iniciés el procés de recuperació de la gestió i explotació del tramvia a càrrec de TMB, com a condició necessària per avançar en l'ampliació del Trambesòs i que, des de l'inici, sigui de titularitat pública.

Recorda que l'anterior proposta d'execució de la primera fase de la xarxa tramviària

unificada, el tram de Glòries a Verdaguer, era apostar pel model de gestió fonamentat en el lucre privat per part de Globalvia, Moventia i Alstom; un model que amb la dinàmica de portes giratòries ha fet augmentar el cost de construcció del tram d'un 74%, més de vint-i-quatre milions d'euros en sobre costos d'obra, i el pagament de cent cinquanta-nou milions en concepte d'interessos al banc.

Constata que aquestes lògiques clientelars han permès construir un model d'explotació del tramvia que reporta més de catorze milions d'euros de guany net a l'empresa concessionària.

Observa, igualment, que el tram proposat de Glòries a Verdaguer generaria una gran pèrdua d'usuaris del transport públic a favor del privat, amb el consegüent increment de guanys per a l'empresa privada en detriment de TMB.

Indica que ara posen les bases perquè Barcelona recuperi la gestió i l'explotació pública del tramvia; igualment, per reforçar la xarxa de bus, i aconseguir la reducció del trànsit rodat privat, prioritzant els vianants i les bicicletes per la Diagonal. I constata que és un debat que ultrapassa el de la connexió del tramvia i concerneix directament el model de privatitzacions d'infraestructures a Barcelona.

Manifesta que apostar per un transport públic és defensar la municipalització del model de gestió i d'explotació, que evita la precarització laboral i els sobre costos de beneficis de les empreses concessionàries.

Confirma que el seu grup continuarà treballant per tot això, per un model de transport totalment públic, col·lectiu i no contaminant, que garanteixi el dret a la mobilitat de tota la ciutadania; per la municipalització de la gestió i explotació de tots els transports públics actualment privatitzats i per reduir les tarifes, i per la gratuïtat per als joves i persones vulnerables econòmicament.

El Sr. ARDANUY expressa el vot a favor d'aquest punt, i a favor de la necessitat de refer, millorar i dignificar l'avinguda Diagonal des del passeig de Gràcia a Glòries, i d'eliminar les autopistes urbanes que travessen la ciutat. Igualment diu que està a favor de millorar l'eficiència i la capacitat de la xarxa de transport públic, de combinar de manera més eficaç les rodalies, el metro, el bus urbà i interurbà i el tramvia.

I expressa la voluntat que el debat que els ocupa se superi aviat a fi d'estudiar noves línies de cara al futur que contribueixin a la millora i eficàcia del transport públic.

El Sr. PUIGCORBÉ es ratifica en el vot favorable a tots els punts d'aquesta proposta d'acord, amb l'objectiu de fer viable, al més aviat possible, una xarxa tramviària unificada que connecti el Trambaix i el Trambesòs a través de la Diagonal.

Destaca que el tramvia és un transport de superfície ambientalment sostenible i de gran capacitat, i assenjala que un tramvia doble equival a quatre autobusos elèctrics, i dos tramvies dobles a un comboi de metro, amb l'avantatge que, malgrat que no és tan eficaç com el transport subterrani, el cost de la infraestructura és enormement menor.

Constata que existeix un gran consens institucional entorn de la connexió del tramvia, al qual s'ha afegit recentment el Parlament, les enquestes ciutadanes, i avui vint-i-quatre regidors i regidores d'aquest consistori. I considera que la clau de l'entesa ha estat l'enunciat de la CUP de la necessitat de garantir la titularitat i la gestió pública de la nova infraestructura i de revertir en el sector públic els beneficis obtinguts per l'increment de la demanda.

La Sra. SANZ posa en relleu que quan el Plenari vota a favor de fer possible que el metro arribi als barris de la Marina, o de fer possible el tancament de la Model, es fa. Per tant, confirma que avui aquest Plenari vota favorablement la connexió del tramvia per la Diagonal, i en superfície, i afirma que es farà, ja que és això el que sempre els ha demanat el Govern de la Generalitat, primer el conseller Rull i ara el conseller Calvet, amb les presidències de Mas, Puigdemont, i ara Torra, que per tirar endavant la connexió, l'Ajuntament de Barcelona digui que sí al tramvia. I afegeix que si volen que això sigui possible el 2020, ho serà.

Confirma que aquest és l'objectiu arran del consens que s'expressa en aquesta cambra. En aquest sentit, agraeix a tothom, i especialment al grup d'ERC, el canvi d'actitud respecte d'això, i valora molt positivament que s'hagin pogut asseure a parlar del tema, i concretar molts aspectes que per a ambdós grups eren importants. I constata que, finalment, venen a la teoria del Govern de la ciutat, i esmenta que qui va dir fa uns anys que la solució que el tramvia passi per la Diagonal és la solució adequada va ser el Sr. Trias.

La Sra. VILA diu que ara ja saben del cert el que fa uns dies només intuïen, i és per què el Sr. Maragall ha aterrat en aquest ajuntament: adobar el terreny per a un pacte amb els comuns en aquesta ciutat. Observa que a quatre mesos de les eleccions aquest pacte ja deu estar tancat, i el primer punt de l'acord deu ser que ERC voti a favor del tramvia per la Diagonal. I lamenta el paper galdós que fan fer a aquest grup, i el peatge que han de pagar a l'alcalde.

Reitera que de l'any passat ençà no ha canviat res de res, que els arguments del Govern són exactament els mateixos, tan sols s'ha produït un canvi d'escenari i és que només falten quatre mesos per a les eleccions municipals, i que el Govern necessita oxigen i algun grup que l'apuntali per aguantar aquests quatre mesos. Diu que només cal mirar els resultats del baròmetre que palesen que un 60% de la ciutadania de Barcelona diu que la ciutat ha empitjorat.

Lamenta, doncs, el tacticisme electoral que traspua aquest acord d'una estructura ferroviària farcida d'externalitats negatives i uns costos elevats.

Sentencia, igualment, que tampoc no en veuran res, ja que el que avui porten a votació és un brindis al sol; una vegada més un gest de política il·lusionalista. I diu que els sap greu que el grup d'ERC se sumi a la política d'incompliments de Barcelona en Comú.

Finalment, recorda que l'alcalde Maragall va suprimir el traçat del tramvia per la Diagonal en considerar que era una barbaritat; i el PSC, en el darrer mandat que va governar, es va entestar a fer passar el tramvia per la Diagonal, i que els barcelonins ja fa vuit anys hi van votar en contra.

Demana, per tant, que reflexionin i que tinguin en consideració tots els elements que ha expressat, i que tirin endavant la D30, la línia de bus per la Diagonal que va impulsar Joaquim Forn en el seu moment, i que és una opció fàcil i que compta amb consens tècnic i polític, així com dels veïns.

Insisteix que la Diagonal necessita solucions urbanístiques i de mobilitat, i afirma que en aquest mandat no veuran absolutament res de cap transformació d'aquesta avinguda.

El Sr. BLANCO "agraeix" al Sr. Mòdol que els demani que votin a favor d'aquest punt, tot i sabent que aquesta proposta és un engany del Govern. Avança que no faran cas del consell del grup del PSC, doncs, perquè no és gratuïta la incertesa en

què deixaran veïns i comerciants de Diagonal, que no saben si faran la connexió del tramvia i aixecaran novament les voreres i la calçada de la Diagonal pocs anys després de la gran obra que s'hi va fer durant el mandat anterior, i que els va ocasionar moltes molèsties.

Reitera, per tant, que aquesta és una declaració d'intencions buida de contingut, i que el Govern la presenta avui per pur electoralisme, amb l'objectiu de tapar els seus fracassos en altres qüestions que interessin molt a la ciutat com és, en primer lloc, la seguretat, l'habitatge o la gestió de molts serveis públics. I diu que lamenten molt que altres partits es prestin a seguir-li el joc.

El Sr. CORONAS observa que la Sra. Vila és capaç de fer intervencions molt millors que la que acaba de fer, i menys populistes.

Puntualitza que allò que demana el grup d'ERC és el mateix que demanava l'abril passat. Remarca que havien reclamant rigor, i que ho continuen fent; i quan la Sra. Sanz afirma que la gestió i l'explotació del tramvia seran cent per cent públiques volen saber com, i que els presentin un conveni; que deixin de banda proclames i titulars, i si això és produeix, el seu suport és ferm.

El Sr. MÒDOL reitera el vot favorable a la proposta, tot i que lamenta que no s'hagi avançat gens.

El Sr. CASAS manifesta que per al seu grup el tramvia serà cent per cent públic o no serà.

En acabar les intervencions, el públic aplaudeix.

Seguidament, i abans de començar el tractament del punt següent de l'ordre del dia, la Sra. ALCALDESSA crida a l'ordre una persona del públic que interromp el plenari, i li fa avinent que, si ho desitja, atendran les seves reivindicacions fora del saló de plens.

S'APROVA el dictamen en debat amb el vot contrari dels Srs. Trias, Ciurana, Martí i Blasi i les Sres. Recasens, Fandos, Homs, Vila i Rognoni, dels Srs. Sierra, Alonso i Blanco i les Sres. Mejías i Barceló, i també dels Srs. Fernández Díaz, Mulleras i Villagrasa, amb la nova redacció següent:

Primer.- DONAR compte de la memòria dels treballs tècnics efectuats pel Govern sobre la connexió del tramvia i d'acord amb els compromisos adquirits en el Conveni de col·laboració entre ATM i l'Ajuntament de Barcelona, relatiu a la coordinació per la redacció del projecte constructiu per a l'articulació de les xarxes del Trambaix i Trambesòs i la implantació d'una xarxa tramviària unificada del 22 de juliol de 2016 (aprovat per Comissió de Govern municipal en sessió de data 21 de juliol de 2016). Segon.- COMUNICAR a l'Autoritat del Transport Metropolità (ATM) i a la Generalitat que els estudis tècnics realitzats avalen la connexió de la xarxa tramviària per la Diagonal i en superfície, iniciant l'actuació en el tram Glòries-Verdaguer, atenent el pacte primer del Protocol de col·laboració entre la Generalitat de Catalunya, l'Ajuntament de Barcelona i l'Autoritat del Transport Metropolità de Barcelona per a l'articulació de les xarxes Trambaix i Trambesòs i la implantació d'una xarxa tramviària unificada, signat l'1 de març de 2016. Tercer.- COMUNICAR

a l'ATM i a la Generalitat que s'estableixin, en un nou conveni de col·laboració, els mecanismes de coordinació interadministrativa i de finançament necessaris per garantir el següent: 1. Adaptar les tarifes tècniques i evitar l'alteració de l'equilibri de la concessió, de manera que la inversió pública no reverteixi en beneficis privats, així com establir els mecanismes de major presència de l'Administració pública en l'operació del servei i, si s'escau, analitzar un rescat o reducció del temps de l'explotació actual. L'ATM iniciarà aquests encàrrecs de forma immediata. 2. Establir un calendari vinculant, per la implementació del model de gestió pública de la xarxa tramviària perquè TMB sigui la responsable de la gestió i explotació del servei. 3. L'Ajuntament presentarà un estudi econòmic de l'impacte que produirà a TMB la supressió o modificació de les línies de bus que passen per l'avinguda Diagonal i que presenti l'esquema de redistribució dels serveis de bus que actualment circulen per aquesta via a la resta de la xarxa, a més a més de reforçar el servei de busos que circulen per la Diagonal durant el període d'execució de les obres donant prioritat a la mobilitat a peu i en bicicleta. 4. L'Ajuntament presentarà un projecte de renovació urbana i de dinamització comercial de la Diagonal, per implementar en la primera fase del projecte de connexió entre plaça de les Glòries i Verdager. 5. L'Ajuntament convocarà una comissió de seguiment del tramvia, formada pels grups municipals, entitats veïnals i moviments socials, com a òrgan de debat i participació estable del projecte de connexió i model de gestió públic. Quart.- COMUNICAR a l'ATM i a la Generalitat que per la millora de la mobilitat i del transport públic és necessari abordar l'impuls del projecte amb celeritat, fruit de les negociacions satisfactòries entre l'ATM i les empreses concessionàries segons els criteris del punt tercer, apartat primer d'aquesta proposta d'acord, i amb l'objectiu d'iniciar-la al més aviat possible, recollint la feina feta al Comitè de Direcció del Projecte creat a instàncies del conveni esmentat de col·laboració del 22 de juliol de 2016.

Districte de Sants-Montjuïc

- 17.- (2016 SD 363 (57/2017) RATIFICAR el Decret de l'Alcaldia de 14 de desembre de 2018, que APROVA la segona addenda al Conveni de col·laboració entre la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Barcelona per a la reordenació dels equipaments penitenciaris a la ciutat de Barcelona, subscrit entre l'Ajuntament de Barcelona i la Generalitat de Catalunya i aprovat per Decret de l'Alcaldia de 9 de gener de 2017 (ratificat pel Plenari del Consell Municipal en sessió de data 27 de gener de 2017), la qual té per objecte l'ampliació dels terminis establerts al conveni esmentat, a l'empara de l'apartat tretzè d'aquest, per dur a terme les operacions patrimonials per a la construcció d'uns nous equipaments penitenciaris, i que FACULTA la quarta tinenta d'alcaldia de l'Ajuntament de Barcelona, la Ima. Sra. Janet Sanz Cid, per a la signatura del present conveni i dels actes que se'n derivin.

S'APROVA el dictamen precedent amb l'abstenció dels Srs. Sierra, Alonso i Blanco i les Sres. Mejías i Barceló, i també dels Srs. Fernández Díaz, Mulleras i Villagrasa.

- 18.- (18PL16585) APROVAR definitivament, de conformitat amb l'article 68 de la Carta municipal de Barcelona, el Pla especial d'infraestructures de la Marina del Prat Vermell, d'iniciativa municipal; amb les modificacions respecte al document aprovat inicialment, a què fa referència l'informe de la Direcció de Serveis de Planejament; RESOLDRE les al·legacions presentades en el tràmit d'informació pública de

l'aprovació inicial, de conformitat amb l'informe de la Direcció de Serveis de Planejament, de valoració de les al·legacions; informes que consten a l'expedient i, a l'efecte de motivació s'incorporen a aquest acord, i CONDICIONAR l'executivitat, i per tant la publicació de l'acord d'aprovació definitiva d'aquest planejament, a l'aprovació definitiva, per part de la Subcomissió d'Urbanisme del municipi de Barcelona, de l'expedient relatiu a la modificació puntual del PGM per a l'ajust del Pla de la Marina del Prat Vermell, a la Zona Franca, d'iniciativa municipal i a la seva publicació al diari oficial corresponent.

S'APROVA, per unanimitat, el dictamen precedent.

Districte de les Corts

- 19.- (18PL16587) APROVAR definitivament, de conformitat amb l'article 68 de la Carta municipal de Barcelona, el Pla especial urbanístic integral per a l'ordenació de l'escola Anglesola, i modificació puntual de l'element número 2008 del Pla especial de protecció del patrimoni arquitectònic de la ciutat de Barcelona, d'iniciativa municipal, a proposta del Consorci d'Educació de Barcelona; i RESOLDRE l'al·legació presentada en el tràmit d'informació pública de l'aprovació inicial, de conformitat amb l'informe de la Direcció de Serveis de Planejament, de valoració de les al·legacions, informe que consta a l'expedient i, a l'efecte de motivació, s'incorpora a aquest acord.

La Sra. SANZ assenyala que amb aquest pla es fa una passa més per fer possible un llarga reivindicació del territori de les Corts, els veïnats, moltes entitats, i que ha ocupat la feina de molts govern municipals, a fi que l'escola Anglesola sigui una realitat.

Precisa que es defineixen els paràmetres d'edificació per a la construcció d'un centre de dues línies de primària, amb 4.250 metres quadrats de sostre i una alçada de planta baixa més quatre. Destaca que s'integra al programa l'edifici protegit existent, de planta baixa més dues.

La Sra. RECASENS anuncia que el seu grup dona suport a aquest punt, sense posar-se tantes medalles com es posa la Sra. Sanz, ja que alguns coneixen el malestar que hi ha al districte en matèria educativa; constata que mai no s'hi havia viscut un malestar tan gran per la incertesa de no saber en quina escola començarien el curs els fills i les filles, fet que va generar plens extraordinaris al Districte i manifestacions dels veïns.

Per tant, celebra que avui, amb aquesta modificació, es permeti tirar endavant l'escola Anglesola. Això no obstant, recorda que hi ha un pla d'equipaments educatius amb incompliments flagrants, i que al districte s'hi necessita un nou institut; i que aquesta aprovació no resol la situació a les Corts.

El Sr. BLANCO addueix que, de vegades, els costa emetre un vot favorable, malgrat que aquesta vegada ho fan i mantindran aquest posicionament. Tanmateix, retreu al Govern que no hagi fet res en quatre anys en aquesta escola, i que n'hauran de passar quatre més perquè el projecte estigui enllestit i, per tant, hi continuarà havent manca de places escolars.

Insisteix que al districte hi cal l'escola i, també, l'institut amb urgència, fet que justifica que el seu grup voti favorablement aquest punt.

El Sr. CORONAS expressa el vot a favor del seu grup.

El Sr. MÒDOL constata que van tard, però anuncia que voten a favor d'aquest punt.

El Sr. VILLAGRASA afirma que la gestió en matèria educativa per part del Govern al Districte de les Corts és un autèntic fracàs. Precisa que al districte hi ha set CEIP i tres IES, i considera que allò que haurien d'estar aprovant avui és un nou institut i no pas un CEIP, que el Govern assegura que estarà en funcionament l'any vinent. Entén que el Govern és conscient, però, que això no es complirà.

Avança que el seu grup, en conseqüència, farà una abstenció, i retreu al Govern que, constantment, incompleixi el pla d'equipaments educatius que van pactar amb la Generalitat, especialment al districte de les Corts.

El Sr. CASAS defensa, en nom del seu grup, que al solar del carrer Anglesola hi ha d'anar un institut d'FP, i que no cal tancar l'escola Ausiàs Marc, sinó impulsar-la; així com que l'escola Ítaca recuperi l'espai que necessita. Per tot plegat, anuncia que voten en contra d'aquest acord.

El Sr. ARDANUY expressa el seu vot favorable, no sense dir que considera que s'ha produït un error gravíssim en la planificació de centres educatius en aquest territori, ja que ara la prioritat era un institut, que és el que realment és estratègic i bàsic al territori.

El Sr. PUIGCORBÉ expressa el vot a favor d'aquest punt.

La Sra. SANZ precisa que els terminis es compleixen, i diu que hauria estat molt positiu que aquest pla especial hagués arribat abans, especialment durant el mandat anterior, ja que fa molt que s'han establert compromisos i un pla d'equipaments educatius per a molts districtes.

Entén que han de valorar l'esforç que s'ha fet en matèria educativa durant aquest mandat, comparable al que s'ha fet en d'altres, però no precisament l'anterior, per poder disposar del sòl públic necessari per fer els instituts i les escoles que necessita la ciutat.

En conseqüència, demana que el Govern de la Generalitat, que té molta responsabilitat en matèria educativa, també es posi les piles perquè els centres educatius siguin una realitat al més aviat possible.

S'APROVA el dictamen en debat amb l'abstenció dels Srs. Fernández Díaz, Mulleras i Villagrasa, i el vot en contra de les Sres. Rovira i Reguant i del Sr. Casas.

Districte d'Horta-Guinardó

20.-

(17PL16496) APROVAR provisionalment, de conformitat amb l'article 66.3 de la Carta municipal de Barcelona, la modificació del Pla general metropolità de l'àmbit del nucli antic d'Horta, de la plaça Bacardí, dels carrers Campoamor i Salses, i dels àmbits discontinus de les cases dels Periodistes, d'iniciativa municipal; amb les modificacions a què fa referència l'informe de la Direcció de Serveis de Planejament, que consta a l'expedient i, a l'efecte de motivació, s'incorpora a aquest acord;

RESOLDRE les al·legacions presentades en el tràmit d'informació pública de l'aprovació inicial, de conformitat amb l'informe de la Direcció de Serveis de Planejament esmentada, de valoració de les al·legacions, que consta a l'expedient i, a l'efecte de motivació, s'incorpora a aquest acord, i TRAMETRE l'expedient a la Subcomissió d'Urbanisme de Barcelona per a la seva aprovació definitiva.

La Sra. SANZ indica que aquest pla, com altres que han presentat durant el mandat, entre els quals el de la Font de Guatlà, la Satalia o les cases-fàbrica del Raval, suposa una nova manera de fer urbanisme que té com a objectiu protegir els barris, mantenint-ne la història i la identitat, entenent el patrimoni d'una manera transversal.

Precisa que per fer possible aquesta modificació han presentat un estudi detallat de tot el barri, finca a finca, per detectar tots els edificis que tenen valor. En aquest sentit, assenyala que l'actual planejament urbanístic no garantia el manteniment de la tipologia edificatòria actual, ni permetia preservar la identitat del lloc. Per tant, amb aquest pla es pretén la preservació del barri d'Horta, els valors propis del nucli històric i tradicional, alhora que promoure'n la renovació en les condicions adequades d'accessibilitat, de serveis i de dotacions.

Afegeix que es preveuen un seguit d'actuacions individuals i de conjunt en diferents àmbits del districte que protegeixen, amb diferents graus, prop de quatre-centes finques de l'àmbit d'actuació. Consta que l'objectiu d'aquesta actuació també és evitar l'expulsió residencial i la protecció del mercat d'Horta.

La Sra. FANDOS avança el vot a favor d'aquest punt, tot i que una de les al·legacions que van presentar era que el mercat d'Horta quedés fora de la catalogació, atès que temien que això hipotequés futures obres necessàries per a la millora de l'equipament i per cobrir les necessitats d'aparcament de la zona. Tanmateix, atès que segons un estudi de l'IM de Mercats, això no hauria de passar, reitera el vot favorable, entre altres motius perquè s'han estimat altres al·legacions com ara treure la desproporcionada càrrega urbanística en habitatges que havien de ser rehabilitats i que demanaven el cent per cent de protecció, a diferència de la resta de la ciutat, on és del 30%.

El Sr. BLANCO diu que troben un punt exagerat afirmar que aquesta és una nova manera de fer urbanisme, quan es tracta només d'una modificació de PGM com tantes se n'han fet al llarg dels anys.

Feta aquesta observació, avança que votaran a favor d'aquest punt atès que estan d'acord amb els objectius de protecció del patrimoni, els valors ambientals i eliminar afectacions innecessàries.

Remarca, però, que queden pendents les indemnitzacions a particulars que perden aprofitament urbanístic arran d'aquesta modificació, i cal veure com es gestionarà, i d'allò que passi els propers mesos sabran si realment és un bon pla i és aplicable correctament.

El Sr. CORONAS diu, com a hortenc, que se sent més que satisfet, així com el seu grup, per l'aprovació d'aquesta protecció del nucli antic de la vila d'Horta que, per més que la Llei de barris s'hi entesti, sempre serà una vila dins la ciutat.

Indica que, coneixent la preocupació de la junta de paradistes del mercat d'Horta, el seu grup va demanar que es fes l'estudi d'una possible ampliació de l'equipament, i que ha resultat que és perfectament compatible. Per tant, a més de preservar

patrimonialment l'estructura del mercat, es podran fer les obres d'ampliació, que no poden esperar gaire més.

El Sr. MÒDOL anuncia el vot favorable, i remarca que el seu grup va impulsar, tant com va poder en el poc temps que va ser al govern de la ciutat, aquestes mesures de protecció del nucli antic d'Horta, així com la redacció d'un element pioner com la Carta del paisatge urbà de la ciutat.

Consideren que tot i que es podria haver fet millor, finalment s'ha aconseguit una solució de consens.

El Sr. MULLERAS considera que alguns aspectes d'aquesta modificació són positius, així com ho és el principi inspirador, que és el manteniment del nucli antic i el patrimoni de barri; en aquest sentit, diu que estan d'acord, també, amb alguna catalogació d'edificis i la nova alineació de vials.

Això no obstant, diu que discrepen del tot amb la requalificació del bloc 17, que aquest govern va adquirir per regalar-lo a Arran, que ara tindrà una qualificació que permetrà que disposi d'un equipament amb totes les condicions a fi que pugui planificar els seus atacs turismofòbics, o les manifestacions que acaben amb la crema de contenidors.

I afegeix que l'actuació també significarà un encariment de les obres de remodelació del mercat d'Horta.

Avança que s'abstindran.

El Sr. CASAS anuncia l'abstenció del seu grup.

El Sr. ARDANUY expressa el vot favorable.

El Sr. PUIGCORBÉ es manifesta en el mateix sentit.

S'APROVA el dictamen en debat amb l'abstenció dels Srs. Fernández Díaz, Mulleras i Villagrasa, i també de les Sres. Rovira i Reguant i del Sr. Casas.

Districte de Sant Andreu

- 21.- (17PL16527) APROVAR definitivament, de conformitat amb l'article 68 de la Carta municipal de Barcelona, el Pla especial urbanístic d'ordenació de les activitats de pública concurrència, comerços alimentaris i altres activitats a l'àmbit delimitat a l'entorn del carrer Gran de Sant Andreu, d'iniciativa municipal.

La Sra. ORTIZ constata que el carrer Gran de Sant Andreu és un emblema per a Sant Andreu de Palomar, atès que és l'eix cívic, comercial i punt de trobada entre la gent dels barris.

Indica que durant el mandat han impulsat la reforma i la pacificació d'aquest carrer, després d'haver fet un ampli procés participatiu amb els veïns i les veïnes. Igualment, també van considerar que calia fer, en paral·lel, la implementació d'un pla d'usos preventiu. Observa, en aquest sentit, que normalment els plans d'usos es redacten per reacció, amb l'objectiu d'evitar uns usos nocius que ja s'han produït, i en aquest cas allò que es pretén és protegir allò existent com la identitat, la diversitat comercial, preservar el comerç de proximitat.

En conseqüència, confirma que es tracta d'un pla d'usos treballat amb els eixos

comercials, amb els veïnats, i els grups municipals, que han tingut una bona entesa. Així, es vol preservar que al carrer Gran hi continuï havent merceries o peixateries, reconeixent el valor social d'aquest tipus de comerç, implicat amb el programa Radars, o "Comerç i escola".

Consideren que el Pla d'usos, que posa limitacions i prevé que no passin coses com les que malauradament s'han viscut ja en altres indrets de la ciutat, suposa un pas en positiu; i aprofita per agrair el suport dels grups municipals perquè es pugui aprovar amb consens.

El Sr. BLASI explica que el projecte de reforma del carrer Gran prové del mandat anterior, i observa que hi ha una confusió constant amb l'instrument urbanístic que es diu que s'utilitza per protegir l'activitat econòmica d'aquest carrer; i remarca que allò que necessita aquest eix comercial seria que es posés en marxa, per exemple, la prova pilot dels APEU o que no s'ajornessin més les obres del mercat de Sant Andreu, que haurien d'haver-se fet durant aquest mandat.

No obstant això, confirma que mantenen el vot favorable.

El Sr. BLANCO considera que les prioritats per a la reactivació comercial del carrer Gran i el nucli antic són altres, de tota manera expressa el vot favorable del seu grup.

El Sr. CORONAS anuncia el vot a favor d'aquest punt; i aprofita per recordar que a inicis del mandat ERC ja ho va demanar al Plenari del Districte, en considerar que és l'instrument que els ajudarà a preservar el teixit comercial del carrer Gran.

El Sr. MÒDOL avança que votaran a favor d'aquesta proposta perquè ha assolit un consens que no era fàcil. Tanmateix, alerta que han d'estar atents, ja que qualsevol operació de renovació urbana pot canviar absolutament la dinàmica comercial; per tant, elaborar un pla d'usos preventiu pot comportar riscos, de manera que convida a estar molt atents a les dinàmiques que es generen.

El Sr. VILLAGRASA confirma que el seu grup s'abstindrà, no perquè no comparteixi el plantejament proposat, que subscriuen al cent per cent, sinó perquè entenen que el Pla d'usos podria topar directament amb la directiva de serveis del 2006, especialment quan es qualifica de pla d'usos preventiu i que pot generar unes expectatives als comerciants que després es poden frustrar.

Així, doncs, diu que atès que no han pogut garantir que aquest pla sigui ajustat a la llei faran una abstenció malgrat que comparteixen la filosofia que planteja el Pla d'usos.

El Sr. CASAS expressa el vot a favor del seu grup.

El Sr. ARDANUY anuncia que hi votarà a favor.

El Sr. PUIGCORBÉ expressa un vot a favor.

La Sra. ORTIZ agraeix els posicionaments favorables, i constata que aquesta que aproven és una mesura més, una de les poques eines de què disposen per combatre la gentrificació, i confirma que, lamentablement, existeixen les directives a què ha al·ludit el Sr. Villagrasa, que posen moltes traves per garantir la preservació del comerç de proximitat.

Confirma que han passat tots els informes jurídics, i coneixen instruments que van a la contra d'aquesta protecció que pretenen, i en aquest sentit, diu que han d'estar preparats per defensar-ho en altres instàncies si es dona el cas.

S'APROVA el dictamen en debat amb l'abstenció dels Srs. Fernández Díaz, Mulleras i Villagrasa.

Districte de Sant Martí 22.- (98g41) DESESTIMAR el recurs de reposició interposat el 15 de novembre del 2018 pel Sr. Rafael de Gispert i Boix, en nom i representació de la societat mercantil Espais Catalunya Inversions Immobiliàries, SLU, en liquidació, concessionària de l'execució pel sistema d'expropiació de la unitat d'actuació 13 del PERI Diagonal-Poblenou, contra l'acord del Plenari del Consell Municipal de 28 de setembre de 2018, que va desestimar la sol·licitud formulada el 23 d'abril de 2018 per Espais Catalunya Inversions Immobiliàries, SLU, en liquidació, de substitució de la garantia complementària d'1.000.000,00 euros, que Espais Catalunya Inversions Immobiliàries, SL, va constituir, el 21 de març de 2013, per una caució equivalent a l'import de 201.537,26 euros; pels motius i fonaments que figuren a l'informe de la Direcció de Serveis Jurídics de l'Institut Municipal d'Urbanisme de 14 de desembre de 2018 i als altres informes relacionats, que, a l'efecte de motivació, s'incorporen a l'expedient.

S'APROVA, per unanimitat, el dictamen precedent.

23.- (18PL16568) APROVAR definitivament, de conformitat amb l'article 68 de la Carta municipal de Barcelona, el Pla de millora urbana per a la determinació dels paràmetres edificatoris del front consolidat del carrer Doctor Trueta, cantonada amb el carrer Ciutat de Granada, promogut per Promoción Ciudad de Granada 11, SL; i RESOLDRE les al·legacions presentades en el tràmit d'informació pública de l'aprovació inicial, de conformitat amb l'informe de la Direcció de Serveis de Planejament, de valoració de les al·legacions, que consta a l'expedient i, a l'efecte de motivació, s'incorpora a aquest acord.

S'APROVA, per unanimitat, el dictamen precedent.

24.- (18PL16589) APROVAR definitivament, de conformitat amb l'article 68 de la Carta municipal de Barcelona, el Pla de millora urbana per a la transformació de l'edifici industrial consolidat situat al carrer Pere IV, núm. 98, districte 22@, promogut per Petil·lia, SL.

S'APROVA el dictamen precedent amb l'abstenció del Sr. Coronas i les Sres. Benedí, Capdevila i Sendra, i el vot en contra de les Sres. Rovira i Reguant i el Sr. Casas.

25.- (18PL16593) SUSPENDRE l'aprovació definitiva, de conformitat amb l'article 92.1.b del text refós de la Llei d'urbanisme (Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost), del Pla de millora urbana per a la rehabilitació de l'edifici industrial consolidat situat al carrer Ramon Turró, 133, de Barcelona, promogut per Franklin España HOLDCO, SL, atesa l'existència de motius determinants de la suspensió, de conformitat amb l'informe de la Direcció de Serveis de Planejament i la Direcció d'Actuació

Urbanística, que consta a l'expedient i es dona per reproduït a l'efecte de motivació; ADVERTIR els promotors del pla, de conformitat amb l'article 95 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, que disposen d'un termini de tres mesos, a comptar des del dia següent al de la notificació d'aquest acord, per realitzar les activitats necessàries per continuar la tramitació, en cas que no ho facin, es declararà la caducitat del procediment i es procedirà a l'arxiu de les actuacions, i NOTIFICAR el present acord als promotors del pla.

La Sra. SANZ indica que es proposa suspendre la tramitació perquè s'han constatat incongruències en el document presentat pels promotors, ja que s'ha detectat que no eren els propietaris de la totalitat de l'àmbit, cosa que no havien declarat al document inicial.

Per tant, indica la proposta de suspensió de la tramitació per poder notificar els acords a l'altre propietari de l'àmbit i que pugui presentar les al·legacions oportunes. Assenyala que, una vegada s'hagi notificat, si tot és correcte, es continuarà amb la tramitació.

S'APROVA, per unanimitat, el dictamen en debat.

c) Proposicions

PART D'IMPULS I CONTROL

a) Proposicions / declaracions de grup

Del Grup Municipal Demòcrata:

- 1.- (M1519/10939) El Plenari del Consell Municipal de l'Ajuntament de Barcelona acorda: 1.- Commemorar el vuitantè aniversari de l'entrada de les tropes franquistes a Barcelona i del final de la Guerra d'Espanya del 1936-1939 amb diverses iniciatives de caràcter institucional, social i cultural per tal de conscienciar la ciutadania sobre la necessitat de defensar constantment la llibertat i la democràcia. 2.- Commemorar l'inici de la Segona Guerra Mundial per tenir present en les generacions actuals els horrors que van provocar aquells fets històrics. 3.- Demanar a l'Ajuntament de Barcelona que promogui el reconeixement de totes aquelles persones que van arriscar la seva llibertat i la seva vida en la lluita contra el franquisme i que es recordin individualment les víctimes barcelonines dels camps de concentració nazis a través de la instal·lació d'*Stolpersteine*, tal com s'ha fet a altres ciutats d'Europa. 4.- Reafirmar Barcelona com a ciutat que vol ser capdavantera en la lluita ferma pels valors de la llibertat, la democràcia i els drets humans i cívics, ciutat que condemna i rebutja els règims totalitaris i els seus múltiples crims contra la humanitat i es posiciona enfront de les actituds i ideologies que avui dia tornen a reviure en diversos punts d'Europa i que són hereves espirituals d'aquells règims. 5.- Que l'Ajuntament de Barcelona faci un informe sobre les confiscacions i ocupacions d'immobles a la ciutat de Barcelona fetes en els dos anys posteriors a l'entrada de les tropes franquistes a Barcelona el 26 de gener de 1939.

El Sr. CIURANA, abans d'encetar el contingut de la seva intervenció, planteja una qüestió d'ordre, i recorda que l'alcalde ha dit, en començar la sessió, que faria les

consultes pertinents a la Secretaria i al regidor Badia sobre si s'inclouïa a l'ordre del dia, per via d'urgència, la moció sobre la comissió de seguiment de les terrasses. Així, doncs, pregunta si ha pogut fer les consultes esmentades.

El Sr. PISARELLO respon que encara no s'ha resolt aquest punt, i que els avisaran tan aviat com ho estigui.

El Sr. CIURANA reprèn el torn de paraula, i manifesta que aquesta proposició té a veure amb l'efemèride que avui es commemora, que prèviament ja ha estat objecte de debat en aquest saló de plens, i que és el vuitantè aniversari, el 26 de gener de 1939, de l'entrada de les tropes franquistes a Barcelona per la Diagonal.

Per aquest motiu, assenyala que el seu grup planteja la necessitat d'una declaració — en aquest cas una proposició— que generi un acord per commemorar, de manera sòlida, aquesta efemèride que va condicionar la vida de moltes i molts conciutadans, entre els quals els avis o els pares de membres d'aquest consistori.

Recorda que l'entrada dels franquistes per la Diagonal va donar pas a una llarguíssima dictadura, amb repressió en forma de presó i d'exili, d'afusellaments, i, també, de confiscació de propietats, que també és un dels punts que incorpora la proposició.

Afegeix que enguany també es commemora l'aniversari de l'inici, el 1939, de la Segona Guerra Mundial, un conflicte que, malgrat que es pensi que va tenir repercussions perifèriques al país, va tenir una gran importància per a Barcelona i també per a molts conciutadans. I posa com a exemple el seu mateix avi, que va marxar a l'exili el 5 de febrer de 1939, que sempre va dir que la guerra no l'havien perduda el 1939, sinó el 1945, quan els aliats es van quedar al Pirineu i no el van travessar.

En conseqüència, diu que el seu grup considera que aquestes dues efemèrides mereixen un reconeixement per part d'aquest ajuntament i que se'n faci una commemoració *ad hoc* per la necessitat constant de la defensa de la llibertat i de la democràcia.

Afegeix que també volen que això comporti el reconeixement a totes les persones que van lluitar per la llibertat en la foscor dels anys de la dictadura, i que en part van ser víctimes dels moviments polítics que van desencadenar la Segona Guerra Mundial; posa de manifest que, en aquest sentit, és conegut el magnífic document de Montserrat Roig *Els catalans als camps nazis*; i demanen que Barcelona se sumi a la iniciativa que ja s'ha posat en marxa en altres municipis, de la qual és autor un artista berlinès, i aquesta mateixa setmana s'inaugura a Estrasburg una exposició respecte d'això, i és que es recordi tots aquells barcelonins i barcelonines que van ser víctimes d'internament en camps nazis amb *Stolpersteine*, petits llambordins que es posen allà on van viure els veïns de la ciutat que van ser deportats.

Explica que també han introduït en aquesta proposició la necessitat, arran d'una denúncia històrica i periodística de la Dra. Morán i el Cadci, i que va ser publicada diumenge passat a l'*Ara*, que aquest ajuntament tingui una posició activa i faci un informe sobre la confiscació de béns immobles que es van produir els dos anys posteriors a la finalització de la Guerra Civil, bé perquè els seus titulars eren a l'exili, havien mort al front o havien estat afusellats, o simplement havien estat represaliats. Acaba la intervenció posant de manifest que amb aquesta iniciativa volen fer present a la memòria de la ciutadania d'avui la necessitat de defensar la pau, la llibertat i la democràcia.

La Sra. BARCELÓ constata que el seu partit ha condemnat i condemna les dictadures del passat i, lamentablement, també del present, atès que n'hi continua havent en altres països del món.

Així, doncs, una vegada més condemnen la dictadura franquista, i destaca el seu compromís clar amb el compliment de la legalitat vigent en matèria de memòria històrica, de reconeixement a les víctimes mortals, i de rebuig a la persecució política del règim durant la dictadura.

Afegeix que Ciutadans, com a partit demòcrata que és, no pot fer altra cosa que condemnar els crims del nazisme i solidaritzar-se amb els familiars de les víctimes. Destaca, en aquest sentit, que el 2017 el seu grup parlamentari va presentar una PNL per al reconeixement de Francisco Boix, per ser debatuda a la comissió de Cultura, i amb què instaven el Govern espanyol a enviar a París una representació oficial per assistir al trasllat de les seves restes, i a reconèixer amb un homenatge públic la seva figura, i la dels republicans espanyols que es van enfrontar al terror nazi a Mauthausen, i que van formar un grup ben cohesionat que va teixir una xarxa de suports, també armada, i que en va fer l'únic col·lectiu en el qual mai hi va haver cap suïcidi.

Diu que podrien parlar de la quantitat d'indignitats que es cometien cada dia als camps d'extermini i no acabarien; tanmateix, avui consideren que és positiu recordar la lluita per la supervivència, el valor, la generositat i el coratge d'uns homes que no van defallir per conservar l'esperança. Afegeix que han de recordar tots els qui van lluitar per defensar la democràcia i els drets humans contra la barbàrie que va significar el nazisme i el règim totalitari que es va imposar a Alemanya.

Per tot plegat, avança que el seu grup votarà a favor d'aquesta proposició.

La Sra. CAPDEVILA fa referència també al fet que demà farà vuitanta anys de l'entrada de les tropes feixistes a Barcelona per la Diagonal, i va posar fi a qualsevol esperança de victòria de l'exèrcit republicà i va significar l'abolició definitiva dels drets civils i de les llibertats nacionals del país.

Constata que a partir d'això es va iniciar un llarg període de repressió, dècades d'exili per a molts barcelonins i barcelonines, i també d'exili interior, de depuració, de presó i, en alguns casos, la mort dels qui es van quedar. Així, el règim repressiu instaurat per les autoritats franquistes s'havia de prolongar fins més enllà de la mort del dictador.

Explica que l'1 de setembre de 1939, vuit mesos després de l'entrada dels franquistes a la ciutat, i quatre mesos després de la victòria dels colpistes a la Guerra Civil, va esclatar la Segona Guerra Mundial, una coincidència temporal que no és gratuïta; així, la lluita contra el feixisme, que va començar el 1936 a l'Estat espanyol, es va estendre pel món el 1939. Constata que això ho van comprendre perfectament homes com Francesc Boix i Marcial Mayans que, com molts altres republicans, van combatre el feixisme a Espanya i a Europa, i van viure l'horror dels camps d'extermini nazis a Mauthausen.

Considera evident que recordar les víctimes de la barbàrie feixista és un deure moral de qualsevol societat mínimament democràtica, i per això, en el ple del març de l'any passat, el seu grup va demanar a l'alcaldeessa la col·locació d'*Stolpersteine* a la ciutat en memòria dels barcelonins i barcelonines que van patir la brutalitat del nazisme, tot i que a dia d'avui encara esperen que es col·loqui el primer d'aquests llambordins per la memòria. Per tant, aprofita aquesta oportunitat per demanar a l'alcaldeessa que compleixi aquell compromís.

Remarca, tanmateix, que el record de les víctimes és indispensable però no suficient; i en els temps convulsos que estan vivint, els demòcrates tenen l'obligació de recollir el testimoni dels combatents antifeixistes per continuar la seva lluita i derrotar la bèstia totalitària allà on sigui.

Assegura que els correspon defensar tantes vegades com calgui el compromís de Barcelona amb la pau i contra el feixisme en les seves múltiples expressions; cal convertir la ciutat en un lloc d'acollida de totes aquelles persones que són víctimes de qualsevol forma d'intolerància, i un referent global de diàleg, tolerància i inclusió.

Avança, doncs, que per tots els motius que ha expressat, el seu grup votarà a favor d'aquesta proposició.

La Sra. ANDRÉS diu que commemorar l'acabament d'una guerra és commemorar el final d'una etapa d'horror per a un país, per a una ciutat i, en definitiva, per a les persones; i en aquest cas, la fi de la guerra espanyola va significar l'inici de l'horror per a moltes persones i ciutats de l'Estat.

Posa de manifest que Barcelona el va patir de moltes maneres, i entre altres, amb la retirada d'escultures que commemoraven fets que no agradaven al franquisme, com l'al·legoria de la República, avui instal·lada a la plaça Lluçmajor, que va ser rescatada una vegada recuperada la normalitat democràtica pel primer regidor socialista de Nou Barris. Igualment, el nomenclàtor dels carrers va ser canviat a fi d'eliminar-ne la memòria anterior a la implantació del règim franquista; indrets singulars i referents, amb una simbologia per a la ciutadania de valors democràtics i de llibertat es van convertir en llocs de referència d'horrors i de tristor, com és el cas de la muntanya de Montjuïc.

Remarca que aquesta institució també va patir l'etapa fosca en forma de purgues, que ja van tenir ocasió de condemnar a la comissió de Presidència, o avui mateix, que han aprovat la revocació d'honors injustos atorgats altre temps per aquest ajuntament als franquistes, i que van ser els artífexs de l'horror contra les persones que es classificaven com a roges, un qualificatiu que es feia extensiu a tot el seu entorn.

Confirma que tot això va marcar la ciutat per sempre, i que en quinze anys va passar a tenir quatre-cents mil habitants exiliats en un èxode provocat pel franquisme, i que va empobrir la ciutat econòmicament, socialment, culturalment i moralment.

Manifesta, doncs, que el seu grup és plenament favorable a la recuperació de la memòria i la commemoració de tanta lluita i tanta injustícia per part d'un règim que mai no hauria d'haver existit.

Considera que això els ha de servir per encoratjar-los a lluitar contra el nou feixisme que ve, i que els haurà de convertir a tots i totes en militants.

El Sr. FERNÁNDEZ DÍAZ manifesta, en primer lloc, que el grup del PP no té res a objectar a cap dels cinc punts que conté aquesta proposició.

Dit això, justifica el fet que el seu grup expressi abstenció en aquest tipus d'iniciatives perquè allò que vol és que es promogui un acord en favor de la veritable memòria històrica, sense amnèsies selectives, ja que en democràcia s'han de reconèixer totes les víctimes; i que el fet de recordar-ne unes no els ha de fer deixar-ne de banda altres que també ho van ser de la desraó de la guerra, dels totalitarismes i dels extremismes.

Afirma que no poden compartir, doncs, l'amnèsia selectiva, i diu que haurien afegit a aquesta proposta, i en altres que s'han presentat, els oblitats que s'han produït.

Entén que quan es parla de la Guerra Civil Espanyola, i també de la ciutat de

Barcelona, han de tenir un record i commemoració dels qui, per raó de les seves idees, de les seves creences o del seu estatus social van patir, o van perdre la vida, a les quaranta-sis txeques que hi havia a la ciutat. Afegeix que també s'han de recordar les més de dues mil cinc-centes persones que van ser afusellades a Montjuïc, al cementiri de Montcada, a la Rabassada o, també, al Camp de la Bota entre els anys 1936 i 1937.

Per tant, el seu grup considera que, en democràcia, és moment d'honorar totes les víctimes, i des de la condemna més absoluta d'allò que va representar el franquisme, la dictadura, i les conseqüències indesitjables de la Guerra Civil per a totes les víctimes; i no apel·lant a la memòria històrica per establir una nova forma de reescriure la història, amb oblits i amb amnèsies selectives.

Finalment, avança que si s'introdueix aquesta visió, el seu grup votarà a favor de la proposició, altrament, farà una abstenció.

Dit això, afegeix que si es parla de decomisos també han de parlar dels que es van fer a la rereguarda republicana i per part del Govern de la Generalitat, amb l'obertura de caixes els anys 1937 i 1938.

La Sra. ROVIRA, en primer lloc, s'adreça al Sr. Fernández Díaz per dir-li que, d'amnèsia, ben poca, i que la realitat del que es va produir va ser un alçament militar contra la República, que tenia el suport popular de la majoria del territori. I remarca, igualment, que d'igualtat entre els dos bàndols, cap ni una, ja que uns van ser els responsables de provocar misèria, assassinats, i que a dia d'avui la situació sigui la que és, després d'una llarga etapa franquista que encara avui no ha retut comptes de tots els organismes penals i judicials, i també sociològics que van generar els quaranta anys de dictadura.

Refusa fermament, doncs, equiparar antifeixistes i feixistes, els dos bàndols que hi van haver durant la Guerra Civil i després durant quaranta anys.

Dit això, avança que el seu grup votarà favorablement la proposta del Grup Demòcrata, que consideren de dignitat, memòria històrica i per conscienciar del que és el feixisme, l'extrema dreta, el franquisme i la ultradreta, i posar els noms que calgui per explicar què és cadascun d'aquests conceptes per tal que no es torni a repetir; i també enfront de la voràgine que estan vivint arran del ressorgiment de l'extrema dreta, que sempre hi ha estat, però que ara es torna a coordinar, a escenificar i a sortir al carrer per llevar els drets de les persones migrants, de les dones, el dret a la llibertat, a l'expressió, per erradicar els drets culturals del conjunt de veïns i veïnes de Barcelona, també.

Considera que això ho han d'explicar, i també cal fer un front democràtic i una aposta per combatre al carrer, en tots els mitjans i les institucions, des de cada barri, allò que els volen arrabassar aquestes persones i per garantir els drets.

Proclama que per fer front a la impunitat i a l'oblit cal que es materialitzin els diferents punts que proposa avui el Grup Demòcrata, i que es faci coordinadament amb el conjunt d'entitats i associacions que fa anys que batallen per posar damunt la taula la necessitat de no oblidar mai allò que va succeir. I afegeix que tot això s'ha d'estendre arreu del territori, ja que és cert que moltes persones van haver de venir a viure a Barcelona quan els seus pares o familiars estaven a l'exili o en camps de concentració, i de fet encara no saben on van morir. Per tant, manifesta que aquestes persones que van venir a viure a Barcelona també mereixen saber què ha passat amb tots els seus familiars.

El Sr. ARDANUY anuncia el seu vot a favor de la proposició, i que està d'acord amb tots els punts que conté. Remarca que commemorar és recordar, i posar en valor i restituir la memòria; també és retornar l'honor perdut a causa d'una dictadura sense escrúpols.

Constata que, a dia d'avui, l'Estat espanyol que pateixen no reconeix i no anul·la els consells de guerra que van portar la mort de molts compatriotes, polítics i gent que servia la democràcia.

Afegeix la necessitat de tenir la memòria ben viva perquè no es tornin a produir uns fets tan lamentables.

El Sr. PUIGCORBÉ expressa el vot favorable a la proposició i diu que subscriu els cinc punts que la componen. Fa referència al punt tercer a què ha al·ludit en la seva intervenció la regidora Capdevila, i que ell mateix va defensar la implantació dels Stoppelsteine en aquesta cambra, demanant-ne concretament un per al president Companys davant del palau de la Generalitat. I afegeix, pel que fa al cinquè, que troba interessant considerar la possibilitat d'incloure-hi els edificis malmesos pels bombardeigs.

El Sr. PISARELLO agraeix al grup proposant la transacció del text de la proposició, i confirma el vot favorable del Govern.

Reconeix que voldria tenir un debat polític i historiogràfic amb el Sr. Fernández Díaz, i fins i tot amb la Sra. Barceló, perquè intueix que ni el Sr. Casado ni el Sr. Rivera dirien el mateix que ells.

Tanmateix, diu que no entén que el regidor Fernández Díaz, quan parla d'amnèsia selectiva, no consideri que hi ha gent que ha estat reparada i recordada i que, en canvi, n'hi ha d'altra que no tan sols no ha estat reparada, sinó que els seus familiars desconeixen on són les seves restes.

Pregunta al regidor si estaria disposat a defensar a Alemanya que el nazisme i les víctimes que van ser aniquilades en camps de concentració haurien de rebre el mateix tractament. Assegura que no es pot creure que suggereixi això, malgrat que tot fa pensar que cerca innombrables arguments per no votar a favor d'una proposició com aquesta.

Constata que el Govern municipal és clarament antifeixista i antiestalinista, i recorda que han organitzat exposicions sobre les txèques i el que van significar.

Assegura que no entén, venint d'una persona com el regidor Fernández Díaz, que no fa el mateix discurs que el seu partit a Madrid en molts casos, que no accepti una proposta com aquesta.

Confirma, per tant, que el seu grup accepta la proposició, i assenyala que la majoria de punts estan en marxa; així, diu que hi ha un conveni preparat per signar amb les entitats memorials sobre les *Stolpersteine*, a fi de determinar exactament on eren els habitatges de les persones deportades a fi de senyalitzar-los. I afegeix que, arran de la informació apareguda en matèria de decomisos, encarregaran un estudi a fi de tirar endavant les propostes.

El Sr. CIURANA agraeix els posicionaments favorables, i sincerament l'abstenció del grup del PP, i entén que la posició ferma i decidida pel reconeixement d'unes persones no està renyida, en cap cas, amb la voluntat absoluta de reconciliació. Afirmar, en aquest sentit, que no subscriu el lema "ni oblit ni perdó"; però sí que considera positiu que la memòria col·lectiva de la ciutat i dels pobles reconegui aquelles persones que en un moment determinat van ser víctimes de la barbàrie.

Reconeix que la barbàrie té moltes cares, i és ben probable que el Sr. Fernández Díaz tingui raó al cent per cent en alguns dels casos a què al·ludeix, però remarca que la macrohistòria indica que, en aquest cas concret, hi va haver un cop d'estat i una dictadura imposada; i, segurament, la microhistòria, les circumstàncies personals de molta gent, els podria fer posar-se d'acord; i considera que, potser, això és un efecte col·lateral d'haver viscut una transició i no pas una ruptura. Constata que la ruptura, en molts casos, propicia una conciliació, tal com han pogut veure a Sud-àfrica recentment.

En aquest sentit, explica la iniciativa de les audiències memorials empresa per la Diputació de Barcelona, encetada com a prova pilot a Sant Joan de Vilatorrada, en què totes les persones que tinguessin algun tipus de greuge personal o familiar poguessin trencar la dinàmica que aquesta herència es transmetés de generació en generació.

Considera que, com deia el Sr. Pisarello, després de transcorreguts vuitanta anys de l'acabament de la guerra és bo que les persones que van rebre determinats reconeixements institucionals i també patrimonials, i que han estat invisibles a ulls de les administracions, surtin a la llum.

La Sra. BARCELÓ reconeix que la formació del Sr. Pisarello i la seva tenen moltes diferències ideològiques, a les quals se suma el fet que el seu partit sempre ha condemnat qualsevol mena de dictadura, del passat i del present; i pregunta al tinent d'alcaldia si condemna les del present com la de Maduro a Veneçuela, on cada dia es vulneren els drets humans. Li reclama que sigui valent i li respongui.

La Sra. CAPDEVILA replica al Sr. Fernández Díaz que si algú té amnèsia és ell, ja que sembla que no es recordi que el drama de la Guerra Civil va ser pel cop d'estat militar contra el govern de la República.

La Sra. ANDRÉS entén que s'ha de fer justícia a totes aquelles persones que no només van ser assassinades, silenciades o exiliades, de les quals no es podia parlar ni recordar el seu nom en una tomba.

El Sr. FERNÁNDEZ DÍAZ posa de manifest que el fet que aquesta proposició s'aprovi sense cap vot en contra és una primera aproximació.

Quant al to del debat, tret d'algunes excepcions, considera que és una segona aproximació. I desitja que, tant de bo, n'hi hagi una tercera, la definitiva, que els permeti tirar endavant un acord per unanimitat per recordar la història sense oblots i sense amnèsia selectiva.

El Sr. PISARELLO observa que en la seva segona intervenció la Sra. Barceló ha tret el seu autèntic tarannà; i remarca que en la revocació de les medalles franquistes en cap cas ha volgut aparèixer amb les entitats memorials ni en cap foto. Conclou, doncs, que no té un relat sobre què pensa la seva formació sobre Francisco Franco, sobre els motius pels quals no va votar a favor de la seva exhumació en el Congrés dels Diputats; per què el seu partit dona suport a un altre d'extrema dreta, negacionista, com Vox.

Assegura que ha volgut creure, per un moment, que la Sra. Barceló pensava diferent, però lamentablement s'adona que no, i considera molt preocupant que un partit que originàriament es deia liberal i modern, estigui disposat a estirar la mà al

neofeixisme.

S'APROVA aquesta proposició / declaració de grup amb tres abstencions —emeses pels Srs. Fernández Díaz, Mulleras i Villagrasa—, i trenta-vuit vots a favor de la resta de membres del consistori, amb el text transaccionat següent:

El Plenari del Consell Municipal de l'Ajuntament de Barcelona acorda: 1.- Commemorar el vuitantè aniversari de l'entrada de les tropes franquistes a Barcelona i del final de la Guerra d'Espanya del 1936-1939 amb diverses iniciatives de caràcter institucional, social i cultural per tal de conscienciar la ciutadania sobre la necessitat de defensar constantment la llibertat i la democràcia. 2.- Tematitzar, a través de l'impuls de programes de memòria, l'impacte que va tenir la Segona Guerra Mundial a Barcelona. Tant pel que fa a la participació de ciutadans barcelonins en la contesa com a través de la presència nazi a la ciutat. 3.- Demanar a l'Ajuntament de Barcelona que promogui el reconeixement de totes aquelles persones que van arriscar la seva llibertat i la seva vida en la lluita contra el franquisme i que es recordin individualment les víctimes barcelonines dels camps de concentració nazis a través de la instal·lació d'*Stolpersteine*, tal com s'ha fet a altres ciutats d'Europa. 4.- Reafirmar Barcelona com a ciutat que vol ser capdavantera en la lluita ferma pels valors de la llibertat, la democràcia i els drets humans i cívics, ciutat que condemna i rebutja els règims totalitaris i els seus múltiples crims contra la humanitat i es posiciona enfront de les actituds i ideologies que avui dia tornen a reviuire en diversos punts d'Europa i que són hereves espirituals d'aquells règims. 5.- Que l'Ajuntament de Barcelona faci un informe sobre les confiscacions i ocupacions d'immobles a la ciutat de Barcelona fetes en els dos anys posteriors a l'entrada de les tropes franquistes a Barcelona el 26 de gener de 1939.

Del Grup Municipal Cs:

- 2.- (M1519/10921) El Plenari del Consell Municipal acorda que amb relació al Pla de mobilitat urbana (PMU) de l'Ajuntament de Barcelona: 1.- Que el Govern presenti, en el termini d'un mes, la valoració dels resultats i el grau de compliment dels objectius previstos del PMU 2013-2018. 2.- Que el Govern presenti, de forma urgent, la proposta del nou PMU. 3.- Que el nou PMU inclogui (entre altres) mesures per: - Impulsar les noves formes de mobilitat compartida. - Millorar la qualitat del servei de la xarxa ortogonal d'autobusos. - Ampliar la xarxa d'autobusos de barri. - Impulsar l'ús de motocicletes elèctriques i facilitar l'aparcament.

El Sr. ALONSO confirma que la mobilitat sostenible és un element essencial per al progrés de la ciutat; els cal una bona política de mobilitat per millorar la qualitat de vida i la salut de la ciutadania, també per avançar en la igualtat social i promoure el progrés econòmic.

Així, doncs, assenyala que per avançar en aquesta direcció sembla lògic que la ciutat tingui un pla d'actuacions, un full de ruta que, en teoria, ja té: el Pla de mobilitat urbana. Tanmateix, la realitat és que el pla ja ha caducat, atès que tenia una vigència fins al 2018.

En conseqüència, el primer que demana el seu grup amb aquesta proposició és la valoració d'aquest pla, i el grau de compliment dels seus objectius.

Aporta algunes dades respecte d'això com el fet que l'objectiu principal del pla era la

reducció d'un 21% del nombre de vehicles privats en circulació, i pregunta si han aconseguit aquest percentatge, tot i que el fet que cada vegada hi hagi més cotxes circulant per la ciutat i més embussos els fa pensar que no s'hi han acostat.

Pel que fa al transport públic, i concretament a la nova xarxa ortogonal de bus, posa de manifest que un dels seus objectius era arribar a uns intervals de pas de cinc minuts i augmentar la velocitat del servei. Altrament, confirma que la realitat és ben diferent.

Fa referència, també, a la introducció de vehicles elèctrics, i confirma que encara estan molt lluny del que seria desitjable.

Quant a les motocicletes, un mitjà de transport preeminent a la ciutat, constata que el Govern ho té absolutament abandonat.

Demana al Govern que faci una valoració de la introducció de les noves tecnologies, de les aplicacions que corresponen a una *smart city*, ja que darrerament els ha arribat que es vol prohibir la geolocalització d'alguns vehicles de transport de persones, cosa que els sembla un absolut retrocés.

Igualment reclama que els expliquin com va el *sharing*, el vehicle compartit, ja que en quatre anys aquest govern ha estat incapaç de regular-lo, i moltes empreses que s'hi dediquen volen venir a Barcelona però no poden per tot un seguit d'impediments, i altres que ja hi estaven implantades se'n van pels mateixos motius. Pregunta, també, què opinen sobre una de les propostes estrella del Pla de mobilitat, la T-Mobilitat, que havia de revolucionar la mobilitat i produir un nou sistema tarifari més just; i la realitat és que no n'han sabut res més, i les tarifes continuen sent injustes, ja que turistes i treballadors paguen el mateix pel transport públic, i els abonaments mensuals de tres zones signifiquen més de cent euros mensuals.

Entén que resulta evident que la valoració que fa el seu grup sobre el Pla de mobilitat és un suspens, i la constatació que el Govern ha fracassat del tot amb les seves polítiques de mobilitat. Això no obstant, consideren que cal fer un nou pla, que ja ha estat iniciat, malgrat que creuen que està en el pitjor lloc possible, un procés participatiu. Justifica això perquè en el govern de Barcelona en Comú "procés participatiu" és sinònim de "forat negre", de dilatar les coses per, finalment, fer el que vol.

Reclama al Govern, per tant, que presenti un nou pla de mobilitat urbana que doni resposta a les necessitats reals de la ciutat, que els permeti avançar i que tingui respostes per a reptes futurs, entre els quals la prohibició, el 2020, de la circulació dels vehicles més contaminants. I pregunta si ja han definit quins seran els passos per aconseguir-ho. I demana, sobretot, que no es condemni Barcelona al col·lapse circulatori.

La Sra. VILA comparteix la diagnosi feta pel grup de Ciutadans en el sentit que aquest govern no ha fet els deures en matèria de mobilitat, cosa que s'evidencia amb el fet que de l'instrument que els permet planificar a mitjà i llarg termini, el Pla de mobilitat, de moment no en saben res de res. Així, a quatre mesos de finalitzar el mandat, el Govern municipal encara no ha presentat cap document que els permeti saber quin model de mobilitat defensa.

Afegeix que tampoc no ha fet els deures, ja que quan parlen de mobilitat, o de moltes altres qüestions que afecten el dia a dia de la ciutat, cal parlar de consens, establir aliances i arribar a acords; i concretament pel que fa a la mobilitat, el Govern no s'ha destacat per això. Remarca que intervenen molts actors en l'àmbit de la mobilitat i, per això, és indispensable que el Govern s'assegui amb ells per parlar de les seves

necessitats i escoltar les seves propostes i reflectir-les, matisant-les o moderant-les, en benefici de l'interès general de la ciutat.

Confirma, però, que no han fet res de tot això, i a la ciutat tenen conflictes diversos, entre els quals les reivindicacions del sector dels transportistes; tampoc no han resolt qüestions com l'última milla.

Pel que fa al transport públic, comenta que la xarxa ortogonal té més problemes que mai; hi ha plataformes veïnals queixoses per la manca de diàleg; i no es tira endavant la D30, que culminaria la implantació d'aquesta xarxa.

Igualment, diu que no tenen notícies del vehicle elèctric, que ha de ser una realitat a la ciutat al més aviat possible; o la pretensió de regular el *sharing* per la porta de darrere sense el consens polític necessari.

Fa notar que la mobilitat és un dels principals reptes de futur de les ciutats, i Barcelona n'és una, i la mobilitat de mercaderies i persones acaba definint un determinat model de ciutat, que afecta l'urbanisme i la possibilitat de renaturalització. Conclou, doncs, que la mobilitat és la pedra angular de les polítiques de futur de qualsevol ciutat que vulgui tenir projecció internacional i ser capdavantera en qualitat de vida de les persones.

Avança que el seu grup votarà en contra d'aquesta iniciativa, atès que no estan d'acord a deixar el futur de la ciutat i de la seva mobilitat a mans de l'actual govern, i pressionar-lo perquè presenti un pla de mobilitat ho troben molt arriscat.

El Sr. CORONAS considera que és inqüestionable que s'ha de fer un nou pla de mobilitat urbana, i de fet ja s'ha encetat el procés de participació, però fa notar que la proposició demana que faci, en un mes, la valoració dels resultats d'un pla que ha de servir a llarg termini. Així, tot i que el grup proposant apunta algunes línies amb les quals el seu grup pot estar d'acord, entenen que cal respectar el marc del debat sobre el nou Pla de mobilitat.

Afegeix que s'ha de tenir en compte, a més, que de l'anterior pla no se n'ha arribat a desplegar ni el 50% del que s'havia de fer abans d'acabar el 2018.

Apunta, per tant, que el nou pla ha de respondre a un seguit de criteris com la realitat, el rigor, i la visió metropolitana, i comenta que hi ha un procés participatiu engegat a escala metropolitana per al Pla de mobilitat metropolità, de manera que ambdós hauran de casar; afegeix que hi ha infraestructures que s'han d'acabar i altres que s'han de preveure, i tenir presents els canvis de mobilitat.

Considera, doncs, que no té gaire sentit presentar aquesta proposició, que no deixa de ser un brindis al sol.

Remarca que quan es refereixin a l'autobús han de parlar, en el nou Pla de mobilitat, de la xarxa ortogonal i de la complementària; han d'abordar de quina manera es pot millorar la xarxa de rodalies que, lamentablement, no depèn d'ells, perquè és indiscutible que ha de constar en el pla; també han de referir-se als *park and ride*, on i com s'han de posar; i també han de plantejar què es fa amb la mobilitat del transport, atès que cada vegada hi ha més activitat en la mobilitat urbana vinculada al transport de mercaderies.

Reitera que en força criteris que es plantegen en la proposició hi podrien estar d'acord, però no els semblen raonables els terminis tan ajustats a l'hora d'abordar una qüestió tan complexa. En conseqüència, anuncia que faran un vot en contra, entenent que a partir d'ara han de fer feina conjuntament amb una clara aposta per les mesures de mobilitat dels propers anys a la ciutat i a l'àrea metropolitana.

El Sr. MÒDOL avança que el seu grup farà un vot favorable a la proposició perquè entenen la dificultat de tot el que s'està plantejant, però que això no els ha de portar a fer cap pas enrere i, altrament, els ha de fer ser ambiciosos, sobretot perquè es tracta d'una qüestió que, a dia d'avui, és una de les principals preocupacions de la ciutadania.

Diu que no fa falta recordar com estaven els carrers de la ciutat fa un parell de dies; i tampoc les dificultats en la implementació de la nova xarxa de bus, que s'ha convertit en una altra cosa de la que es pretenia inicialment. Igualment, també esmenta aspectes com els carrils bici, que estan sent utilitzats majoritàriament pels patinets elèctrics.

Entén, per tant, que cal una revisió a fons de la mobilitat a la ciutat i ser proactius. En aquest sentit, observa que no és tan important determinar el termini d'un mes o de dos, i el que cal és fer una anàlisi acurada. Fa notar que tothom disposa de dades sobre el grau d'execució del Pla de mobilitat vigent, entorn d'un 50%, i que han de servir per plantejar quin pla de mobilitat necessiten per als propers anys, i afirma que és en aquest sentit que entenen aquesta proposició.

Justifica el vot favorable a aquesta iniciativa, com ja ha dit, perquè estan convençuts que cal revisar els motius pels quals aquesta eina no ha resultat efectiva en aquesta ocasió; i adverteix que si continuen pensant que la mobilitat es resoldrà a base de processos participatius, segurament quan s'acabi d'implementar la xarxa de carrils bici a la ciutat ja no es circularà per superfície.

En conseqüència, remarca que cal agilitat, i que tots els aspectes que planteja la proposició són oberts i candents, entre els quals el *sharing*; en aquest sentit, recorda que el seu grup va preguntar recentment en comissió què passava amb aquest assumpte, i si s'acabaria resolent amb un decret d'Alcaldia. Consideren que ha mancat diàleg, eficàcia, i sobretot capacitat de resposta en un assumpte que evoluciona molt més ràpidament que no pas les eines de què disposen per afrontar-lo. Malgrat tot, diu que reconeixen una part de la feina que ha fet el Govern de la ciutat, i fa avinent que el seu grup ha pogut viure des dels districtes tot el diàleg que s'ha establert per a la implementació de la xarxa ortogonal de bus, que ha resultat més difícil del que es preveia. Això no obstant, creu que falta un punt més de diàleg si es vol avançar en situacions com les que viu la mobilitat de la ciutat; i reitera que hi ha temes pendents com els busos de barri o el *sharing*, i sobre els quals esperen que respongui la regidoria de Mobilitat.

El Sr. VILLAGRASA també avança el suport del seu grup a la proposició, tot i que avisa que, en primer lloc, cal disposar d'un balanç del Pla de mobilitat urbana 2013-2018 a fi de valorar el grau de fracàs de la gestió del Govern en polítiques de mobilitat.

Entén que és patent que la mobilitat no està pas millor que fa quatre anys; i apunta que per assolir resultats positius en aquest àmbit allò que s'ha de fer és tenir cura, millorar i potenciar el transport públic; i no només a cop de titulars, com el que avui ha suposat la connexió del tramvia per la Diagonal, que valora com el primer acte de la campanya electoral de Barcelona en Comú, que ho ven com una realitat quan el cert és que ni té projecte ni pressupost. Consta que tampoc no es valora l'elevada sinistralitat del tramvia.

Diu que hi ha mesures més eficients i menys costoses que el tramvia per potenciar i millorar el transport públic, com és el cas de la línia de bus D30, o l'L9 de metro, els busos de barri, o disposar d'un sistema de transport públic de metro adequat. En

aquest sentit, s'adreça a la presidenta de TMB per retreure-li que estigui absent pel que fa a aquesta problemàtica, ja que ni tan sols va comparèixer a la comissió de Presidència per donar explicacions sobre els problemes de seguretat i civisme al metro. Li pregunta on és davant aquests problemes, o quan els treballadors anuncien una vaga.

Reconeix que aquest ajuntament ha d'afrontar realitats noves com la proliferació dels patinets elèctrics i altres modalitats de transport personal; però qüestiona, per exemple, que amb el *sharing*, en comptes de valorar aquest sistema com una bona col·laboració a la mobilitat, s'hagin enfrontat a tots els operadors. Fa notar, però, que altrament el Govern ha invertit molt en pintura blanca per senyalitzar carrils bici, i sembla que només li ha importat dir quants quilòmetres nous n'ha fet, malgrat que alguns carrils siguin impracticables a causa del pendent.

Conclou que la política de mobilitat d'aquest govern es podria reduir al postureig en bicicleta, i no dubta a posar un suspens a les polítiques de mobilitat d'aquest mandat.

El Sr. CASAS considera que el gran repte de la mobilitat és l'aparició, els darrers anys, de nous sistemes que tenen un encaix difícil en la trama viària i l'espai públic. Manifesta que en el model de mobilitat cal prioritzar, en primer lloc, el vianant, seguit per la bicicleta i el transport públic i, en darrer lloc, el vehicle privat. I també, constata que la reducció del trànsit rodat a la ciutat depèn de la reducció de la velocitat a 30 quilòmetres per hora; igualment, assenyalava que també cal pacificar les voreres, i que les bicicletes circulin pels carrils bici; potenciar el transport públic, cosa que significa que cal avaluar el funcionament de la xarxa ortogonal de bus, i la de bus de barri, sempre oblidada, i tot això amb l'objectiu de repensar-lo.

Afegeix que també s'ha de tenir molt en compte l'eclosió i l'increment del transport de mercaderies a causa de les noves modalitats comercials de lliurament a domicili; i entén que resulta evident que si el transport tradicional ja complicava prou el trànsit per la insuficiència de zones de càrrega i descàrrega, ara el problema s'ha estès arreu de la ciutat.

Quant als trenta-nou indicadors de la taula del Pla de Mobilitat, diu que hi troben a faltar el d'impacte de la mobilitat turística, el dels vehicles de mobilitat personal, i el que acaba d'esmentar de distribució de mercaderies; i diu que disposar d'aquests indicadors contribuiria a fer un futur pla millor.

Finalment, anuncia que, tot i que comparteixen alguns punts inclosos en la proposició, hi votaran en contra.

El Sr. ARDANUY anuncia que votarà a favor de la proposició, i afirma que considera que és la seva obligació com a regidors i regidores d'aquest ajuntament treballar en el desenvolupament d'un nou pla de mobilitat; en aquest sentit, destaca que s'ha de treballar per un model de mobilitat que posi al centre el vianant; i que uns altres reptes clau que s'han d'assolir són reduir l'impacte mediambiental de la contaminació, potenciar la xarxa de transport públic i invertir en infraestructures d'aquest mode de transport. Afegeix que també s'ha d'analitzar de quina manera s'han d'adaptar a les noves formes de mobilitat, com el vehicle compartit i l'electrificació del parc mòbil.

Confirma, doncs, l'existència de molts aspectes estratègics i clau, i que no poden restar quietes esperant que arribin altres temps; altrament, diu que cal analitzar la situació a fi d'arribar a elaborar documents bàsics que puguin servir per tirar endavant noves estratègies de mobilitat urbana.

El Sr. PUIGCORBÉ avança que farà un vot en contra d'aquesta proposició referent als punts que ha analitzat el regidor Coronas en la seva intervenció.

La Sra. VIDAL avança que el Govern votarà a favor de la proposició, atès que està d'acord amb el contingut, però no amb la presentació que n'ha fet el regidor Alonso. En aquest sentit, diu que és conscient que s'apropa la campanya electoral, i que l'estratègia dels grups de l'oposició és dir que el Govern no ha fet la feina, i que en l'àmbit concret de la mobilitat tot és un autèntic desastre i tot, sense excepció, ha anat a pitjor.

Demana als grups que deixin de mentir, perquè tot allò que han posat damunt la taula és perfectament rebutjable i els posa en evidència, més encara quan, a escala internacional, es reconeix que les polítiques de mobilitat que ha aplicat Barcelona no només han estat valentes i transformadores, sinó que serveixen a la ciutat per guanyar nous pols d'inversió i d'activitat econòmica.

Confirma que la mobilitat és una de les àrees en què s'ha avançat més aquest mandat, en part gràcies a l'existència d'un pla de mobilitat llest i aprovat en l'anterior mandat amb un alt grau de consens.

Esmenta, entre altres actuacions, que s'ha completat la implementació de la xarxa ortogonal de bus, avui han aprovat la connexió del tramvia, s'ha fet arribar el metro a la Marina, hi ha més busos de barri i s'ha revertit la retallada de l'anterior mandat, s'ha incrementat la inversió d'un 86%, i també s'ha augmentat la contractació; i confirma que, tot plegat, ha portat a un rècord històric de passatge en bus i metro, així com una bona valoració per part dels usuaris, la més bona de la darrera dècada.

Continua dient que han desplegat gairebé cent nous quilòmetres de carril bici, el nou Bicing, han regulat els vehicles de mobilitat personal (VMP); i confirma que s'ha fet més feina que mai, i que en continuaran fent, amb un nou pla de mobilitat urbana ambiciós, com ho és el vigent, i en el qual estan treballant des del desembre de 2017. Comenta que s'ha fet un procés participatiu durant el 2018, i el retorn es farà al febrer, en la propera sessió plenària del Pacte per la mobilitat.

Conclou, doncs, que estan en condicions d'oferir un balanç de mandat, i reconeix que és obvi que hi ha moltes coses que cal millorar, però no es pot negar la política transformadora que reivindiquen i que perdurarà durant anys a la ciutat.

El Sr. ALONSO diu que de la intervenció del Govern es queda amb el vot favorable i el compromís de presentar un esborrany del nou pla les properes setmanes.

Seguidament, respon als grups Demòcrata i al d'ERC, que han votat en contra de fer un pla de mobilitat, i entén que aquesta negativa respon al fet que tenen molts càrrecs de consciència, atès que són els dos grups que han impedit que la T-Mobilitat sigui una realitat, i els que han enfonsat la sostenibilitat econòmica del transport públic de Catalunya.

Tanmateix, diu que estan convençuts que l'Ajuntament i l'Àrea Metropolitana han de continuar treballant en polítiques de mobilitat; i reconeix que, per més bona voluntat que hi posin, no estan assolint els objectius i, per tant, han de continuar treballant tots plegats en el Pla de mobilitat a fi de garantir una mobilitat sostenible.

El Sr. CORONAS recorda al Sr. Alonso que el Bicing i la xarxa ortogonal de bus van ser dues propostes d'ERC. Altrament, posa de manifest que el grup de Ciutadans, que assegura que defensa la mobilitat sostenible, és el primer que critica tots i cadascun

dels carrils bici de la ciutat.

Observa que ara aquest grup va d'abanderat de la mobilitat, criticant a tort i a dret el que fan els altres, però assegura que voldria saber quin és, en realitat, el seu model de mobilitat, el que s'amaga darrere dels discursos.

El Sr. ALONSO diu que amb el poc temps que li resta no pot explicar al Sr. Coronas quin és el seu model, però el convida a fer un debat quan vulgui sobre els carrils bici; i puntualitza que el seu grup sempre ha donat suport a l'ús de la bicicleta, i que una altra cosa és que aquests carrils no estiguin ben planificats.

Quant a la xarxa ortogonal de bus, es manifesta en el mateix sentit: sempre hi han donat suport, però també s'ha executat malament.

S'APROVA aquesta proposició / declaració de grup amb disset vots en contra — emesos pels Srs. Trias, Ciurana, Martí i Blasi i les Sres. Recasens, Fandos, Homs, Vila i Rognoni, pel Sr. Coronas i les Sres. Benedí, Capdevila i Sendra, per les Sres. Rovira, Reguant i el Sr. Casas, i també pel Sr. Puigcorbè—, i vint-i-quatre vots a favor de la resta de membres del consistori.

Del Grup Municipal ERC:

3. (M1519/10931) El Plenari del Consell Municipal acorda el següent: 1.- Expressar la vocació de la ciutat de Barcelona en la defensa dels drets fonamentals i contra l'extrema dreta, així com mostrar el rebuig de l'Ajuntament vers els discursos que fomenten l'odi, relativitzen el feixisme i posen en perill la convivència. 2.- Manifestar el compromís del consistori de denunciar i aïllar l'extrema dreta, instant els partits que el componen a no arribar a acords amb aquestes formacions i entitats, i compromentent-se a no col·laborar ni finançar cap entitat que defensi idees ultradretanes. 3.- Denunciar l'actuació d'aquelles formacions polítiques que accepten la connivència amb els partits d'extrema dreta, impregnant-se del seu discurs, normalitzant les seves propostes i arribant a acords polítics que suposen un blanqueig del seu ideari i un atac contra els drets individuals i col·lectius de la ciutadania. 4.- Assumir el compromís, des de la diversitat democràtica, de continuar implementant polítiques en defensa de la diversitat sexual i la identitat de gènere, el feminisme, la multiculturalitat, la laïcitat i els drets de les minories amb l'objectiu de fer de Barcelona la capital de la llibertat i els drets civils.

La Sra. SENDRA comenta que en aquesta sessió han vist un seguit de gestos per netejar una part de la història més fosca com a país, i consideren que també és hora de prevenir un futur cada vegada més fosc, amenaçat per l'estímul de l'odi, per proclames contra la llibertat. Estan assistint a Europa i al món a l'ascens de les formacions d'extrema dreta, una alarma cada vegada més preocupant; així, Salvini a Itàlia, Le Pen a França, Orban a Hongria, Wilders als Països Baixos, Alba Daurada a Grècia, FPO a Àustria o Alternativa a Alemanya. I confirma que no està exempt d'aquest perill a l'Estat, ja que han constatat darrerament com la ultradreta ha entrat de la mà del PP i de Ciudadanos a la mesa del Parlament andalús, que li donarà la capacitat d'influir en l'acció del Govern a partir de l'acord que hi han signat.

Considera intolerable l'acord esmentat des del punt de vista democràtic, tenint present que aquesta formació representa la via dreta del franquisme, que promou la catalanofòbia, el masclisme, el racisme i l'homofòbia.

Confirma que aquesta tendència no està exempta a Barcelona, ja que aquesta formació política s'ha presentat com a acusació popular dels presos i les preses polítics, i el seu ideari ha anat impregnant de radicalitat els discursos de la dreta espanyola, intolerant amb els qui no pensen com ells.

Entenen que Barcelona i les seves institucions exigeixen claredat i respecte, i en aquest assumpte no poden ser ambigus; remarca que Barcelona és una ciutat orgullosa de la seva diversitat, compromesa amb el pacifisme i amb la dignitat democràtica.

Per tot plegat, justifica la presentació d'aquesta proposició amb l'objectiu que Barcelona refermi el seu compromís en defensa de valors com la justícia, la llibertat, els feminismes, la interculturalitat, la llibertat religiosa en un marc de laïcitat, la diversitat i el dret de les minories, i a mostrar el rebuig enèrgic envers els discursos que fomenten l'odi al diferent, relativitzen el feixisme i posen en perill la convivència.

Diu que volen que aquest consistori manifesti el seu compromís a denunciar i aïllar l'extrema dreta, instant els partits que el componen a no arribar-hi a acords, tal com han fet recentment el PP i Ciudadanos en altres comunitats.

Per tot plegat, afirma que aquesta proposició és una crida a la responsabilitat, i alerta que no poden fer ni un pas enrere, perquè en la lluita contra el feixisme no hi caben les mitges tintes, i volen que Barcelona sigui un mur on s'estavelli el feixisme; li han de barrar el pas, i ho poden fer junts i arreu.

El Sr. MARTÍ diu que a inicis d'aquest mandat no s'haurien pogut imaginar que estarien debatent una proposició com aquesta al plenari del Consell Municipal, i ja avança el vot favorable perquè hi estan absolutament d'acord.

Observa que la regidora ha posat alguns exemples de països on és evident l'ascens de les formacions d'extrema dreta que hi han obtingut resultats sorprenents. Assenyala que en altres llocs d'Europa hi ha hagut resultats electorals semblants als d'Andalusia, però les formacions democràtiques han barrat el pas a les forces d'ultradreta xenòfobes, homòfobes i gens democràtiques. I constata que aquesta és la diferència amb l'Estat espanyol en aquests moments; a Europa es fa possible per aïllar aquesta extrema dreta i a Espanya, com ha palesat el cas d'Andalusia, se'ls dona volada i no li barren el recorregut polític que poden fer en el futur.

Entenen, doncs, que les forces polítiques i les institucions democràtiques tenen l'obligació, no només de fer pedagogia, i fer bé les coses per la seva part, sinó de coalligar-se per impedir que hi hagi certes forces d'ultradreta, xenòfobes, masclistes i ultranacionalistes espanyoles que puguin tenir recorregut.

Confirma que els darrers temps han tingut la desgràcia de veure a Barcelona agressions, vinculades a les manifestacions d'aquests grups d'extrema dreta o no, perpetrades per grupuscles molt petits, però molt violents, tal com s'ha constatat a Nou Barris o a Sarrià.

Valora positivament, per tant, aquest tipus de proposicions o declaracions institucionals amb l'objectiu que totes les forces facin tots els esforços possibles per parlar clar i fer les coses bé, ja que si aquestes forces d'ultradreta obtenen aquests resultats és justament pel seu populisme, que promet solucions fàcils i ràpides a problemes molt complexos, que els compra la gent en un context de crisi econòmica i en què els partits democràtics no fan prou bé les coses.

Ratifica, doncs, i sense intenció d'aprofundir més en aquest debat, ja que considera que totes les forces del consistori poden estar d'acord en alguns punts de la

proposició, el vot favorable del seu grup a aquesta iniciativa; i considera que és necessari que l'Ajuntament de Barcelona, de la capital de Catalunya, faci un pronunciament molt clar de coalició i d'aliança de les forces democràtiques contra manifestacions ultradretanes que no creuen en els drets humans.

El Sr. BLANCO observa, d'entrada, que la proposició té contingut de declaració institucional, i posa en dubte que un partit tingui competències per decidir què han de fer altres partits amb els seus pactes electorals i la seva acció política.

Manifesta que el seu grup només pot respondre d'allò que fa, i afirma amb rotunditat que el seu partit no ha pactat, ni mai no pacta, amb els extrems, ni amb l'extrema dreta ni amb l'extrema esquerra. I assenyala que en aquesta proposició s'obliden de l'extrema esquerra, que és tan intolerant i totalitària com la dreta.

Repeteix que Ciutadans no pacta amb els extrems, i fa notar que, també, s'han oblidat d'incloure Torra i Puigdemont al text, que quan es manifesten sempre ho fan amb els partit ultradretans de Bèlgica, del nord d'Itàlia, dels "veritables" finlandesos, que són autèntica ultradreta europea, i han pactat amb la ultradreta i amb l'extrema esquerra al Parlament.

Anuncia que votaran a favor de la proposició perquè la seva és una formació que, malgrat que consideri que no és apropiat que altres partits pretenguin donar-los lliçons, no està a favor de pactar amb els extrems, i que ho exerceix, cosa que altres no poden dir.

El Sr. COLLBONI diu que "un fantasma recorre Europa", com deia el manifest, i aquest fantasma porta per nom neofeixisme i ultradreta; assenyala que el fantasma s'alimenta de les desigualtats i de la inseguretat, i que viu de simplificar els problemes complexos de la societat, buscant culpables, semblant odi i assenyalant els avenços que s'han produït a les societats com a causes de la inseguretat i de les desigualtats.

Remarca que els alcaldes i alcaldesses socialistes es van comprometre fa uns mesos a fer un autèntic cordó sanitari per aïllar la ultradreta de les institucions espanyoles, catalanes i de Barcelona. Tanmateix, diu que un cordó sanitari té el problema que l'han de fer tots o, altrament, no és eficaç.

Així, o bé fan com a França o Suècia, on han estat quatre mesos buscant totes les combinacions possibles per evitar que la ultradreta no només no entrés al govern suec, sinó que el pugui condicionar mínimament; o bé fan com a Andalusia, on resulta que en quatre setmanes no han bastit un cordó sanitari ni res que se li assembli; i, altrament, el PP i Ciudadanos faciliten que la ultradreta condicioni el govern.

Fa notar al Sr. Blanco que la seva argumentació és incomprendible, no se n'ha entès res; i allò que sí que s'entén és que el seu partit, per primera vegada, forma part d'un govern autonòmic a Espanya, gràcies a la ultradreta. I ho considera gravíssim, no només des del punt de vista de l'amenaça sobre les conquestes que Espanya ha fet en matèria d'igualtat entre homes i dones, de reconeixement dels drets de gais, lesbianes i transsexuals, o de no minimitzar la violència de gènere com fan els seus socis de Vox, i que allò que defensa va en contra del que marca la Constitució en els seus articles 9 i el títol vuitè del 14: llibertat, igualtat i estat autonòmic.

Justifica recordar al grup de Ciutadans això perquè sempre té la mania de classificar entre bons constitucionalistes i dolents, tot i que els qui van més en contra dels valors de la Constitució és la ultradreta de Vox, i Ciudadanos l'està blanquejant, i facilita

que les seves idees agafin als barris de Barcelona; i, al contrari del que ha advertit Macron, la Internacional liberal i mitja Europa, Ciudadanos s'amaga, ja que aquest és el pacte de la vergonya que amenaça de portar a Barcelona.

El Sr. FERNÁNDEZ DÍAZ diu que no cal mirar Andalusia, sinó la mateixa Catalunya amb el que representen els acords amb un partit antisistema, radical i antidemocràtic com la CUP, o els seus satèl·lits que promouen la violència a Catalunya com fa Arran; i reitera que no els cal mirar Andalusia, sinó Waterloo, on el Sr. Puigdemont té tot el suport de partits xenòfobs i ultradretans. I repeteix que no han de mirar Andalusia, sinó Veneçuela, on sí que hi ha una dictadura que ni el PSOE, per ara, i en cap cas Podemos o el govern de la Sra. Colau rebutgen, com tampoc ho fan els grups independentistes.

Afirma que allò que fan és mirar cap a una altra banda; i, fins i tot, parlen de cordons sanitaris, que el PP ja va patir en el seu moment amb el Pacte del Tinell. Pregunta si saben què significa intentar aïllar formacions polítiques amb l'objectiu d'estigmatitzar-les.

Assenyala que el grup proponent ha refusat l'esmena que el seu grup ha presentat en el sentit que inclogui en el text els pactes amb l'extrema esquerra i els grups radicals; i pregunta si consideren normal pactar amb la CUP, donar suport a les accions d'Arran, o abraçar-se amb terroristes com Otegui; o, també, blanquejar la televisió pública que paguen tots els catalans, també els que se senten espanyols, que blanqueja terroristes com els assassins del Sr. Bultó, i gairebé se'ls qualifica de pacifistes.

Dit això, expressa un rotund vot en contra de la proposició d'ERC, i demana que no els vinguin a donar lliçons de democràcia.

El Sr. CASAS manifesta que el seu grup comparteix la mateixa sensibilitat expressada per alguns grups davant l'avanç de l'extrema dreta a Europa, a l'Estat espanyol i arreu del món. Remarca que la unitat contra el racisme i el feixisme ja avisa que el seu ascens representa un perill molt greu per a la gran majoria de la població; i assegura que mai no podran resoldre els diferents problemes socials a què s'enfronten si no defensen la unitat de la gent contra els intents del racisme i del feixisme a dividir-la.

Adverteix que la situació demana ara encara més urgència, ja que cada vegada més els moviments feixistes violents surten al carrer sense complexos, com ells mateixos proclamen; i així ho ha patit personalment en l'atac al casal Tres Voltes Rebels a Nou Barris, l'agressió al fotoperiodista Jordi Borràs, i a l'Ateneu de Sarrià.

I vol recordar que, el desembre de 2017, la CUP va presentar en aquest ajuntament una proposició per posar els recursos jurídics municipals a disposició de la lluita antifeixista, i no permetre la impunitat feixista als carrers de la ciutat; igualment, demanaven que l'Ajuntament es personi com a acusació particular en les agressions de caire feixista, racista i classista a causa de les mobilitzacions convocades per l'extrema dreta. També reclamaven que aquesta administració no atorgui permisos d'ocupació de la via pública per dur a terme manifestacions i concentracions de grups d'extrema dreta per la seva violència. Tanmateix, confirma que es continuen manifestant i, fins i tot, lluint insígnies de la Guàrdia Civil.

Proclama que per un món contra el racisme i el feixisme el seu grup vota a favor d'aquesta proposició.

El Sr. ARDANUY expressa el vot favorable a la proposició, en considerar que instàncies democràtiques com aquest ajuntament han de lluitar per combatre les idees que volen posar fi a la democràcia; així, tots aquells qui defensen l'odi, la violència i la manca de drets de les persones són els seus enemics.

Remarca, doncs, que sempre democràticament han de combatre aquestes idees que volen destruir i no pas construir; i es manifesta en contra del feixisme i a favor de la democràcia.

El Sr. PUIGCORBÉ es posiciona a favor de la proposició, com no pot ser d'altra manera, i pel que fa al punt quatre, considera que s'haurien de redoblar els esforços i els recursos per promocionar les polítiques de defensa de la diversitat sexual, de gènere, de feminisme o de laïcitat amb iniciatives pedagògiques si cal, tal com deia el regidor Martí, i als mitjans de comunicació.

Constata, en aquest sentit, l'existència d'un greu problema de formació, de mala educació i, fins i tot, de deformació informativa que cal compensar.

El Sr. ASENS anuncia que el Govern votarà a favor de la proposició, i expressa que comparteixen les seves bones intencions, tot i que dubten de la seva eficàcia.

Considera evident que cal protegir certs consensos bàsics com la igualtat de gènere o el respecte a la diversitat; que és evident que l'extrema dreta vol amenaçar aquests consensos quan somia amb una Espanya pura, blanca, en ordre, sense immigrants, sense gais, sense feminisme, sense ateu i, òbviament, sense independentistes, però també sense autonomies o qualsevol altra cosa que els sembli perillosa per a la sagrada unitat de la pàtria.

Entén, però, que la millor manera de frenar la dreta, sobretot l'extrema dreta —una simple escissió de la dreta—, no és amb cordons sanitaris ni invocant fronts de resistència antifeixista, sinó que la millor manera de fer-ho és guanyar avançant com s'ha fet a Barcelona amb polítiques valentes en matèria d'immigració, amb polítiques redistributives, culturals i de regeneració democràtica; amb polítiques comunitàries per trencar l'aïllament de les persones, per acompanyar i impulsar als barris els processos de reorganització i apoderament ciutadà; polítiques de participació activa, contra l'austeritat, tal com van fer a Cadis, una de les úniques grans ciutats d'Andalusia on no ha crescut l'extrema dreta, i no pas per casualitat.

Remarca que per aquest motiu calen pressupostos estatals valents per canviar la vida de la gent, per cremar els espais on creix l'extrema dreta. En aquest sentit, fa notar que l'extrema dreta no sorgeix del no-res, sinó que s'alimenta del malestar, de resignació, d'impotència i de la por que apareix amb l'aplicació de les receptes neoliberals; i també es nodreix i creix als espais que abandona la vella socialdemocràcia, tal com van poder comprovar a França, on el Sr. Valls va assumir els postulats del Front Nacional en un intent estèril i suïcida per competir amb la dreta i l'extrema dreta en el seu terreny de joc, i que es va denominar Lepenització dels esperits. Entén que tothom coneix els resultats del que va succeir a França amb aquesta política.

En conseqüència, adverteix que a l'extrema dreta se l'ha de guanyar no comprant-li el marc mental de la dreta, que és el que va fer el Sr. Valls, menys encara en matèria de seguretat, com de vegades ha fet l'ERC d'Alfred Bosch, o el PSC de Jaume Collboni quan han defensat només solucions policials, com si fossin una vareta màgica.

Diu que, altrament, a l'extrema dreta no se la guanya integrant-la en el bloc de la llei i l'ordre, com han intentat fer en el conflicte del top manta; i alerta que no s'han

d'enganyar, que els cordons sanitaris entorn de l'extrema dreta poden ser útils, no ho neguen, però no estan exempts de riscos com ara donar-li més visibilitat i centralitat, de retroalimentar l'extrema dreta, quan sortosament a Barcelona és marginal. Conclou, en definitiva, que els cordons sanitaris poden tenir efectes contraproductius, i entenen que per combatre l'extrema una cosa que s'ha de fer és evitar els discursos securitaris, de tolerància zero, de populisme punitiu com s'ha fet en el passat per part de molts partits, i construir una ciutat més cohesionada, cultural i justa possible; una ciutat on no hi hagi individus aïllats, atemorits, passius i resignats, i aquesta seria l'autèntica victòria contra l'extrema dreta.

La Sra. SENDRA precisa que en l'acord que es va fer a Andalusia, en les propostes que es van fer públiques inicialment per donar suport a la investidura hi havia la condemna a la llibertat d'expressió de líders polítics i mitjans de comunicació, l'expulsió de cinquanta-dos mil immigrants, o la derogació de lleis com la de memòria històrica, violència de gènere, igualtat de gènere o la llei contra la discriminació de les persones LGTBI.

Diu que es pensava que avui hi hauria una mirada al futur, atès que abans han parlat de rescatar la memòria i tothom ha mantingut un to molt suau, i ha cregut que en parlar d'un futur amenaçant s'expressaria molta més contundència.

Assegura que es pensava que a Barcelona, malgrat els acords que les formacions de grups d'aquesta cambra han pres a Andalusia, s'imposaria la responsabilitat i una major predisposició a una declaració ferma contra el feixisme i l'extrema dreta, i lamenta que no hagi estat així. Altrament, ha pogut escoltar declaracions i argumentacions molt preocupants, i considera que la ciutadania es mereix claredat en aquest assumpte, que és de línies vermelles ben clares i, en canvi, en aquesta cambra es produeix una confusió constant, com palesa el fet que es posa la CUP en el mateix sac que l'extrema dreta o Vox. Considera que això és un engany a la ciutadania, i que el consistori de la ciutat ha de ser entenedor i la ciutadania ha de tenir clar quines forces donaran suport sincer a aquesta proposició, quines faran front a l'ascens i als acords amb l'extrema dreta.

El Sr. BLANCO diu que és molt lamentable haver d'escoltar tantes mentides en aquesta cambra per part de diferents grups municipals.

Rebat, d'entrada, que el Sr. Valls tingui res a veure amb el Front Nacional, i afirma que és un polític socialdemòcrata, que ha evolucionat i que defensa idees progressistes.

Replica al Sr. Collboni que la seva formació no ha fet cap pacte amb un partit ultra a Andalusia, sinó que tenen un pacte transparent de cent mesures amb el PP, que és un partit constitucionalista, per regenerar la política andalusa, per lluitar contra la corrupció del PSOE a Andalusia, que hi ha governat durant quaranta anys. I aprofita per dir que va ser una llàstima que el PSOE no s'abstingués en la investidura, i donés suport a un programa per defensar els drets i les llibertats de totes les persones, independentment del seu gènere, de la seva identitat o d'on hagin nascut.

Adreçant-se a la Sra. Sendra, assegura que Ciutadans no amaga res, que és molt clar, i nega que hagin pactat amb la ultradreta, i afirma que mai no ho faran; i de la mateixa manera, assegura que tampoc mai no pactaran amb la ultraesquerra; i es ratifica en el fet que Ciutadans no té res per amagar, no pas com ERC, atès que el seu president, Oriol Junqueras, va dir una vegada que, genèticament, els catalans estan més a prop dels italians i dels francesos que no pas dels espanyols. I replica que la

seva formació no estableix diferències genètiques entre les persones, ni coses com les que va dir Heribert Barrera, que s'havia d'esterilitzar els dèbils mentals, i evitar la immigració no catalana.

Conclou que així és el nacionalisme, és racista, excloent, i així s'expressa Lluhí i Rissech, que deia que néixer en terres castellanès i ser beneït de necessitat era una mateixa cosa, o el Sr. Torra, que afirma que els espanyols són bèsties amb forma humana, i remarca que Ciudadanos mai no ha dit aquestes barbaritats.

El Sr. FERNÁNDEZ DÍAZ observa que aquest debat dona continuïtat a altres que ja han mantingut aquest matí, i també molt abans del que ha passat a Andalusia, i en els quals s'acusava de ser d'extrema dreta a tots els qui no pensaven com l'independentisme pensa que ho han de fer; així, si es creu en Espanya s'és feixista, si es tenen conviccions religioses s'és intolerant; i es promouien cordons sanitaris, ho feien el PSC, ERC i IC amb el Pacte del Tinell, i fa uns mesos van signar un acord en aquesta cambra contra Societat Civil Catalana, que és una entitat democràtica, però fa pocs dies, una resolució judicial ha condemnat totes les entitats satèl·lit de l'independentisme, concretament d'ERC, per difamació i per intromissió a l'honor, i fins i tot a algun càrrec electe d'aquesta formació.

Constata que per a tots ells són feixistes i d'extrema dreta tots els qui afirmen que se senten espanyols, catòlics o que discrepen amb l'independentisme, volent-los imposar aquesta etiqueta.

Altrament, els acusa que a tots ells no els sembla que l'extrema esquerra sigui radical, ni violenta, no és excloent ni confronta; i la CUP i Arran o els CDR són les germanetes de la caritat, sense hàbit i amb caputxa; i les seves accions no els mereixen cap condemna.

Exigeix que no els donin més lliçons, i els recorden que tenien un alt càrrec a la Generalitat que deia que s'havia d'escollir les conselleres d'ERC en funció dels seus atributs.

El Sr. CASAS considera que intentar dialogar amb el regidor Fernández Díaz és el mateix que donar perles als porcs.

La Sra. SENDRA assegura que no era la seva intenció fer una proclama contra el Sr. Fernández Díaz, tot i que sí que esperava d'aquesta cambra i de determinats partits una mirada més oberta i més europea.

Remarca que estan en un moment molt complicat, i aquestes formacions no ho estan posant fàcil perquè tanquen els ulls a una realitat que és una amenaça i que ja coneixen en aquest país.

Confirma que el Sr. Valls va expulsar els gitanos de França, i aquests partits estan donant suport a Vox, que està contaminant el seu discurs i l'està radicalitzant. I puntualitza que amb aquesta proposició apel·len a la responsabilitat que, com a mínim a Barcelona, s'estableixi un pacte perquè això no succeeixi; per fer un mur contra l'onada feixista que amenaça la ciutat i el país.

Assegura que esperava d'aquest grup la responsabilitat de sumar-se a la proposta, i lamenta molt que no hagi estat així, i considera que la ciutadania ha de saber que les línies vermelles perillén i, per tant, que això representa una amenaça real.

S'APROVA aquesta proposició / declaració de grup amb tres vots en contra — emesos pels Srs. Fernández Díaz, Mulleras i Villagrasa —, i trenta-vuit vots a favor

de la resta de membres del consistori, amb el text transaccionat següent:

El Plenari del Consell Municipal acorda: 1.- Expressar la vocació de la ciutat de Barcelona en la defensa dels drets fonamentals i contra l'extrema dreta, així com mostrar el rebuig de l'Ajuntament vers els discursos que fomenten l'odi, relativitzen el feixisme i posen en perill la convivència. 2.- Manifestar el compromís del consistori de denunciar i aïllar l'extrema dreta, instant els partits que el componen a no arribar a acords amb aquestes formacions i entitats, i compromentent-se a no col·laborar ni finançar cap entitat que defensi idees ultradretanes que atemptin contra el sistema de drets i llibertats democràtiques. 3.- Denunciar l'actuació d'aquelles formacions polítiques que accepten la connivència amb els partits d'extrema dreta, impregnant-se del seu discurs, normalitzant les seves propostes i arribant a acords polítics que suposen un blanqueig del seu ideari i un atac contra els drets individuals i col·lectius de la ciutadania. 4.- Assumir el compromís, des de la diversitat democràtica, de continuar implementant polítiques en defensa de la diversitat sexual i la identitat de gènere, els feminismes, la interculturalitat, la defensa de la llibertat religiosa en un marc de laïcitat i els drets de les minories amb l'objectiu de fer de Barcelona la capital de la llibertat i els drets civils. Del Grup Municipal PSC:

4. (M1519/10935) El Plenari del Consell Municipal acorda el següent: - Reconèixer que s'han produït retallades en inversions i serveis municipals durant el 2018 i estan previstes reduccions importants que afectaran les despeses municipals el 2019. - Exigir la màxima transparència i informació detallada i comparable, tant pel que fa al tancament del pressupost 2018, com als projectes d'inversions que no es portaran a terme i altres contractes i despeses afectades durant el 2018 i en el pressupost del 2019. - Convocar una comissió extraordinària de plenari, conjunta, d'Economia i Empresa i Ecologia, Urbanisme i Mobilitat perquè el Govern presenti aquesta informació detallada i respongui a les qüestions que els grups municipals plantegin respecte d'això.

La Sra. BALLARÍN confirma que a dia d'avui ni la ciutadania, ni els grups polítics, ni el Consell de Ciutat han rebut encara cap explicació del Govern sobre les retallades que s'han fet per intentar quadrar el pressupost del 2018, ni sobre les que comportarà la pròrroga pressupostària per al 2019.

Explica que el 2 de gener es van trobar amb un decret publicat a la *Gasetta Municipal*, en què es deia que el pressupost del 2019 seria de 118 milions d'euros menys que el pressupost inicial del 2018, tot i que el Govern encara no els ha dit res respecte d'això.

Posa de manifest que el Govern va tenir la gran sort d'heretar un ajuntament amb una situació financera solvent gràcies a la feina feta durant dècades per governs socialistes; i confirma que van tenir una gran sort perquè ingressar i administrar bé recursos públics no és una cosa que l'actual govern sàpiga fer.

Precisa que amb aquesta proposició plantegen un debat sobre la manera com gestiona les finances municipals aquest govern, sobre la seva incapacitat.

Recorda que al programa electoral de Barcelona en Comú s'hi deia que innovarien en participació i control ciutadà, concretament apuntaven que calia dotar d'un nou sentit i força conceptes com participació, transparència, autogestió i control ciutadà. Pregunta, doncs, si de debò el Govern creu que ha assolit aquesta fita; i confirma que no ha reconegut que d'ençà del 2018 i amb la pròrroga del pressupost al 2019 estan

retallant inversions del tot necessàries per a la ciutat, i també en serveis socials, educatius, en la neteja o la cura del verd urbà.

Retreu al Govern que no només retalli sinó que, a més, es negui a donar-los explicacions quan els les demanen, i arribin a incomplir acords democràticament aprovats pel Plenari; quan no han mentit sense cap mena de vergonya.

En aquest sentit, recorda que el juliol de 2018 el PSC va denunciar que s'havien inflat els ingressos previstos en el pressupost d'aquest exercici —que el seu grup va votar en contra—, i va avisar que no hi hauria prou diners per fer tot allò a què s'havien compromès, cosa que el Sr. Pisarello va negar cada vegada que obria la boca, i avui ho ha tornat a fer. I fa avinent que argumentava que les inversions no es retallaven, només es “reperiodificaven”.

Indica que els van assegurar que durant el 2018 no es retallaria la despesa corrent d'aquest ajuntament, la que serveix per pagar els serveis socials, l'educació o la neteja, i que tal vegada podria haver-hi, només, alguna contenció.

Tanmateix, diu que tothom sabia que el juliol de 2018 ja s'estava retallant i que el 2019 el pressupost corrent seria entre un 5% i un 10% més baix; i malgrat que el Govern ho continuï negant, la mentida té les cames curtes, i les retallades que va amagar, i van acusar els socialistes d'inventar-se-les, han acabat apareixent als documents d'aquest ajuntament. Precisa que en un document elaborat pel Govern el juliol de 2018 es detallaven les inversions que es deixarien de fer en tota la ciutat, entre les quals la biblioteca de Sarrià, tot i que el Sr. Pisarello s'entestava a intentar demostrar la falsedat del document al·legant que el gener de 2019 l'excavadora ja hauria iniciat les obres, però que de moment res de res.

Assenyala que va ser arran d'un informe de la gerència de Guàrdia Urbana de l'octubre passat, en el qual es justificava la suspensió de l'adquisició de deu furgonetes, que es van assabentar que el mateix juliol de 2018, en el mateix moment que el tinent d'alcaldia negava les retallades, el gerent de Presidència i Economia comunicava la retallada, a la policia local, en la despesa corrent d'entre un 5% i un 10%.

Insisteix a preguntar al Sr. Pisarello, doncs, si tot el que acaba d'explicar reflecteix el nou sentit que Barcelona en Comú volia donar a conceptes com transparència i control ciutadà.

Puntualitza que amb aquesta proposició pretenen que el Govern reconegui la situació, però també que els diguin a costa de què es farà la retallada de 118 milions d'euros respecte al pressupost del 2018, si ho pagarà el Pla de barris, que ja ha patit prou retallades i manca d'execució.

Exigeixen la creació d'una comissió extraordinària perquè els doni explicacions; ja que si tan segur està el Govern que no té res per amagar i tantes coses per enorgullir-se, pregunta per què no els ho expliquen detalladament.

Finalment, aprofita per recordar que el Govern ha incomplert l'acord majoritari d'aquest plenari de crear una comissió no permanent d'estudi per fer el seguiment de les inversions i de l'execució del pressupost del 2018, i assegura que no estan disposats a consentir l'incompliment d'aquest acord, com tampoc que en una compareixença en comissió de la setmana passada ni tan sols es parlés de la pròrroga del pressupost per al present exercici.

La Sra. RECASENS es refereix al fet que no fa gaires dies que debatien en comissió aquests mateixos assumptes, i deien llavors que la situació era insòlita, i posteriorment van haver de dir que era doblement insòlita, ja que el Govern ha

abocat els comptes d'aquesta institució a una pròrroga pressupostària sense posar ni una proposta damunt la taula.

Diu que li ha sorprès que, en començar el debat sobre l'estat de la ciutat, l'alcaldeessa deia que s'havien de desbloquejar els tres pressupostos, i li pregunta qui és exactament que la bloqueja, la proposta, i li fa notar que perquè algú bloquegi una proposta, primer s'ha de fer.

Assegura que no entén com pensa anar Barcelona en Comú pels barris a fer campanya electoral, tot i que suposa que no està entre les lectures dels veïns la *Gasetta Municipal* i, per tant, desconeixen que cent vint-i-sis projectes, per valor de 75 milions d'euros, quedaran aturats, entre els quals la guarderia del Raval, pisos d'acollida per violència de gènere a Ciutat Vella, Sagrada Família, equipaments a la Zona Franca, el carrer del Duc de Medinaceli, la plaça Hilari Salvador, el Paral·lel, el Centre Cívic Can Felipa, el carrer Balmes, el Turó Park, la biblioteca de Sant Martí, o un munt d'equipaments esportius, que restaran paralitzats. I puntualitza que aquesta pròrroga pressupostària a què els aboquen costarà a la ciutadania 118 milions d'euros.

Demana al Sr. Pisarello on són els ajustos de què parlava, i dels quals ja fa temps que no en diu res; i considera que cal tenir estómac per venir aquí a centrifugar i culpar a tort i a dret d'un bloqueig. Altrament, entén que allò que ha passat, i així ho va dir en comissió, és que el Govern gestiona malament; i afegeix que aquesta mala gestió els portava a presentar un pressupost regressiu per al 2019, de decreixement, de retallades i, per tant, acudeixen a l'Estat perquè els supleixi, amb l'aportació de 140 milions d'euros, els diners que perd aquest govern a causa de la mala gestió.

El Sr. SIERRA observa que l'alcaldeessa deia, al principi de la seva intervenció amb motiu de la presentació de l'informe sobre l'estat de la ciutat, que Barcelona funciona, i ha felicitat els grups per haver pogut arribar a grans acords de ciutat.

Tanmateix, constata que la realitat del mandat és que ha estat incapaç d'aprovar ni un sol pressupost municipal, que és d'allò que depenen les polítiques i els ingressos municipals. Considera que això l'hauria de portar a fer un exercici d'autocrítica, i adonar-se que no són capaços de pactar les coses que realment són importants per a la ciutat. Altrament, confirma que sí que es dediquen a les clíniques "Colaudent", o a malbaratar diner públic amb les oficines de l'IM d'Hisenda —10 milions d'euros—.

Avança que votaran a favor d'aquesta proposició perquè allò que demanen al Govern és que tanqui l'execució pressupostària a desembre, i a veure com quadren la xifra d'ingressos, quin és el volum de deute al tancament de desembre de 2018, el romanent de tresoreria, a què es dediquen les partides, ja que a hores d'ara encara no en saben res, de tot això. I confirma que tan sols saben que hi ha un pressupost prorrogat per al 2019, que neix amb retallades de prop de cent vint milions d'euros.

Diu que aquest serà el Govern que no va aprovar ni un sol pressupost, el de les retallades i el de la gestió fracassada; recorda que hi ha 126 projectes per fer, però paral·lelament, el Govern gasta diners sense solta i, sobretot, fent una mala previsió d'ingressos, que és conseqüència de la seva mala gestió.

Constata que ara estan pagant que Barcelona en Comú arribés a l'Ajuntament i comencés a fer suspensions de llicències, de plans i ha imposar moratòries sense valorar-ne les conseqüències, que es tradueixen en el pagament d'indemnitzacions, entre altres. I afegeix que tampoc no van preveure la davallada de les plusvàlues, i ara se'n dolen i culpen tothom obviant la pròpia responsabilitat. Per tant, els titlla d'irresponsables en matèria econòmica.

La Sra. SENDRA observa que estan fent previsions de projectes importants que duraran el 2019 i la propera legislatura, i que haurien d'implicar un pla d'inversions molt important, però de fet desconeixen on són en l'àmbit pressupostari; no saben de quin pressupost disposen, quines inversions es podran posar en marxa; i diu a l'alcaldeessa que allò que els convindria és assegurar-se per fer un debat a fons sobre el que resta per fer del 2018, i què es preveu per a aquest any, de quina manera impacten les retallades i en quins projectes.

Considera, doncs, que hi hauria d'haver un espai de diàleg profund, que necessita la ciutat i també tots els grups del consistori a fi de fer previsions per als propers exercicis.

Diu que, a banda de les retallades, també els preocupa que es prorrogui el pressupost de l'exercici passat, que significa immobilitisme en la gestió, projectes que definitivament no es poden posar en marxa, inversions que no es poden fer, col·lectius i institucions que no podran presentar els seus pressupostos i, per tant, els seus projectes. Confirma, doncs, que es troben en un espai polític de no govern quan es produeix una pròrroga de pressupostos.

Valora que la ciutat té capacitat en aquest moment per presentar un pressupost, i de no condicionar-ho a un pressupost de l'Estat; en conseqüència, entén que tots plegats s'haurien d'obligar a tenir, al més aviat possible, una proposta de pressupost seriosa damunt la taula i poder-la debatre.

Altrament, alerta que no fer això suposa renunciar a la capacitat d'aquest ajuntament de fer propostes i de prioritzar-les i fer front als reptes, i està supeditant la capacitat de l'Ajuntament de Barcelona a un futur pressupost de l'Estat encara incert, i que el deixa sense capacitat de planificar propostes de futur per a la ciutat.

Insta el Govern, doncs, al fet que al més aviat possible puguin assegurar-se a mirar com poden tancar el 2018, quins projectes queden afectats i com poden planificar el 2019 i els propers exercicis.

El Sr. MULLERAS diu que durant el mandat han pogut comprovar moltes vegades que el Govern municipal que va arribar brandant la bandera de la transparència, a la pràctica, és d'opacitat.

Així, comenta que va tancar el 2018 amb inversions mínimes i retallades de 35,2 milions d'euros, tal com consta a les actes de la Comissió de Govern. Afegeix que la seva incapacitat política i de diàleg va fer que haguessin de prorrogar el pressupost i, malgrat l'aparença de normalitat que el Govern pretenia donar a aquesta pròrroga, la realitat és que té conseqüències negatives per a la ciutat. Precisa que arran de la pròrroga, el pressupost municipal del 2019 ha perdut 118,2 milions d'euros, 87 dels quals en inversions; que és el mateix que pel fet de la seva incapacitat política, de diàleg i d'acord, Barcelona perd 118,2 milions d'euros entre despeses i inversions.

Afegeix que, si tot això no era prou, el Govern municipal, tant en aquest plenari com en les comissions precedents s'ha carregat l'autonomia financera d'aquesta institució, atès que subordina el seu pressupost municipal al d'altres administracions. I no només es carreguen aquesta autonomia financera, sinó que en la carambola a tres bandes que pretén fer, finalment el Govern dona la clau dels pressupostos de l'Ajuntament al Sr. Pedro Sánchez i aquest, al seu torn, dona les claus del seu al fugit de Waterloo. Conclou, doncs, que el Govern de la ciutat, que, en última instància, aquest ajuntament també les hi dona.

La Sra. REGUANT observa que aquest debat és recurrent i, per tant, posa de manifest que hi ha algunes qüestions que no estan funcionant, o bé alguna informació que no els arriba tal com hauria de ser.

Observa que quan es demana transparència, informació i aclariments, seria normal que es proporcionessin, i no només derivar els grups municipals a cercar-los en els acords de govern publicats a la *Gasetta Municipal*.

Assenyala que, a banda d'això, sí que és necessari que el Govern municipal expliqui exactament quins són els números i en quina situació estan de cara a aquest exercici, si hi haurà pressupostos o no. Consta que la realitat és que ara estan en temps de pròrroga, i es tracta de saber què suposa això; independentment de l'estratagema d'esperar a l'aprovació dels pressupostos d'altres administracions quan, mentrestant, aquí podrien estar discutint quines són les necessitats de la ciutadania, de quina manera poden garantir determinats serveis públics o com aprofundeixen en algunes de les polítiques necessàries per millorar.

Per tant, confirma que el seu grup continua demanant, com ja va fer en el ple extraordinari que es va fer fa mig any, que s'expliqui més i millor quina és la situació real. En aquest sentit, comenta que en la sessió de la Comissió d'Economia de la setmana passada es van relatar les grans virtuts del pressupost de l'Estat, però en cap moment van respondre a la pregunta sobre les condicions de la pròrroga del pressupost el 2019.

El Sr. ARDANUY diu que està a favor de la necessitat d'analitzar el pressupost actual, així com de poder treballar en benefici de la ciutadania; i remarca que el pressupost és l'instrument més importat de l'Ajuntament per desenvolupar polítiques en favor de la ciutat.

Puntualitza que la seva feina és fer de regidor en aquest ajuntament, i és en aquest marc en el que considera que han de treballar i tenir clar que el pressupost municipal no és moneda de canvi de pressupostos d'altres administracions.

Per tant, creu que s'han de centrar en el pressupost propi i vetllar per l'interès general i intentar que les polítiques públiques que desenvolupi aquest ajuntament millorin la qualitat de vida dels veïns i veïnes de Barcelona, i que aquesta ha de ser la prioritat.

El Sr. PUIGCORBÉ observa que es reproduïxen, fil per randa, les intervencions de la darrera sessió de la Comissió d'Hisenda, la reiteració de les peticions i l'enrocament dels posicionaments.

Diu, doncs, que allò que li interessa saber és si s'ha produït alguna novetat; tot i que subscriu la demanda d'informació feta per la regidora Reguant.

El Sr. PISARELLO observa que hi ha una certa contradicció, atès que tots els grups donen xifres i, per tant, no entén com és que en tenen si només els acusen d'opacitat. En aquest sentit, esmenta quatre coses que mai no s'havien fet en aquest ajuntament, com ara publicar mensualment, amb el màxim detall, l'execució de totes les despeses i els ingressos; cada any es publica un informe exhaustiu de les inversions executades; cada trimestre es publiquen tots els contractes adjudicats i les subvencions concedides; i també cada trimestre es publica l'endeutament municipal. Afegeix que també és nou el fet que tots els grups municipals tenen accés lliure i directe al SAP dels exercicis liquidats.

Quant al panorama que ha pintat de l'exercici del 2018 la Sra. Ballarín, que ha vaticinat que caurien els impostos, que no s'executaria, que es farien retallades, avança, atès que és al febrer quan es fa el tancament de l'exercici anterior, que aquest

tancament serà superior en 42 milions d'euros al del 2017. Remarca, doncs, que es confirma que el 2018 no només no hi ha hagut retallades, sinó que han crescut amb relació a l'exercici anterior.

Constata, per tant, que aquesta és la primera gran mentida que es va plantejar en el plenari i en comissions, repetint una vegada i una altra que el 2018 hi hauria retallades.

Reconeix que estan en pressupost prorrogat, i que si no fos així disposarien de 118 milions d'euros més, però per al Govern de l'Estat implica 120.000 milions d'euros la pròrroga dels seus, i per a la Generalitat, en les mateixes condicions, implica 1.600 milions d'euros. Admet que no és una situació desitjable; i es pregunta si aquest ajuntament ha de renunciar als diners que li deu la Generalitat i l'Estat, si això és el que s'anomena autonomia financera.

Diu que li ha estranyat la coincidència del Sr. Ardanuy amb el Sr. Mulleras, quan ha dit que no demanaria diners a ningú, fins i tot si són els diners de Barcelona; i constata que l'orgull del sobiranisme barceloní els porta a renunciar a reclamar els diners de la Generalitat i de l'Estat que els corresponen, cosa que no suposa que pidolin res a ningú.

Afirma que el Govern continuarà fent tot el possible per aprovar un pressupost, però si no és possible optaran per les modificacions pressupostàries, que ja estan fent per valor de quaranta milions d'euros; i afegeix que moltes de les inversions que s'han esmentat ja estan fetes, com la que ha esmentat la Sra. Recasens de la guarderia del Raval, i li fa saber que es va inaugurar fa algunes setmanes. Continua dient que quan el 2015 van advertir el Govern que no aprovaria pressupostos i que decreixeria la inversió, es va fer una modificació pressupostària i es va tancar l'exercici amb un creixement molt remarcable de la inversió.

Puntualitza que allò que diu ara és que, si no s'aprova el pressupost del 2019, continuaran batallant amb el govern que sigui per poder fer modificacions pressupostàries i continuar creixent en inversió; i l'única realitat són 850 milions d'euros més que el govern Trias, i un 9,4% més que el govern Hereu.

Conclou que això són les xifres reals que els estan demanant.

La Sra. BALLARÍN afirma que les retallades són retallades, la gesticulació com la que acaba de fer el Sr. Pisarello és gesticulació, les mentides són mentides, i els incompliments són incompliments.

Pregunta, per tant, per què no s'ha constituït la comissió no permanent d'estudi, aprovada en el plenari, i en la qual haurien pogut donar explicacions detallades de cada inversió i de l'afectació en els serveis. I considera que el Govern no està segur del que afirma, i tracta d'ocultar informació, ja que si tingués les coses tan clares, les debatrien en profunditat i amb llum i taquígrafs.

La Sra. RECASENS es fa ressò d'un seguit de titulars, com li agrada al Govern, i diu que uns quants s'han referit al fet que s'han malmès les finances municipals, i que el Govern aboca la ciutat a retallades per valor de 118 milions d'euros; que el Govern es troba en la solitud més absoluta i és incapaç de tirar endavant cap pressupost, havent de recórrer a dues pròrroques i dues qüestions de confiança; i allò que encara és més greu, que s'aboca la solvència, la sobirania i l'autonomia financera de la ciutat als peus de l'Estat, també ha emplenat un munt de titulars. Assenyala que tot això és el que ha aconseguit el Sr. Pisarello.

Quant a l'escola bressol del Raval, replica que no sap què hi passa, però sí que a la

Gaseta Municipal es publica que en el cas d'aquesta escola es deixen d'executar 1,42 milions d'euros; insisteix a qüestionar els motius de la manca de transparència del Govern, i pregunta per què en l'interval de pocs mesos s'ha aprovat la creació de comissions a fi de conferir transparència a l'acció del Govern i que, de debò, es posin damunt la taula les finances municipals. I remarca que mai no s'han aprovat primer els pressupostos de l'Estat i, després, els de l'Ajuntament. Afirmar, per acabar, que el Govern no aprova pressupostos per amagar les retallades.

El Sr. SIERRA diu que per més vehemència que gastí el Sr. Pisarello, l'actual govern serà recordat com el de l'opacitat i de les retallades. I demana al tinent d'alcaldia que tregui d'una vegada la informació financera del 2018 a fi de buscar alternatives possibles a l'atzucac en què els han posat.

La Sra. SENDRA observa que les xifres són xifres i, per tant, no donen joc a la confusió. Per tant, demanen de poder-les analitzar amb diàleg, i reclamen sobirania pressupostària a aquest ajuntament i, per tant, ja incrementaran allò que vingui de l'Estat quan arribi. Alhora, confirma que necessiten un pressupost al més aviat possible, atès que resten dues sessions plenàries abans de finalitzar el mandat, i cal que la ciutat tingui un pressupost aprovat en el moment que s'enceti la contesa electoral.

El Sr. MULLERAS confirma que les dades i xifres que dona el seu grup les ha investigades, i no pas que els les hagi proporcionat el Govern municipal. Diu que l'autonomia financera que el Govern es vol carregar fa quaranta anys que la tenen, i que els pressupostos municipals depenen, en gran part, dels de l'Estat. I afirma que quan ha governat el PP a aquest ajuntament no li ha anat malament, i entre el 2012 i el 2017 ha rebut 356 milions d'euros més que els pressupostats inicialment; mentre que quan ha governat el PSOE, aquest ajuntament ha hagut de retornar 400 milions d'euros per les PIE mal previstes.

La Sra. BALLARÍN diu que la biblioteca de Sarrià sí que és un *fake*.

S'APROVA aquesta proposició / declaració de grup amb onze vots en contra — emesos pels Srs. Pisarello, Asens, Colom, Montaner i Badia i les Sres. Colau, Ortiz, Sanz, Pin, Pérez i Vidal—, quatre abstencions —emeses per les Sres. Rovira i Reguant i el Sr. Casas, i també pel Sr. Puigcorbé—, i vint-i-sis vots a favor de la resta de membres del consistori.

Del Grup Municipal del PP:

5. (M1519/10927) El Plenari del Consell Municipal acorda el següent: Instar el Govern municipal a rebutjar les ocupacions irregulars d'habitatges i locals, promoure nous mecanismes legals per agilitar la desocupació, actualitzar i fer públic el cens d'habitatges i locals ocupats a la ciutat, fer efectiva la posada en marxa d'una taula tècnica amb companyies elèctriques per detectar comptadors manipulats i de lluita contra el frau elèctric, personar-se com a acusació particular o promoure altres accions legals contra aquells que posin en risc persones i béns de tercers afectats per frau elèctric i d'ocupació de béns immobles, i donar publicitat, reforçar i fer efectiva una oficina d'atenció i assessorament contra l'ocupació als districtes.

El Sr. FERNÁNDEZ DÍAZ manifesta que la intenció de la proposició és en positiu, i que consta de sis apartats relatius a les ocupacions irregulars a la ciutat de Barcelona d'habitatges i locals.

Precisa que el primer apartat d'aquesta iniciativa no deixa de ser una declaració institucional, en la qual expressen el rebuig a les ocupacions irregulars, que no només perjudiquen els propietaris, sinó que també molt sovint afecten greument la convivència en comunitats de veïns i, per extensió, als barris. En aquest sentit, diu que la dada que ho demostra apareix a les mateixes enquestes promogudes pel Govern de la ciutat, on es posa de manifest que els conflictes veïnals derivats d'ocupacions irregulars s'han incrementat notablement el darrer exercici, passant de ser el novè problema per a la ciutadania a ser el sisè.

Diu que no els serveix que, de vegades, hi hagi qui apel·li a l'estat de necessitat per justificar les ocupacions irregulars, ja que recorda l'obligació de l'Administració de donar suport a les famílies vulnerables, i que cap ocupació estigui justificada per estat de necessitat, atès que, fent-ho així, justificarien les ocupacions irregulars, sobretot tenint en compte que hi ha famílies en la mateixa situació de necessitat i no per això ocupen, sinó que acudeixen al registre de sol·licitants d'habitatge social, o als serveis adients per reclamar un habitatge d'emergència.

Comenta que el segon apartat de la proposició reclama nous mecanismes legals per agilitar i afavorir les desocupacions, és a dir una nova, i millor, llei "antiocupes", que se sumi a la reforma de la llei d'enjudiciament criminal que es va aprovar l'any passat, i que no sempre resol totes les necessitats i situacions derivades de les ocupacions irregulars, sobretot pel que fa a la celeritat de les desocupacions; i més encara quan cada vegada és més evident l'existència d'una nova delinqüència, i màfies que ocupen habitatges il·legalment per aprofitar-se de l'estat de necessitat de persones i famílies, a les quals lloguen els habitatges i locals prèviament ocupats irregularment.

Constata, doncs, que ja no es tracta només de la defensa del dret a la propietat, sinó també dels drets de les persones que tenen necessitat d'accedir a un habitatge; i també de lluitar contra un aspecte, que es va evidenciar en el recent incendi al barri de Sant Roc de Badalona, amb víctimes mortals, i que és que amb la defraudació del subministrament elèctric, a més d'estafar la comunitat, es poden produir danys, de vegades irreparables.

Assenyala que un tercer aspecte és la necessitat d'actualitzar el cens d'habitatges i locals ocupats i que es publiqui, i malgrat que fa temps que el seu grup ho reclama, l'única dada que han obtingut per part del Govern municipal ha estat, a finals del 2016, una resposta de la Direcció de Patrimoni, que els informava que s'estava recopilant la informació.

Confirma, doncs, que no disposen de res més, i potser la tinenta d'alcaldia, que tal vegada té la informació, els la pugui donar.

Indica que també proposen la constitució d'una taula tècnica de les companyies elèctriques per detectar el frau en el subministrament elèctric, popularment punxades a la xarxa, i comptadors manipulats, que no només afecta les companyies i d'una manera relativa els seus pressupostos, sinó que suposa un frau a la comunitat de veïns, ja que les companyies els reclamen l'import defraudat.

Afegeix que també demanen l'inici d'accions legals contra els qui posin en risc persones i béns, derivats del frau en l'accés al subministrament elèctric, amb motiu de les sobrecàrregues de la xarxa que es poden produir i que poden causar sinistres.

Finalment, recorda que el Govern va transaccionar amb el seu grup la proposta que

ell anomena “oficina antiocupes” per atendre i assessorar veïns i propietaris en el cas d’ocupacions irregulars de locals o habitatges.

El Sr. MARTÍ manifesta que el seu grup sempre ha rebutjat categòricament les ocupacions de finques, habitatges o locals, i així ho han expressat moltes vegades tant a la comissió de Presidència com en d’altres i en el mateix plenari; i remarca que, especialment, sempre han refusat les ocupacions orquestrades per organitzacions mafioses que s’aprofiten i es volen lucrar de les necessitats de les famílies vulnerables.

Recorda que el seu grup parlamentari al Congrés dels Diputats va presentar una proposició de llei, que va ser aprovada, que va acabar promovent la modificació de la Llei d’enjudiciament criminal, per afavorir i accelerar les desocupacions irregulars il·legals d’habitatges de petits propietaris, d’entitats sense ànim de lucre del tercer sector que gestionen habitatges socials, i també dels habitatges de les administracions públiques.

Dit això, considera que aquesta lluita, que els fa compartir el text que presenta el grup del PP, ha d’anar acompanyada de solucions per als problemes d’habitatge que pateix la ciutat, cosa que el Govern municipal, fins avui, ha estat incapaç de resoldre. Precisa que el Govern no es caracteritza pas per ser eficaç a trobar solucions a les problemàtiques d’accés i manteniment de l’habitatge propi.

En conseqüència, entenen que allò que cal fer no és només abordar aquestes problemàtiques que apuntava el regidor Fernández Díaz, sinó també acompanyar-les de propostes més socials, ja que és evident que han de donar solucions a les persones i a les famílies que tenen necessitats i que ara com ara no les troben en el sistema municipal d’emergències en els terminis adients.

Indica que el seu grup ha presentat alguna esmena a aquesta proposta, una transacció que no ha estat acceptada, en la mateixa direcció de la que van presentar al Congrés dels Diputats i al Senat. I, en aquest sentit, consideren que s’ha de fer esment concret de la manera d’afrontar la pobresa energètica, i recorda la Llei aprovada pel Parlament de Catalunya, i que el Govern del PP va impugnar, cosa que ha dificultat l’aplicació de mesures per atendre a tot Catalunya les persones que tenen problemes per accedir a l’energia.

Per tant, reconeix que entre una cosa i l’altra no poden votar a favor de la proposició en la seva literalitat, malgrat que sí que estan d’acord amb el fons de la qüestió que planteja, i per tant avança que faran una abstenció.

La Sra. BARCELÓ fa avinent que el setembre de 2017 el seu grup va presentar en la comissió de Drets Socials una proposta amb què demanaven un informe sobre els habitatges ocupats il·legalment, tant públics com privats. Constata que la proposta esmentada va rebre esmenes per part de la majoria de grups, i a la qual el Govern també va donar suport.

Tanmateix, assenyalava que han passat setze mesos i es pregunta si algú d’aquest consistori té l’informe esmentat, i confia que la Sra. Ortiz li’n pugui dir alguna cosa. Insisteix que el seu grup ha dit moltes vegades que quan parlen d’ocupació han de diferenciar entre dos tipus; d’una banda, l’ocupació per causa de necessitat, la de famílies vulnerables que pateixen, i que implica la protecció, actuació i prevenció per part de les administracions públiques; i, d’altra banda, les ocupacions delinqüencials de màfies i antisistema, i que les administracions públiques han de rebutjar, perseguir i prevenir.

Tanmateix, confirma que es troben que el diagnòstic està fet, però que el Govern no actua en cap dels dos casos, i assumeix el paper d'espectador passiu. En aquesta línia, posa de manifest que en les ocupacions per part de famílies vulnerables, el Govern ha fracassat en la gestió de l'habitatge, de la UCER, alhora que desconeixia, per exemple, l'existència de famílies a Ciutat Meridiana que anaven ocupant per necessitat un habitatge rere un altre sense que aquesta administració els fes cap cas.

Afegeix que els preocupa, també, que el Govern continuï sent còmplice de les ocupacions il·legals, i diu que no tenen excusa, que pot actuar, tant si es tracta d'un habitatge o local públic com si és privat. Precisa que aquest ajuntament pot actuar augmentant la seguretat, o fent inspeccions de salubritat. I aprofita per preguntar si consideren que a la Torre del Fang, que va ser una alerta, les persones ocupants vivien en condicions dignes; i què ha fet l'Ajuntament per donar una sortida a les persones que hi vivien.

Adverteix que sent còmplices d'aquestes ocupacions il·legals es posa en risc tant les persones que hi viuen com els veïns de l'entorn, ja que punxar un quadre d'electricitat comporta risc.

Malgrat el poc temps que resta de mandat, pregunta a la Sra. Ortiz si podran disposar, algun dia, de l'informe que va sol·licitar el seu grup; i anuncia el vot favorable del seu grup a la proposició.

El Sr. CORONAS observa que han debatut propostes del grup del PP sobre ocupacions més d'una vegada, i sempre ha fet la mateixa reflexió al regidor, i és que cal diferenciar del tipus d'ocupació de què parlen. Així han de deixar clar si parlen d'ocupacions delictives, com pot ser un narcopis; de l'ocupació d'un local en desús on un col·lectiu de gent desenvolupa una activitat social, o d'una ocupació per necessitat d'habitatge.

Puntualitza, doncs, que en primer lloc s'ha d'aclarir de quin tipus d'ocupació estan parlant, ja que el grup del PP les posa totes al mateix sac. Tot i això, diu que comparteix, en part, el diagnòstic, que una ocupació que no té unes certes garanties d'habitabilitat comporta que, de vegades, es punxin els comptadors de llum, que les condicions del subministrament de gas no siguin les adequades; és a dir, és cert que impliquen uns determinats riscos.

Tanmateix, precisa que una cosa és que la diagnosi sigui aquesta, i una altra cosa és la solució que proposa el grup del PP. Així, no proposa que es castiguin els grans tenidors que tenen pisos buits, i que se n'oblidin ja que només els suposa un actiu immobiliari que el dia que decideixin vendran en un paquet de tres-cents pisos més i, mentrestant, tant els fa que hi passi. Tampoc no plantegen què cal fer quan les companyies de llum o de gas, que enfront dels impagaments tallen el subministrament —tot i que hi ha una llei que no els ho permet—; pregunta què proposen que facin les persones que viuen en aquests habitatges, sobretot a l'hivern. Pregunta si de debò consideren que la solució és sancionar aquestes persones amb una necessitat evident d'habitatge que recorren a aquesta opció perquè no en tenen d'altra.

Reconeix que les administracions són passives enfront de tot això, malgrat que fan petites coses, manifestament insuficients. Però remarca que allò que està clar és que la solució no passa pel que proposa el grup del PP, i afirma que li sembla una autèntica barbaritat demanar responsabilitats a persones que passen per una situació de vulnerabilitat, i allò que cal fer és que deixin d'estar en aquesta tessitura, i actuar en l'arrel del problema.

Considera que, quan el PP va decidir de rescatar bancs, hauria pogut posar com a condició que aquestes entitats posessin tots els seus pisos a disposició de les administracions públiques, ja que sembla que els han rescatat a canvi de no-res, i només perquè continuïn fent negoci, i no els importi gens ni mica qui ocupi els seus pisos, i que això comporti problemes de seguretat.

Finalment, avança que faran un vot en contra d'aquesta proposició.

La Sra. ANDRÉS manifesta, com ja han dit moltes vegades, que el seu grup és contrari a legitimar les ocupacions com una manera de solucionar la necessitat d'accés a l'habitatge; i, sobretot, són contraris a les ocupacions perniciosos, les que causen problemes de convivència o que serveixen per fer activitats il·legals i delictes. Distingeix, però, que hi ha altres ocupacions produïdes per necessitat habitacional no resolta, i que són la via que tenen moltes persones i famílies per tenir un sostre i tirar endavant una temporada. I afirma que el seu grup tampoc no és favorable a legitimar aquestes ocupacions perquè precaritzen la vida de les persones, no ofereixen cap mena de seguretat ni expectatives, ni tampoc no permeten portar una vida digna.

Confirma que en aquests aspectes poden tenir certa coincidència amb la proposició del PP, però gens en la resta. Així, el grup del PP parla de fer una taula tècnica per lluitar contra el frau elèctric, i el seu grup, altrament, creu que allò que cal és lluitar contra la pobresa energètica.

Continua dient que el grup proponent planteja una mesura legal i mecanismes legals per agilitar les desocupacions, i allò que vol és una mesura legal per habilitar el dret a l'habitatge a la ciutat, i que es va presentar en forma de Reial decret, i que no va ser convalidat, per exemple, per millorar el règim de lloguer.

Afegeix que tampoc no estan d'acord amb el fet que s'hagi de treballar per assessorar contra les ocupacions, només, sinó que entenen que allò que s'ha de fer és oferir recursos habitacionals a les quaranta-dues mil persones que estan esperant en el Registre de Sol·licitants d'Habitatge Públic i a les que esperen a la Taula d'Emergència. En aquest sentit, fan una crida al Govern municipal perquè es faci efectiu el dret a l'habitatge amb l'aplicació de mesures concretes; i els set-cents habitatges acabats durant el mandat són totalment insuficients.

I retreu al Govern que digui també que cal fer més, mentre vota en contra d'allò menor, ja que això aboca moltes famílies a continuar amb el règim que va significar la llei de flexibilització de l'habitatge que ha donat lloc a multitud de desnonaments a la ciutat per impossibilitat de pagar el lloguer, i d'assumir les condicions que, en el moment de promulgar-se la llei, el Consell de l'Habitatge Social de Barcelona va posicionar-se en contra i va enviar tota mena d'al·legacions per intentar impedir-la.

Per totes les discrepàncies que acaba d'expressar, anuncia que el seu grup votarà en contra de la proposició.

La Sra. ROVIRA també fa notar que no és la primera ocasió que debaten aquest tipus de mesures, i tampoc és la primera que ho fan a instàncies del grup del PP.

Confirma que el posicionament de la CUP es manté, que consideren que el dret a l'habitatge ha d'estar garantit pel conjunt d'administracions públiques, cosa que no passa, de manera que entenen que hi ha altres vies que són legítimes per accedir a aquest dret, una de les quals l'ocupació.

Amb aquesta mateixa lògica, alerta que l'Administració no està complint el seu deure d'aturar els desnonaments i de garantir llars a les persones, en aquest cas de Barcelona, i que és el moviment organitzat qui està garantint aquests drets; i

consideren que és en la línia que han de treballar si volen avançar en la conquesta dels drets de les persones.

Per tant, fa referència als grups d'habitatge, als sindicats de llogaters que estan conquerint aquests drets als barris i que garanteixen que no s'expulsin els veïnats.

Fa notar, també, que abordar la pobresa energètica és un deure, i mitjançant la Llei 24/2015, de la qual justament el PP va intentar impugnar un dels articles, s'havien de començar a resoldre, teòricament, les problemàtiques d'emergència habitacional i de pobresa energètica; tanmateix, a dia d'avui, malauradament, això encara no està resolt, i es troben que hi ha massa famílies que es veuen obligades a decidir entre pagar la hipoteca o el lloguer, pagar els subministraments d'energia, o bé menjar i donar unes condicions mínimes als seus familiars.

Conclou que la situació suposa una autèntica sagnia social, i diu que els sembla insultant que el grup del PP proposi aquesta iniciativa, tenint en compte allò de què han parlat en el debat sobre l'estat de la ciutat, de la situació de desigualtat social entre els barris de la ciutat, i de la manca de garantia del dret a l'habitatge que palesen diferents observatoris externs a aquest ajuntament.

Per tant, manifesta que l'ocupació d'habitatges buits, amb el beneplàcit de la propietat, dels grans tenidors, que ho estiguin, i així continuar especulant i apujant-ne els preus, provoca que la gent hagi de marxar de casa seva i de la ciutat; perquè aquests grans tenidors prefereixen el capital que la vida i, davant això, el seu grup no pot dir res més que més ocupació, més prendre drets i més organització popular.

El Sr. ARDANUY avança que farà una abstenció. I també insisteix en el fet que hi ha diverses tipologies d'ocupació i d'immobles ocupats.

Diu que un dels aspectes que el preocupen, a més de molts que ja s'han dit, és que es posa molt d'èmfasi en els subministraments energètics però sense tenir en compte el risc real en molts immobles ocupats pel fet que no hi ha possibilitat d'accedir-hi en condicions de garantir la seguretat, i aquest risc per als ocupants i per a l'entorn no es pot tolerar.

Considera que aquest és un dels elements prioritaris que cal tenir en

compte.

El Sr. PUIGCORBÉ expressa el vot en contra a la proposició.

La Sra. ORTIZ, en primer lloc, expressa un record per a les tres víctimes mortals i les persones ferides del barri de Sant Roc, i també per les del recent incendi ocorregut a Manresa.

Reconeix que tant la pobresa energètica com la precarietat maten, i massa vegades ho han pogut comprovar; i fets com els que acaba de recordar posen damunt la taula el drama que es produeix al conjunt de l'Estat, de Catalunya i de Barcelona pel que fa a l'accés a l'habitatge. Tanmateix, diu que el fet que la resposta sigui criminalitzar la part més dèbil de la situació li sembla realment indecent.

Admet que no poden negar la realitat de l'emergència habitacional, i per aquest motiu aquest govern n'ha fet una prioritat, pressupostària i en les seves polítiques, però fa notar que la situació no és exclusiva d'aquesta ciutat, i els diu que mirin què passa amb les ocupacions a l'àrea metropolitana, i és que mentre no estigui garantit l'accés a l'habitatge hi continuarà havent ocupacions.

Recorda que el 2016, el Govern municipal va plantejar a les empreses

subministradores, i especialment a Endesa Distribució, que en els aspectes relacionats amb els fraus s'havien de poder regularitzar situacions com aquestes per una qüestió de seguretat, independentment de qui fos el titular del pis. Remarca que això ho van aconseguir amb el subministrament d'aigua.

Observa que no és del cas que el grup del PP plantegi criminalitzar clarament les famílies més empobrides i en situació de vulnerabilitat, i que exigeixi a l'Ajuntament que es faci responsable d'un parc d'habitatge que aquesta formació va afavorir que fos privat, amb un rescat financer a les entitats financeres propietàries, que els hauria permès adquirir els pisos, però que, altrament, van quedar en mans de fons voltor i de les mateixes entitats financeres. Constata que això provoca que hi hagi problemes de convivència en barris sencers perquè s'han despreocupat absolutament dels seus pisos.

Afegeix que el PP també n'és responsable amb les reformes de les elèctriques, que han posat el preu de la llum a nivells de rècord en l'àmbit europeu. Per tant, considera hipòcrita plantejar aquesta qüestió.

Afirma que no és que no els ocupin ni els preocupin les ocupacions delictives, tal com demostra que han posat en marxa un pla de xoc que ha comportat el tancament de més de cent cinquanta pisos al Raval, on hi havia tràfic de drogues; o ella mateixa, a Trinitat Vella, on un bloc sencer generava greus problemes de convivència, va demanar al jutge que es prioritzés el desallotjament, i la resposta de la judicatura va ser que l'Ajuntament no era part per informar de res. I assegura que volen demanar al poder judicial de poder informar sobre aquestes situacions, però no estan disposats a fer-se responsables del parc privat dels grans tenidors.

Confirma que continuaran insistint amb les companyies subministradores perquè és possible regularitzar les situacions per garantir la seguretat.

El Sr. FERNÁNDEZ DÍAZ manifesta que per donar suport als més febles, als qui no poden accedir a un habitatge, no cal justificar l'ocupació, que és el que fa el Govern de la ciutat quan rebutja aquesta proposta.

Insisteix en el fet que el Govern justifica les ocupacions, també les ideològiques, les de grups afins i propers als grups que avui han expressat el vot contrari a la proposició. Pregunta com poden justificar una ocupació al·legant estat de necessitat, i pregunta a la tinenta d'alcaldia si no tenen estat de necessitat totes les persones i famílies inscrites en el registre de sol·licitants d'habitatge, que en són milers, però que no per això no opten pel cop de peu a la porta.

Entén que la forma d'actuar és adreçar les persones en estat de necessitat al registre esmentat, a la taula d'emergències socials i al fons de pobresa energètica.

El Sr. MARTÍ aprofita per apuntar que la feina que ha de fer el Govern no la fa; i remarca que estan a finals del mandat i les necessitats i les emergències socials es continuen incrementant.

Per tant, diu que està d'acord que el PP no ha fet la feina, però el Govern de la ciutat tampoc.

La Sra. BARCELÓ pregunta a la Sra. Ortiz si tindran l'informe que el seu grup va demanar fa setze mesos, i que el Govern es va comprometre a presentar en tres mesos, tal com demanaven.

I acaba demanant al Govern que deixi de ser un espectador passiu i que doni una solució a les famílies vulnerables i que persegueixi l'ocupació il·legal, de grups antisistema, delinqüents i màfies.

ES REBUTJA aquesta proposició / declaració de grup amb vint-i-tres vots en contra —emesos pels Srs. Pisarello, Asens, Colom, Montaner i Badia i les Sres. Colau, Ortiz, Sanz, Pin, Pérez i Vidal, pel Sr. Coronas i les Sres. Benedí, Capdevila i Sendra, pels Srs. Collboni i Mòdol i les Sres. Ballarín i Andrés, les Sres. Rovira i Reguant i el Sr. Casas, i també pel Sr. Puigcorbé—, deu abstencions —emeses pels Srs. Trias, Ciurana, Martí i Blasi i les Sres. Recasens, Fandos, Homs, Vila i Rognoni, i també pel Sr. Ardanuy—, i vuit vots a favor de la resta de membres del consistori.

Del Grup Municipal de la CUP:

6. (M1519/10926) El Plenari del Consell Municipal acorda el següent: 1.- Que s'aturi la persecució cap al col·lectiu de manters fins que l'Administració pública pugui garantir el dret a l'habitatge, el dret al treball, el dret d'accés al conjunt de drets socials per a aquestes veïnes que es troben en aquesta situació de vulnerabilitat. 2.- Mentre no es resolgui la garantia de drets per a aquestes persones per part de l'Administració, i per tant, mentre no es garanteixi per a totes aquestes persones una altra via per sobreviure a la ciutat de Barcelona, que s'habilitin diversos espais segurs i en diversos districtes, on puguin desenvolupar la seva tasca tal com han fet en altres ciutats.

La Sra. ROVIRA confirma que fa temps que parlen de la situació dels manters a Barcelona, de fet des de l'inici de legislatura, i durant tots aquests anys han vist com els posicionaments del Govern i de l'oposició s'han anat endurint, en el sentit que allà on abans s'intentava trobar sortides socials necessàries per a les persones que es dediquen a aquesta activitat, a dia d'avui constaten que el comissionat de Seguretat, en les diverses sessions de la Comissió de Presidència, els diu que cal més coordinació policial per afrontar la situació dels manters, i de l'augment del seu nombre a la ciutat.

Així, doncs, assenyala que les solucions proposades van en la línia d'incrementar els efectius de Mossos d'Esquadra i de Guàrdia Urbana, amb una millor coordinació entre ambdós cossos policials.

Afirma que al seu grup el preocupa molt aquesta deriva d'un govern teòricament progressista, ja que saben que malgrat que augmenti el nombre d'efectius policials, la situació continuarà sent present a la ciutat; i assegura que no comprenen com, mitjançant les diverses administracions competents i institucions, no són capaços de garantir drets bàsics per a totes les persones. Així, doncs, confirma que la realitat, a dia d'avui, és que aquest ajuntament no garanteix drets bàsics a tothom, i menys encara a les persones migrants.

En conseqüència, manifesta que el seu grup considera que fins que l'Administració no pugui garantir tots aquests drets d'accés a l'habitatge, al mercat laboral, al sistema de salut i l'accés a l'educació, no es pot criminalitzar aquestes persones per la seva activitat, ja que no volen altra cosa que guanyar-se la vida i poder viure mínimament dignament a Barcelona.

Per tant, diu que davant aquesta situació, i el fet que els mateixos manters moltes vegades han posat damunt la taula que si tinguessin altres sortides laborals no estarien treballant en les condicions que ho fan, el seu grup planteja que cal aturar les persecucions policials contra aquest col·lectiu a qui s'ha fet vulnerable; que cal aturar la coordinació dels cossos de seguretat amb l'objectiu d'intimidat-los, fer-los fora de

l'espai públic i per expulsar-los a fi que no puguin treballar i guanyar-se la vida; i, també, que se'ls garanteixi una mínima seguretat perquè puguin desenvolupar la seva feina, cosa que suposa posar a disposició espais en diversos districtes perquè puguin vendre.

Afegeix que això va en relació amb una sentència de l'Audiència de Barcelona que han conegut aquesta setmana, en la qual es descarta el discurs de la dreta, i que també altres formacions han comprat, que esgrimeix com a principal argument la competència deslleial dels manters envers el petit comerç o les grans marques. Precisa que la sentència esmentada descarta clarament que el top manta causi greus perjudicis econòmics a les grans marques, essencialment perquè el públic que accedeix a aquests productes no té res a veure amb el que s'interessa pel producte dels manters.

Diu que tenint en compte aquesta realitat de manca de garantia de drets d'aquest col·lectiu, el seu grup considera que la persecució no pot ser una sortida viable. En aquest sentit, saben que l'Ajuntament també en proposa d'altres, però afirma que la de la persecució ha de quedar absolutament descartada per un govern que, teòricament, es diu progressista.

El Sr. BLASI està d'acord amb la Sra. Rovira que allò que és acció social, de protecció dels drets de les persones per part del Govern municipal respecte al col·lectiu de persones que ha de malviure de l'anomenat top manta és pràcticament zero. I diu que, en aquest sentit, no sap si la causa són les retallades o, simplement, la inactivitat.

Per tant, considera positiu que una formació com la CUP faci un retret al Govern com aquest, atès que quan aquesta intervenció la fa el Grup Demòcrata s'ha de sentir expressions força grolleres per part del primer tinent d'alcaldia.

Dit això, posa de manifest que l'activitat dels manters a l'espai públic, que certament és il·legal, requereix la intervenció del Govern municipal, però constata que tret d'algun episodi recent en què han demostrat alguna mena d'interès, l'acció del Govern en aquest sentit és inexistent. Afirma que queda molt lluny l'intent de reivindicar determinades polítiques, que s'havien tractat fins i tot en una taula de treball; i també recorda les nombroses instàncies, proposicions, precís i preguntes que s'han formulat respecte a aquest assumpte i que, per sobre de tot, han valorat les persones i han posat en relleu la seva situació de vulnerabilitat.

Malgrat tot, diu que no veuen clar el que demana el grup de la CUP; i reconeix que cal acció social en aquest cas, però no a costa de tolerar una activitat que l'únic que fa és generar encara més vulnerabilitat en les persones que s'hi dediquen, alhora que crea un conflicte amb altres col·lectius que també intenten guanyar-se la vida de manera honrada i legal.

La Sra. BARCELÓ considera que aquesta proposició només pot tenir sentit en el món de fantasia dels grups antisistema. Observa que amb aquesta iniciativa, el grup de la CUP pretén normalitzar les conductes il·legals, com en aquest cas la venda ambulant irregular, i així ho volen fer fins que es resolguin els problemes del món sencer.

Fa notar, altrament, que la vareta màgica no existeix; i que la pretensió del grup proposant que mentre hi hagi un venedor il·legal que no tingui resolts els seus problemes no es pot fer res per posar fi a aquesta pràctica, s'ha de mantenir passivitat absoluta.

Alerta, però, que allò que s'aconseguiria fent realitat la proposta és l'augment de la venda il·legal, la proliferació de les màfies, l'augment de l'ocupació de l'espai públic i que es continuï amb la competència deslleial amb els comerciants que paguen impostos i creen llocs de treball.

Reclama seriositat a tots plegats, i expressa que és lamentable que la presència de venedors ambulants irregulars hagi augmentat d'ençà de l'inici del present mandat. Recorda que quan la Sra. Colau va arribar al Govern de la ciutat hi havia comptabilitzats quatre-cents venedors, mentre que a dia d'avui n'hi ha més de dos mil. I convida l'alcalde a fer un diagnòstic de tot plegat en funció de les xifres, tal com li han demanat moltes vegades.

Constata que allò que fa el Govern de la ciutat per afrontar aquesta situació no és altra cosa que fer-se fotos amb la plataforma dels afectats del top manta, tot i que fora de càmera tornen a ser permissius amb els venedors ambulants irregulars; i, de tant en tant, tenen ocurrencies com donar suport al fals sindicat de manters.

Adverteix que aquest problema reclama actuacions efectives i rigoroses; cal lluitar, amb coordinació de tots els cossos de seguretat, contra les màfies que exploten persones vulnerables, que la inacció del Govern encara els en fa més, de vulnerables. Remarca que cal protegir el comerç de proximitat, que paga els seus impostos i crea llocs de treball; i, també, que s'ha d'apostar per la inserció social de les persones vulnerables amb més programes d'inserció social, però, en cap cas, s'ha d'actuar amb permissivitat envers les conductes il·legals.

Confirma, per acabar, que votaran en contra de la proposició perquè creuen que la política útil s'ha de basar en propostes reals i no en fantasies.

El Sr. CORONAS observa que les proposicions sobre aspectes relacionats amb la venda ambulant irregular, coneguda popularment com a "top manta", s'acullen al mantra ideològic pel que fa al discurs entorn d'aquesta situació.

Entén que tothom és conscient de les dificultats per resoldre el problema, i creu que molts estan d'acord, en diferent mesura, que, malgrat durant el mandat s'ha fet més des d'aquest ajuntament que no s'havia fet en mandats anteriors en temes d'inserció sociolaboral pel que fa al col·lectiu dels manters, les actuacions són insuficients. I creu que també estan d'acord que s'ha llançat un missatge poc clar sobre aquesta qüestió, cosa que ha provocat que, de vegades, la policia no sàpiga com ha d'intervenir, ni tan sols si ho havia de fer. I també reconeix que els manters es podien sentir, d'alguna manera, legitimats per desenvolupar la seva activitat.

Conclou, en definitiva, que estan en un estat de confusió respecte a aquest assumpte i això, de vegades, desemboca en el caos.

Considera que el grup de la CUP té raó en el component filosòfic de la seva proposició; en aquest sentit, comenta que en una de les múltiples converses que va tenir amb una dona subsahariana que va estar exercint el top manta, li va dir que havia rebut altres ofertes pseudolaborals en aquesta ciutat com vendre drogues o prostituir-se, i va optar pel top manta.

Constata que això és una realitat, que dia a dia aquest col·lectiu es troba amb coses com aquesta, després de les innombrables vicissituds que han viscut fins a arribar fins aquí. Creu, doncs, que està clar que no han de criminalitzar els manters, de cap manera.

I afegeix que en altres converses, per exemple amb un botiguer de la Barceloneta, que no ven pas bosses Louis Vuitton sinó bosses de vint euros, que explica que una acumulació de manters a prop de la seva botiga fa que li baixin les vendes, i justifica

que ell paga llicència i els altres no, i és evident que té raó.

Per tant, posa de manifest que l'abordatge de la situació no és fàcil, i recorda l'intent de crear una taula per parlar de totes aquestes qüestions, i així s'ho va prendre el seu grup. Confirma que fruit de les escasses reunions d'aquesta taula, fins que el Govern va decidir eliminar-la perquè incomodava, van poder parlar que l'Ajuntament estudiés la possibilitat de crear un mercat social permanent, amb llicències municipals, no exclusiu per a manters; una proposta que va quedar sobre el paper i no ha tirat endavant.

Conclou, però, que no hi ha persecució de manters, motiu pel qual avança que faran una abstenció.

La Sra. BALLARÍN afirma que no comparteixen ni el bonisme ni la demagògia de la CUP amb aquesta proposició; i lamenta que el Govern hagi donat carta de naturalesa als darrers tres anys a l'activitat de la venda ambulant top manta, que suposa una activitat il·legal greu perquè perjudica els comerciants i els ciutadans que compleixen la legalitat i fan les coses bé. Però, sobretot, constata que aquesta activitat perjudica les mateixes persones que l'exerceixen, ja que cronifica l'exploació laboral.

Entenen que mai no s'han de criminalitzar les persones, i assegura que el seu grup distingeix molt clarament entre les persones que necessiten respostes socials, i la mateixa activitat d'ocupació il·legal de l'espai públic, de vulneració de drets de salut, laborals, d'incompliment de deures fiscals, amb la seguretat social.

Vol constatar, en definitiva, el fracàs del govern Colau en aquesta matèria, que els dispositius d'integració no han funcionat, que el resultat pràctic de la cooperativa de manters és insuficient, com també tot el fracàs vinculat a La Pionera.

Afegeix que veuen deixadesa i manca d'autoritat democràtica, descoordinació entre els diferents cossos policials i la Guàrdia Urbana, manca de suport a la policia local en la seva tasca diària amb els top manta. I remarca, sobretot, que no s'han aplicat multes als clients del top manta, tal com el seu grup ha sol·licitat reiteradament.

Comparteixen, doncs, que calen solucions socials, però també, tal com reclama la Plataforma d'Afectats pel Top Manta, que cal fer complir tota la normativa, tant la municipal, que prohibeix ocupar il·legalment la via pública, així com totes les normes estatals que s'estan incomplint.

Fa avinent, però, que allò que els preocupa més de tot plegat ara com ara és que el Govern municipal no es prengui seriosament els problemes de seguretat que genera aquesta activitat, concretament a l'estació de plaça de Catalunya, on Renfe va fer més de vuit-centes trucades al 112 l'any passat per denunciar la situació, que no van obtenir cap resposta efectiva. I afegeix que també els preocupa el fet de no disposar de l'informe de Protecció Civil i Bombers sobre les mesures que caldria implementar perquè aquesta activitat del top manta no comprometi la seguretat dels viatgers i dels vianants.

El Sr. MULLERAS pregunta als membres del grup de la CUP si realment creuen que el top manta no genera perjudicis econòmics i socials. Els diu si saben qui es beneficia del comerç il·legal del top manta, i els explica que les primeres beneficiades són les grans màfies i no pas les persones que venen a la manta, que són tractades en condicions d'esclavatge.

Remarca que l'economia submergida també es beneficia del top manta, una economia que de cap manera contribueix a la societat del benestar ni contribueix als serveis públics com la sanitat, l'educació o l'atenció social que la CUP tant diu que

defensa.

Assenyala que els impostos que es deixen de pagar cada vegada que es posa una manta per vendre de forma il·legal són set: l'alta de l'activitat empresarial, l'IVA, l'IRPF, la retenció d'empresa, la seguretat social, el preu públic de residus i la taxa d'ocupació de l'espai públic que, per cert, sí que paguen les terrasses que la CUP critica tant.

Conclou que el top manta perjudica tothom, sobretot els petits comerciants, als qui, per causa del top manta, els deixen de comprar una bossa, una samarreta o un imant de nevera; els comerciants de la Rambla, del passeig Joan de Borbó o de qualsevol altre carrer de Ciutat Vella són els veritablement afectats pel top manta.

Recomana al grup de la CUP que deixi de defensar el comerç il·legal i que comenci a defensar el legal, el que paga impostos i contribueix a pagar la societat del benestar, és a dir, la sanitat, l'educació i l'atenció social, tot allò que el grup proposant defensa a ultrança.

El Sr. ARDANUY expressa la seva abstenció en aquesta votació. Reconeix la dimensió humana de la situació, que és dura i complexa i que, de fet, reflecteix el fracàs d'aquest consistori en ple, i també de la societat en general.

Discrepa, però, que es creïn espais *ad hoc* per a aquesta activitat en una mena d'intent de pseudolegalització, i creu que s'equivoquen si no tracten el tema de fons amb claredat. Així, assenyala que d'una banda hi ha l'activitat, que té el punt feble en les persones que la duen a terme, i és una activitat econòmica que beneficia altres persones, i no els venedors. Per tant, entén que cal una acció conjunta i de molta més complexitat que no proposa el grup de la CUP.

El Sr. PUIGCORBÉ diu que a ell no li sembla, aquesta, una proposició fantasiosa ni demagògica, sinó que expressa la voluntat de trobar una solució a un problema molt greu.

Subscriu l'enfocament que mentre no es garanteixi per a totes aquestes persones una via per sobreviure a Barcelona, aquest ajuntament és responsable que no es puguin guanyar la vida. I no creu que sigui competència deslleial la que fan al comerç, perquè tothom sap que venen imitacions.

Reconeix que les màfies es beneficien del top manta, i que els manters treballen en unes condicions que no són desitjables; i també és cert que deixen de pagar set impostos, però remarca que tampoc no tenen cap dret.

Constata, doncs, que la situació és molt complexa; i pregunta quines solucions han trobat per al fenomen altres ciutats per als espais on s'instal·len els manters; i està d'acord que s'han de delimitar espais com el metro i altres amb manifestos perills per a la seguretat.

Finalment, expressa el vot a favor de la proposició.

El Sr. PISARELLO diu que tendeix a estar bastant d'acord, quan parlen d'aquest assumpte, amb el regidor Coronas, amb el to que fa servir i com planteja les coses.

Entrant en el contingut de la proposició, reconeix que les sortides socials que planteja aquest ajuntament, moltes tenen a veure amb les que van sortir de la taula, com els plans d'ocupació, la creació d'una cooperativa no s'havien fet mai, tampoc per iniciativa d'altres administracions, ni tampoc s'han posat en marxa en altres ciutats de Catalunya, governades per ERC, pel PSC o per la CUP.

Remarca, doncs, que la part social és pionera, tot i que admet que és insuficient.

Quant a la qüestió de la legalitat de l'activitat, confirma que segons informes de competència, no significa cap impacte immediat en les grans marques, tot i que sí que en té per al petit comerç; o que el fet que hi hagi aglomeracions de persones venent productes en llocs molt concorreguts com el vestíbul de Renfe a la plaça de Catalunya implica problemes de seguretat.

Atès que es tracta d'una activitat no permesa, només hi ha dues solucions, o bé no es permet, o bé s'ha de legalitzar; i assegura que no sap de cap ciutat del món que permeti aquesta activitat i, altrament, es fan intents per legalitzar-la. Per tant, han de valorar i estudiar la manera d'arribar al més aviat possible a la via de la legalització. En aquest sentit, la proposta de crear un espai concret per a la venda fa temps que l'estudien, per exemple, Los Angeles, Vancouver, Quito o Bogotá, i per això van impulsar La Pionera. Precisa, però, que en el marc jurídic actual és molt difícil trobar les esclatxes per avançar més enllà pel que fa a aquest espai, sense que els treballadors i les treballadores no estiguin exposats a sancions per part d'altres administracions; i per això han denunciat tantes vegades el que comporta la Llei d'estrangeria; per això han preguntat al govern de Pedro Sánchez, i aquí al PSC, quants permisos de treball temporals han concedit per poder fer un trànsit ràpid d'aquestes persones, i el cert és que no han fet pràcticament res.

Precisa, quant a l'observació de la Sra. Rovira, que el comissionat de Seguretat parla gairebé exclusivament de solucions policials, que perquè les operacions policials siguin menys conflictives cal la màxima i millor coordinació entre els cossos, i confirma que la presència dissuasiva és més efectiva que no pas les intervencions, que són més violentes.

Pregunta quina és l'alternativa que planteja la CUP davant això; i afirma que entén l'esperit de la proposició, però no veuen la solució de fer veure que és una activitat legitimada pels condicionants socials que implica; i diu que si aquest grup té alguna proposta d'alguna ciutat que hagi avançat més que Barcelona a l'hora d'afavorir la legalització de col·lectius vulnerables, de prioritzar les accions contra les xarxes de distribució, que són les principals responsables de l'activitat, estaran encantats de poder-la estudiar.

La Sra. ROVIRA respon al Sr. Pisarello que entre les ciutats que estan duent a terme accions en aquesta línia hi ha les que ell mateix ha citat; però remarca que fa tres mesos que es van reunir amb les persones que estan treballant per cercar solucions per a aquest col·lectiu, i els van dir que no sabien que s'hagués posat damunt la taula la possibilitat d'estudiar el que estava passant en altres llocs.

Diu que va ser justament això el que els va impel·lir a presentar aquesta proposició, el fet de saber que tècnics de l'Ajuntament, del mateix equip de govern, a dia d'avui, no estaven treballant en aquesta direcció i que, a més, desconeixien la proposta.

Quant a la coordinació dels cossos de seguretat, que es justifica amb l'objectiu de fer bones intervencions a l'espai públic en el cas d'unes persones que tots reconeixen que es troben en una situació de vulnerabilitat, considera que és aquí on rau l'error, que hagin de ser els cossos de seguretat qui facin aquestes intervencions, que haurien de recaure en els treballadors socials, psicòlegs, educadors i teixit comunitari, amb els quals els maners puguin establir un llaç de confiança per començar a treballar. I constata que els cossos de seguretat, de vegades, han tingut comportaments intimidatoris i racistes envers aquestes persones; i, mentrestant, el comissionat encara no els pot dir quines mesures s'han fet amb els agents que s'han comportat així.

El Sr. BLASI afirma que allò que els queda molt clar és el que ha fet aquest govern, i que no fan els d'altres ciutats, que és tolerar i permetre el top manta, i que s'incrementés com ho ha fet en només sis mesos del seu govern.

Entén que hi ha un engany rere un altre, de portar aquest assumpte des de diverses àrees, a concentrar-lo només en la del Sr. Pisarello, i ja s'han adonat de la importància que li dona.

Confirma que no han fet res, i així els ho retreuen tots els grups, amb bon i mal to, i fa notar que fa no res la CUP també li ha fet un retret.

Demana al Govern que es posi les piles, i que pari de vendre fum i apliqui, d'una vegada, accions polítiques i socials a l'espai públic.

La Sra. BARCELÓ considera que el Sr. Pisarello creu que el Govern ha fet bé les coses i que ha aplicat polítiques molt efectives.

Dit això, constata que cada vegada que li formula una pregunta mai no li respon, i torna a demanar-li que presenti un informe, en la propera sessió de la Comissió de Presidència, amb el diagnòstic de la situació actual dels venedors ambulants irregulars; i, també, un balanç de les polítiques que ha aplicat el Govern que diu que han estat tan efectives.

La Sra. BALLARÍN considera que és un plantejament erroni entendre que la sortida laboral d'aquestes persones ha de passar per convertir-les automàticament en comerciants autònoms. I proposa que es treballi amb una mirada més àmplia, i que pensin en contractes laborals amb empresaris, i que es dialogui amb les patronals i les empreses que són qui ha de contractar aquestes persones.

El Sr. MULLERAS constata que s'ha donat un milió d'euros a una cooperativa, que hi ha impunitat als carrers, i que les polítiques del Govern municipal han suposat un autèntic efecte crida al top manta il·legal durant el mandat, que s'ha multiplicat per cinc.

ES REBUTJA aquesta proposició / declaració de grup amb vint-i-un vots en contra — emesos pels Srs. Trias, Ciurana, Martí i Blasi i les Sres. Recasens, Fandos, Homs, Vila i Rognoni, els Srs. Sierra, Alonso i Blanco i les Sres. Mejías i Barceló, pels Srs. Collboni i Mòdol i les Sres. Ballarín i Andrés, i també dels Srs. Fernández Díaz, Mulleras i Villagrasa—, setze abstencions —emeses pels Srs. Pisarello, Asens, Colom, Montaner i Badia i les Sres. Colau, Ortiz, Sanz, Pin, Pérez i Vidal, pel Sr. Coronas i les Sres. Benedí, Capdevila i Sendra, i també pel Sr. Ardanuy—, i quatre vots a favor de la resta de membres del consistori.

b) Proposicions amb contingut de declaració institucional

Del Grup Municipal BComú:

Única.

(M1519/10925) El Plenari del Consell Municipal acorda: Primer.- Instar el Ministeri de Foment al desbloqueig immediat del vaixell d'Open Arms retingut al port de Barcelona perquè pugui seguir realitzant la seva tasca d'observació i denúncia de vulneracions de drets humans i salvament de vides humanes, tal com l'ha anat desenvolupant fins ara. Segon.- Instar el Govern de l'Estat a denunciar al Tribunal Internacional del Mar (Hamburg) els incompliments del dret marítim per part dels estats de la zona SAR: Líbia, Itàlia i Malta. Tercer.- Instar el Govern de l'Estat a

oferir vies legals i segures a les persones refugiades complint els compromisos de l'Estat espanyol a la UE de reassentament i reubicació, així com oferint la possibilitat de demanar asil a consolats i ambaixades. Quart.- Comunicar el suport d'aquest plenari a les tasques de l'ONG Open Arms, així com a les altres ONG i defensors de drets humans que han estat perseguits i criminalitzats per realitzar les seves activitats.

La Sra. ALCALDESSA saluda el cap de l'operatiu del vaixell *Open Arms* que avui els acompanya.

El Sr. ASENS també saluda Riccardo Gatti de l'*Open Arms*.

Manifesta que la proposició tracta del drama dels refugiats, que els interpel·la a tots i els posa davant del mirall, i molt especialment les institucions i governs europeus, que no han estat a l'altura d'aquest drama humanitari. Altrament, confirma que sí que ho ha estat la societat organitzada que ha defensat el dret a la vida al mar; una d'aquestes organitzacions és Open Arms, el vaixell de la qual el dia 8 de gener havia de salpar del port de Barcelona per continuar amb la seva tasca de salvament de vides humanes, però el govern de Pedro Sánchez no ho ha permès.

Constata que aquest fet ha generat una onada d'indignació, a la qual, fins i tot, s'hi han sumat associacions de jutges, de fiscals i diferents experts en dret marítim que afirmen que aquest bloqueig és infundat i il·legal; i recorden que l'incompliment per part dels estats de la UE de les seves obligacions d'auxili no es pot atribuir a qui precisament el presta.

Diu que no se'ls escapa que aquests fets ocorren enmig d'una onada de criminalització envers els qui gosen actuar i denunciar les violacions de drets humans a les fronteres de la UE; així, ho han pogut comprovar amb el cas d'Helena Maleno a la frontera sud, amb el bloqueig del vaixell *Open Arms* a Itàlia i ara, novament, al port de Barcelona per part del govern del PSOE.

Adverteix que amb els drets humans no hi ha mitges tintes, o s'està a favor de qui defensa la vida o de qui la posa en risc, com és el cas de Salvini amb la seva política de la mort. I constata que d'ençà que l'*Open Arms* està bloquejat al port de Barcelona han mort més de dues-centes persones al mar, i que amb tota probabilitat haurien pogut ser rescatades; es tracta de dues-centes persones amb nom, amb família i que tenien unes vides que ara s'han trencat. Afirmar que aquestes persones els assenyalen a tots, i també els assenyalen les desenes de persones que fugien de l'horror, de la guerra, de la fam i que en el passat també van perdre la vida intentant arribar a la frontera europea.

Assenyala que aquest és el mandat imperatiu que es va imposar després de la mort d'Aylan, que no hi hagués més morts, però que no s'està complint.

Manifesta que aquestes persones que moren al mar els recorden què significava aquell mandat, i perquè com deia Chesterton, "el món no és més que les restes d'un naufragi", i és important salvar aquestes restes i aprovar aquesta proposició.

La Sra. ROGNONI se suma a la salutació al representant d'*Open Arms* i aprofita per agrair la feina d'aquesta organització.

Seguidament, fa referència al fet que el 8 de gener la capitania marítima del port de Barcelona va bloquejar el vaixell de rescat *Open Arms*; i diu que no poden permetre que la gent mori al mar per una decisió política, o la insensibilitat reiterada per part de la UE i de l'Estat espanyol; els estats no poden continuar fent oïdes sordes als crits de socors que arriben a les costes del Mediterrani, que s'està convertint, ja des de fa

temps, en un cementiri.

Manifesta que també consideren summament greu que quan la societat civil s'organitza per salvar vides, com és el cas d'Open Arms, el Ministeri de Foment, el govern de Pedro Sánchez, que es proclama tan social, impedeixi que aquesta organització ho pugui fer.

Assegura que no poden entendre com Pedro Sánchez, president de discursos abrandats, que en els casos que són mediàtics no s'arronsa, cada vegada vagi tenint més tics de Salvini o d'Olvan.

Alerta que no poden deixar morir tanta gent perquè no són capaços de trobar una solució administrativa, que sembla que està per sobre de salvar vides.

Reconeix que el Sr. Asens ha fet una bona exposició de la situació, i recorda que l'article 3 de la Declaració universal de drets humans recull el dret a la vida i a la seguretat personal; el Pacte internacional de drets civils i polítics, en el seu article sisè es refereix al dret a la vida, i el novè a la seguretat personal; la Convenció europea per a la protecció dels drets humans i drets i llibertats fonamentals, en l'article 2 també recull el dret a la vida, i en el 5 la seguretat personal.

Justifica aquestes citacions per remarcar que s'està incomplint el principi més bàsic de qualsevol persona, que és el dret a la vida; i no s'entén com la humanitat es pot haver posat d'acord en un moment de la història per generar la Declaració universal de drets humans i que, després, es permeti tot el que està passant davant mateix dels seus ulls.

Dit això, recorda al Sr. Asens que van tenir oportunitat de debatre en aquesta cambra sobre els menors que arriben sols, els anomenats MENA; i creu que està bé que defensin els drets humans a les costes, però demana una vegada més al tinent d'alcaldia, que és entès en drets humans, que pugui fer per ajudar a complir l'article 99 de la Llei 14/2010, que sí que és competència de l'Administració local, i és donar acollida als menors, nens i nenes. Fa referència, en aquest sentit, que ahir mateix la Generalitat va obrir un centre d'acollida, però és evident que en calen molts més perquè aquests menors no es poden deixar al carrer. I retreu que la segona tinència d'alcaldia els respongui a la demanda, amb frivolitat, que això no és de la seva competència, i recorda que acollir els infants també són drets humans.

La Sra. BARCELÓ agraeix, en primer lloc, la feina feta per Open Arms, i també de moltes altres entitats i organitzacions que treballen per salvar vides al Mediterrani, persones que tenen tot el dret a sobreviure i que massa sovint els és vulnerat.

Comenta que el seu grup parlamentari va posar de manifest al Congrés de Diputats la incoherència del Sr. Sánchez, i li van formular diverses preguntes a fi de saber realment quines són les seves polítiques migratòries; tot i que quan va arribar al Govern va dir que, per primer cop, en tindrien. Tanmateix, confirma que el juny del 2018 va anunciar l'acollida del vaixell *Aquarius*, que era necessària per raons humanitàries, tot i que es va fer de manera unilateral, sense tenir presents els socis de la UE. Afirmar, altrament, que el seu grup considera que cal treballar de manera conjunta i amb consens a la UE pel que fa a l'establiment de polítiques migratòries. I afegeix que la incoherència a què ha al·ludit també es posa de manifest quan es nega a l'*Aquarius* l'accés al port espanyol el mateix agost de 2018, i el desembre del mateix any es va negar al pesquer *Nuestra Sra. de Loreto* la possibilitat d'atracar en un port espanyol amb els dotze immigrants que havia recollit al mar. I en aquest seguit d'incoherències, ara es denega que l'*Open Arms* salpi del port de Barcelona a fer les seva tasca de rescat a la Mediterrània.

Diu, doncs, que el seu grup voldria saber on és la coherència, i quins criteris se segueixen perquè uns vaixells puguin atracar en ports espanyols o no.

Consideren, però, que aquest ajuntament no hauria d'entrar a valorar qüestions que ultrapassin les seves competències, ni valorar-ne que pertocquen al Tribunal Internacional.

Expressa, tot seguit, el desacord del seu grup amb el que qualifica de xou mediàtic amb motiu de l'arribada a port de l'*Open Arms*, en què es va passar de l'empatia a l'oportunisme polític, amb desplegament de pancartes i fent una festa, quan la realitat és que Barcelona sempre ha estat una ciutat d'acollida. I consideren que no es tracta de penjar pancartes al balcó de l'Ajuntament, sinó que quan tanquen la porta del balcó es posi en marxa una gestió eficaç per atendre les persones que arriben.

I remarca especialment el cas dels MENA, i que de vegades aquest ajuntament ha dit que no són responsabilitat seva.

Acaba la seva intervenció anunciant que faran una abstenció en aquesta proposició, i reiterant tot el suport del seu grup a aquesta entitat social que treballa per garantir el dret a viure.

La Sra. BENEDÍ comenta que ja fa més de quinze dies que el vaixell *Open Arms* hauria d'haver salpat del port de Barcelona amb rumb a la zona SAR líbia per continuar la tasca humanitària d'observació i de rescat, però la capitania marítima, que depèn del Ministeri de Foment de l'Estat, va denegar el permís a l'embarcació per un pretès incompliment de la normativa marítima, al·legant que no està garantit l'acord amb les autoritats de la zona SAR de la Mediterrània per a l'embarcament de persones auxiliades al mar.

Es pregunta com és possible aquest periple burocràtic i polític, per què els diferents estats europeus es passen la pilota quan hi ha tantes vides en joc; qüestiona com és que el Govern espanyol pot permetre aquesta injustícia, quan hauria de fer costat a les persones que miren l'altra riba de la Mediterrània i no pas als qui impedeixen el salvament.

Remarca que salvar vides no és un delictes, i és imperdonable seguir el discurs de la ultradreta en una Europa tancada en ella mateixa.

Assenyala que l'*Open Arms* és, oficialment, una embarcació de rescat amb bandera espanyola, de manera que si Itàlia es nega a acollir les persones migrants, com fa sistemàticament, i Malta tampoc hi està disposada, l'executiva socialista espanyola estarà bloquejant una tasca humanitària de rescat a persones que es veuen obligades a abandonar el seu lloc d'origen per no ser torturades, violades o patir altres abusos. Insisteix que es tracta de persones que es veuen forçades a agafar un camí que els pot portar a la mort, al desert, a Líbia o al mar.

Remarca que d'ençà del 8 de gener, quan la capitania marítima de Barcelona va denegar el permís de salpar a l'*Open Arms*, s'han perdut més vides entre Líbia i Itàlia; en aquest sentit, l'organització internacional de les migracions ha documentat 132 persones desaparegudes al Mediterrani central, i l'ONU ha alertat de 117 víctimes de naufragi, totes en la ruta on opera l'*Open Arms*. Alerta que el temps que resta amarrat al port de Barcelona no es compta per dies sinó per persones mortes. Destaca que Barcelona ha demostrat sempre que és una ciutat d'acollida i compromesa amb els drets humans, i com a defensors i defensores d'aquests drets i de totes les persones que han estat perseguides i criminalitzades, de totes les persones que, malauradament, es veuen obligades a fugir del seu país en busca d'exili i d'auxili i, per tant, avança el vot favorable a aquesta proposició.

La Sra. ANDRÉS saluda el representant d'Open Arms, i reconeix la tasca humanitària inestimable d'aquesta organització en el salvament de vides de persones que no tenen altra alternativa que exposar-la per intentar continuar vivint.

Observa que avui parlen de les persones que han de ser salvades del mar, però també hi haurien de sumar totes les altres que perden la vida al desert, i que se'n desconeix el nombre.

Després d'expressar aquest reconeixement i la necessitat de continuar aquestes tasques de salvament, vol recordar el compromís del Govern socialista amb les polítiques migratòries. Precisa que el Govern de l'Estat intenta liderar un canvi de polítiques migratòries a tot Europa per aconseguir que es donin respostes europees de manera coordinada, i algunes estan arribant, però ni de lluny totes les que calen. Confirma que fruit d'això comencen a veure un cert viratge.

Diu que no cal que recordi aquest compromís posant de manifest que en les aigües que pertocuen a l'Estat durant l'any passat s'han rescatat més de cinquanta-vuit mil persones. I constata que la d'Open Arms és una situació difícil, en la qual ningú no es volia trobar. Informa que el Govern d'Espanya està en contacte amb Open Arms a fi de buscar les solucions necessàries i que pugui continuar amb la seva tasca de salvament.

Observa que tots els presents saben que aquest és un problema enormement complex; i admet que poden fer els discursos en la línia que els sembli, però els demana que no trivialitzin la complexitat de la situació. Així, els membres d'aquesta cambra saben que el Govern de l'Estat està fent tots els esforços possibles perquè Europa assumeixi la responsabilitat que li pertoca. I diu que els grups saben, com sap el seu, que no hi ha color entre les polítiques del Govern actual d'Espanya i les dels governs de dretes, ni amb les de Salvini.

Per tant, partint d'aquesta base, manifesta que el seu grup farà un posicionament responsable en aquesta proposició, és a dir, contrari.

El Sr. VILLAGRASA comença la seva intervenció dient que rescatar vides no és delictu, sinó obligació ètica, moral i legal, ja que l'omissió del deure de socors està tipificada al Codi penal.

Dit això, reconeix la feina que fa Open Arms, i per això considera que la Medalla d'Or al Mèrit Cívic la té més que guanyada.

Tanmateix, valoren que la proposició del Govern va en un altre sentit, que està carregada de populisme i d'irresponsabilitat. En aquest sentit, observa que el Sr. Asens ha denunciat que havien mort dues-centes persones perquè s'impedia salpar a *Open Arms*, i diu que prefereix no qualificar aquesta afirmació, ja que això és ometre que hi ha altres ONG, i organitzacions que treballen en el rescat de persones a la Mediterrània, i remarca que l'exercit espanyol, en dos anys i mig, ha rescatat més de quinze mil persones al mar; de la mateixa manera que la Guàrdia Civil rescata diàriament persones que arriben en pasteres a la frontera sud.

Pregunta si el Govern s'ha plantejat atorgar una medalla a aquestes organitzacions, o és que no els interessa parlar-ne. Altrament, confirma que allò que sí que els interessa és la foto, i aprofitar-se de la força mediàtica d'Open Arms, i fer-se-la amb la pancarta.

Acusa el Govern d'irresponsable perquè pretén obviar que la política d'immigració s'ha de fer amb consens i conjuntament amb la resta de països de la UE.

Apunta que a Open Arms se li requereixen uns requisits legals per fer la seva feina degudament i amb totes les garanties, i fa notar que si l'*Open Arms* salpés sota el

criteri d'aquesta proposició, no podria atracar en cap port d'Europa.

Diu que s'ha de ser solidari, ajudar les persones, però sense fotos ni espectacles, ni tampoc pancartes; cal buscar alternatives legals perquè l'*Open Arms* pugui fer-se a la mar, i no forçant-ho amb càrregues de populisme.

Per acabar, pregunta per què no s'ha inclòs en aquesta proposició que les ONG i els estats treballen als països d'origen per alterar les persones que tenen intenció de marxar del gran perill a què s'exposen, i que de ben segur que seran víctimes de les màfies; insisteix que s'ha d'incitar a treballar aquestes organitzacions als països d'origen.

I, en segon lloc, pregunta al Govern si també ha pensat a concedir la Medalla al Mèrit Civil a l'exèrcit espanyol i a la Guàrdia Civil per rescatar diàriament vides al mar.

I confirma que per respecte a *Open Arms*, el seu grup farà una abstenció, que seria un vot en contra si es deixessin dur només pel seu criteri.

La Sra. REGUANT explica que a Europa hi ha mil quilòmetres de murs físics, als quals s'han de sumar els murs intangibles que dificulten a moltíssimes persones poder-se desenvolupar en plenes condicions.

I constata que atesa l'existència dels murs físics, i l'absència de dispositius de rescat posats en marxa pels diferents estats de la UE, la societat civil s'organitza per reduir les morts a la Mediterrània durant els processos de desplaçament de milers de persones que cerquen solucions a la seva vida o, com a mínim, no morir als seus països d'origen.

Remarca que per això cal destacar que davant l'absència de dispositius reals per part dels estats siguin les organitzacions qui donin resposta a aquesta necessitat. Precisa que ara es troben amb la situació que el vaixell *Open Arms* i l'*Aita Mari* estan en ports de l'Estat espanyol sense poder sortir-ne; i diu que si tenen en compte que l'any passat, podent operar, es van produir unes mil tres-cents morts a la zona on treballen aquestes dues embarcacions, es poden imaginar què passa quan no ho poden fer; i recorda que des que va començar l'any ja han mort més de dues-cents persones al mar.

Fa referència a la intervenció de la Sra. Andrés, que ha parlat de la responsabilitat i el compromís del Govern del PSOE, que li recorda que es nega a complir la sentència que l'obliga a acollir persones refugiades, i no compleix la quota assignada. Pregunta si aquest compromís és continuar construint el macro-CIE a Algeciras. Davant aquest estat de coses, expressa el suport del seu grup a la proposició, entenent que és de mínims garantir que aquestes organitzacions puguin fer la seva feina, mentre no hi hagi compromisos i voluntat política que vagi molt més enllà i que posi les eines perquè siguin els estats qui facin la feina que ara fan les organitzacions civils.

El Sr. ARDANUY manifesta que l'Europa en què creu és la de les llibertats, de les persones per davant dels estats, la dels drets civils i dels drets humans; l'Europa que volia ser exemple de molts d'aquests valors.

Reconeix que, malauradament, estan en una Europa molt diferent, i és la que pateixen, la que treballa amb una visió interessada i d'estat.

Considera que en aquest cas aquesta visió és evident, i posa els interessos tàctics de la UE i dels estats membres per sobre d'una perspectiva de treball humanitari i de rescat de persones.

En conseqüència, diu que no pot fer altra cosa que votar a favor d'aquesta

proposició; i adverteix als fermes defensors de la posició espanyola que tinguin present que l'Estat espanyol és una gestoria de la UE.

El Sr. PUIGCORBÉ recorda que en l'emotiu acte de lliurament de la Medalla d'Or al Mèrit Cívic a Open Arms, Òscar Camps va llançar la petició a la ciutat de Barcelona que es convertís en la ciutat que liderés el moviment mediterrani de rescat i ajuda als refugiats; i l'alcaldeessa va recollir el guant, i diu que tant de bo que la ciutat de Barcelona ho fes a partir d'avui.

Desitja que Barcelona es converteixi, també, en proactiva en la militància humanitària de la qual és capdavantera Pro Activa Open Arms.

El Sr. ASENS agraeix els vots favorables, i lamenta el vot contrari del grup del PSC, amb qui havien elaborat un text transaccionat, i entén que si hagués votat en consciència ho haurien fet a favor.

Diu que li agradaria saber on és, en aquests moments, el president d'aquest grup, el Sr. Collboni, per saber què pensa realment respecte d'això.

Admet, com ha dit la Sra. Andrés, que el PSOE no és Salvini, tot i que amb aquesta votació s'hi posen al costat. I diu que no és cert que hagin fet gestions per desbloquejar la situació, ja que el seu grup, d'ençà que es va decidir el bloqueig no ha aconseguit parlar amb ningú del govern de Pedro Sánchez.

Considera, per tant, que és obvi que existeix complicitat, i que els propers dies es poden produir més morts, que restaran a la consciència del Sr. Pedro Sánchez.

Finalment, diu a la Sra. Rognoni que el Govern de la Generalitat ha presentat l'estratègia per abordar el fenomen dels MENA, i ha tingut paraules sinceres d'agraïment per la feina que fa aquest ajuntament, que si bé no és la seva competència sí que és de la seva incumbència; i també ha lloat l'esforç titànic d'aquest ajuntament. Per tant, demana a la regidora una mica de coherència amb el Govern de la Generalitat.

La Sra. ANDRÉS, adreçant-se a Open Arms, manifesta que el vot del seu grup ha estat responsable, i assegura en consciència que cap socialista vol que aquesta organització no continuï fent la seva feina, rescatant persones i vides; alhora, confirma que tots i totes les socialistes treballen per trobar una solució a una situació tan complexa.

S'APROVA aquesta proposició amb contingut de declaració institucional amb vuit abstencions —emeses pels Srs. Sierra, Alonso i Blanco i les Sres. Mejías i Barceló, i també pels Srs. Fernández Díaz, Mulleras i Villagrasa—, quatre vots en contra —emesos pels Srs. Collboni i Mòdol i les Sres. Ballarín i Andrés—, i vint-i-nou vots a favor de la resta de membres del consistori, amb el text transaccionat següent:

(M1519/10925) El Plenari del Consell Municipal acorda: Primer.- Instar el Ministeri de Foment al desbloqueig immediat del vaixell d'Open Arms retingut al port de Barcelona perquè pugui seguir realitzant la seva tasca d'observació i denúncia de vulneracions de drets humans i salvament de vides humanes tal com l'ha anat desenvolupant fins ara. Segon.- Instar el Govern de l'Estat a denunciar al Tribunal Internacional del Mar (Hamburg) els incompliments del dret marítim per part dels estats de la zona SAR: Líbia, Itàlia i Malta. Tercer.- Instar el Govern de l'Estat a oferir vies legals i segures a les persones refugiades complint els compromisos de l'Estat espanyol a la UE de reassentament i reubicació, així com oferint la possibilitat

de demanar asil a consolats i ambaixades. Quart.- Comunicar el suport d'aquest plenari a les tasques de l'ONG Open Arms, així com a les altres ONG i defensors de drets humans que han estat perseguits i criminalitzats per realitzar les seves activitats.

c) Precs

Del Grup Municipal Demòcrata:

- 1.- (M1519/10940) Demanem al Govern municipal que obri una investigació interna perquè s'esclareixi si hi ha hagut filtracions sobre operatius policials per part de treballadores municipals envers persones que realitzen venda ambulants il·legal.

El Sr. TRIAS recorda que fa una setmana els sindicats de la Guàrdia Urbana van denunciar que havien trobat dues treballadores de l'Ajuntament de Barcelona avisant un grup de persones que fan venda ambulants il·legal sobre una actuació policial que es faria en contra seva.

Entén que si això realment va passar seria molt greu i, per tant, demana al Govern municipal que obri una investigació interna perquè s'aclareixi aquest fet.

La Sra. ALCALDESSA puntualitza que li consta que va ser un sol sindicat minoritari qui va fer una denúncia, que ràpidament va arribar als mitjans de comunicació; i diu que desconeix si està en via judicial o no; i considera que si algú té indicis d'un delictes i en té proves ho ha de denunciar, més encara un funcionari públic destinat a la seguretat.

Assenyala que és absolutament impossible que cap educadora hagi pogut filtrar un operatiu policial, ja que no en tenen informació, i assegura que no la té ni ella mateixa ni el comissionat de Seguretat, tan sols la tenen els agents que participen en l'actuació.

El Sr. TRIAS remarca que és essencial eliminar qualsevol sospita, motiu pel qual reitera la demanda al Govern que faci una investigació i que els informi del resultat. Fa notar que el Sr. Pisarello afirmava en aquesta mateixa sessió que l'actual govern és el primer que ha fet cooperatives, cosa que no és certa, i recorda que durant el mandat anterior, en col·laboració amb ERC, es va fer una primera cooperativa de ferralla. En aquest sentit, entén que el Govern sap perfectament que la solució al problema dels maners ha de ser en aquesta línia, i que exigeix permisos de treball temporals.

Per tant, considera que per canviar la situació actual cal insistir en això; altrament, no en trauran res. Reconeix, però, que a tot plegat s'hi suma un problema de convivència i d'espai públic, i discrepa amb l'actitud del Govern de no actuar a l'espai públic, cosa que ha generat un factor crida que ha multiplicat el nombre de maners.

Addueix que el problema no és dels maners, sinó d'aquesta administració, que els ha de donar respostes i solucions; és un problema d'ordre de públic, i han de ser capaços de trobar-hi resposta.

Adverteix que si hi ha condescendència per part de la Guàrdia Urbana, o altres factors que li impedeixen actuar seriosament, és un disbarat.

La Sra. ALCALDESSA considera que és imprudent llançar acusacions sense tenir proves; i remarca que només es pot acusar un treballador públic, en aquest cas unes

educadores socials que fan una tasca excel·lent al carrer amb un col·lectiu vulnerable, si, efectivament, es té algun indicati consistent.

Confirma que ha parlat personalment d'aquest episodi amb els caps de la Guàrdia Urbana i de Mossos d'Esquadra a Barcelona, i cap dels dos tenia cap mena de dubte sobre la impossibilitat de filtrar cap informació dels operatius per part de les educadores. Per tant, remarca que no es tracta de la seva opinió personal, sinó que és la dels màxims responsables dels dos cossos de seguretat.

Puntualitza, respecte a l'observació que ha fet el Sr. Trias de les paraules del primer tinent d'alcaldia, que en cap cas ha negat que s'haguessin fet cooperatives, sinó que durant el seu mandat no s'havia establert cap alternativa social per al col·lectiu dels venedors ambulants, ja que la cooperativa estava adreçada als que recullen ferralla. Altrament, precisa que durant aquest mandat s'han posat en marxa un centenar de plans d'ocupació, una cooperativa, i s'han destinat educadores socials al carrer, que en cap cas interfereixen en la feina de la Guàrdia Urbana, i que proporcionen respostes de caire social a aquest col·lectiu de persones vulnerables.

Afegeix que estan d'acord amb el Grup Demòcrata que han d'aconseguir convèncer el PSC perquè s'acceleri la concessió de permisos de treball, que és un aspecte clau. Finalment, diu que no accepten el prec perquè no poden admetre que es criminalitzin treballadores d'aquest ajuntament sense cap indicati.

NO S'ACCEPTA.

- 2.- (M1519/10941) Que el Govern no torni a portar a aprovació l'MPGM de la rambla del Prat i entorn sense un ampli acord veïnal i que treballi activament, generant espais de participació tècnics i polítics, per aconseguir aquest acord.

El Sr. MARTÍ comença dient que lamenten haver de formular aquest prec, i reconeix que no és un assumpte que competeixi estrictament al Sr. Badia com a regidor de Gràcia, sinó que afecta el Govern.

Observa que un govern que es reivindica com el de la participació, de les consultes permanents, de la transparència i de la proximitat no s'hauria de veure abocat a un conflicte com el generat per la seva obsessió a tirar endavant un projecte que no té prou consens. En conseqüència, amb aquest prec demanen que no es torni a portar al Plenari la modificació de planejament de la rambla del Prat fins que no hi hagi un acord veïnal, social i polític suficient.

El Sr. BADIA considera que tots els grups s'han de fer responsables de la política d'habitatge en un barri com la Vila de Gràcia, que té un habitatge públic per sota del 0,5% del que hi ha a la ciutat. I constata que el Govern del Districte de Gràcia té molt clar que no vol acabar el mandat sense haver iniciat, com a mínim en l'àmbit del planejament, una operació d'habitatge públic al districte, ja que l'anterior mandat no se n'hi va fer cap; i entén i té clar que el consens veïnal ampli del districte de Gràcia no és aquest, ja que demana que es faci tot el possible per incrementar aquest percentatge ínfim d'habitatge públic.

En conseqüència, confirma que els grups hauran de parlar amb els veïns i les veïnes, cercar acords i consensos; i, en última instància, tindran la potestat de decidir si una planta baixa més un continua sent de propietat privada o, altrament, és una planta baixa més tres d'habitatge públic.

Constata que no es poden espolsar aquesta decisió, ja que afecta molts més veïns el fet que no hi hagi una política decidida d'habitatge públic.

Confirma que accepta el prec, i assenyala que ja han mantingut més de sis reunions amb les famílies afectades i amb les plataformes, i que en continuaran fent; però assegura que no deixaran de banda la responsabilitat de decidir quin planejament volen per al districte de Gràcia.

I diu que encara no ha esbrinat si el Grup Demòcrata està d'acord a ubicar habitatge públic en la peça que avui dia està en debat o no.

El Sr. MARTÍ replica que, de moment, el Govern és Barcelona en Comú i que el seu grup és qui formula el prec, l'acceptació del qual agraeix.

Remarca que el Grup Demòcrata ha estat soci lleial del Govern municipal en la majoria de decisions que s'han pres en aquesta cambra amb relació a la promoció d'habitatge de protecció, per tant, també a Gràcia.

Fa referència al fet que avui estaven citats al Districte els membres de la plataforma Salvem l'Interior d'Illa, i que a hores d'ara desconeix com ha anat la reunió, però retreu al Govern que vagi tard.

Reitera que el seu grup està a favor de promoure l'increment del parc d'habitatge de protecció i a fer un nou planejament —que l'anterior govern ja va preveure i aquest vol retocar forçadament—, i només diuen que la solució s'ha de trobar amb diàleg amb el veïnat, cosa que no s'ha fet suficientment bé, ja que només han fet reunions *in extremis* forçades per les manifestacions que s'han fet.

El Sr. BADIA replica que, d'entrada, el Grup Demòcrata ha retirat un pla dotacional al Camp d'en Grassot; i, en segon lloc, observa que la diferència entre la proposta inicial feta pel govern anterior i la d'ara és que l'anterior introduïa zero habitatge públic i l'actual introdueix trenta-cinc habitatges públics protegits i trenta-cinc de dotacionals.

Assenyala que, de moment, el Grup Demòcrata està aturant o disminuint tots els projectes d'habitatge públic.

Del Grup Municipal Cs:

- 3.- (M1519/10922) Que l'alcalde de Barcelona, com a màxima responsable de la seguretat, procedeixi a l'obertura d'una investigació per aclarir els fets denunciats sobre possible col·laboració de l'Ajuntament de Barcelona amb els venedors ambulants il·legals. En concret, determinar si treballadors de l'Ajuntament de Barcelona, avisen els denominats top manta dels dispositius policials en contra de la venda il·legal.

El Sr. SIERRA comença dient que ben bé es podria estalviar la intervenció, atès que no s'ha acceptat el prec del Grup Demòcrata, i el seu és en els mateixos termes.

Així, doncs, pressuposant que tampoc no s'acceptarà, no es vol estar de dir que significa un greuge més als companys de la Guàrdia Urbana.

Puntualitza que no estan acusant ningú, sinó demanant que s'obri una investigació, ja que hi ha uns fets que podrien ser molt greus i que caldria investigar els canals d'informació 1 i 31 de la Guàrdia Urbana amb referència als fets denunciats; demana, igualment, que es visualitzin els vídeos de plaça Catalunya i els que té la policia portuària.

Constata que hi ha un assumpte suficientment greu perquè l'alcalde, màxima responsable de la Guàrdia Urbana i regidora de Seguretat, defensi aquest cos i deixi

de posicionar-se, sempre, amb el top manta, i l'acusa de ser-ne còmplice.

Diu que haurien volgut que l'alcaldeessa hagués mostrat la mateixa dignitat i hagués tingut el mateix tracte amb els companys de la Guàrdia Urbana que els que ha mostrat amb el fet lamentable de la gossa Sota, en què es va apressar a demanar, via Twitter, vídeos i qualsevol prova per esclarir els fets, i li demana que faci el mateix en el cas que els ocupa. I l'acusa que, altrament, no desaprofiti l'ocasió per desprestigiar els membres del cos i que aquest és un exemple més que se suma al fet de retirar aquest ajuntament com a acusació particular en els casos en què es produeix una agressió a la Guàrdia Urbana, com sempre s'havia fet; de retirar-li l'autoritat, i retallar-li els mitjans personals i materials, la no convocatòria de les places el 2016; la supressió de la USP, que ha deixat buida de contingut i amb un altre nom; també s'ha eliminat la banda de música i la unitat muntada, i s'ha fet un mal ús del centre d'emergències.

Afegeix que a tot això s'hi suma el fet que ara no els pensen defensar, i diu que han vist regidors del Govern espiant agents de la Guàrdia Urbana per avaluar si fan una mala intervenció, i els suggereix que els posin càmeres per aclarir qualsevol sospita.

La Sra. ALCALDESSA observa que, novament, el Sr. Sierra fa una intervenció en què polititza la Guàrdia Urbana i intenta generar conflicte, amb una actitud diametralment contrària a allò que demana la seguretat, que s'ha de tractar amb prudència, proporcionalitat, rigor i serenitat. I retreu al regidor que les seves intervencions sempre siguin desbocades, i que utilitzi la Guàrdia Urbana per intentar alimentar el conflicte.

Constata que el Sr. Sierra ha dit un munt de coses inconnexes, i precisa que per obrir una investigació cal que realment es presumeixi que ha succeït alguna cosa, hi ha d'haver alguna prova o indicatiu de culpabilitat. Confirma que té coneixement dels vídeos i que ha parlat amb els màxims responsables de Guàrdia Urbana i Mossos d'Esquadra, ha llegit els informes de les operacions i se li ha dit, amb criteri professional, que no existia cap indicatiu que les persones que fan venda ambulants tinguessin informació prèvia arran d'alguna filtració. I subratlla que les treballadores socials eren on es preveia que havien de ser, ja que la seva feina és ser al carrer i, sovint, parlant amb aquestes persones per mirar de dirigir-les als serveis municipals, conèixer en quina situació estan, així com vehicular els conflictes que puguin sorgir amb l'entorn veïnal i comercial.

Reitera que la feina de les treballadores socials és ser al carrer, i que el fet que puguin estar parlant amb els venedors ambulants no és indicatiu de res dolent, sinó que actuen com ho han de fer; de la mateixa manera que la Guàrdia Urbana ho fa establint els seus operatius amb criteris tècnics i professionals, i en els quals els polítics no intervenen i tampoc no en tenen cap informació.

Constata que la Guàrdia Urbana disposa de més mitjans que mai, s'hi han incorporat nous agents, hi han tancat un conveni que ha millorat la seva situació i així ho reconeixen. I observa que una altra cosa és que hi hagi un sindicat minoritari que habitualment assisteix a les comissions i als plenis com a públic a fer-se visible — amb el qual el Sr. Sierra té una estreta relació —, suposa que motivat per les properes eleccions sindicals de la Guàrdia Urbana l'abril; i, entén que, tal vegada, les seves intervencions hi poden tenir alguna cosa a veure.

Es referma, doncs, que no accepta que es criminalitzin treballadores socials quan ningú de la Guàrdia Urbana li ha dit que tingués cap indicatiu de mala actuació per part d'aquestes treballadores.

El Sr. SIERRA replica que no és del cas que l'alcaldeessa intenti vincular la seva formació amb un sindicat perquè no n'hi té cap, i torna a recordar-li que ella és la màxima responsable de la seguretat de la ciutat més insegura d'Espanya.

La Sra. ALCALDESSA demana al regidor que faci menys proclames en el terreny de la seguretat, i li diu que si té cap prova de mal comportament d'un treballador municipal o d'un membre del Govern que li digui personalment i ho portaran junts al jutjat.

NO S'ACCEPTA.

Del Grup Municipal ERC:

- 4.- (M1519/10933) Que el Govern municipal elevi a la Ponència de Nomenclàtor dels Carrers de Barcelona, durant la propera reunió d'aquest òrgan, la proposta de donar el nom de Natividad Yarza Planas a un espai públic de la ciutat.

La Sra. BENEDÍ diu que la mestra i política Natividad Yarza Planas és una dona que va destacar per mèrits propis durant la República, i que el règim franquista va silenciar durant dècades per ser d'esquerres i republicana, però també, i molt especialment, per ser dona. Explica que, nascuda a Valladolid i educada entre Aragó, d'on eren els seus pares, i Catalunya, va ser la primera alcaldessa, de Bellprat (Anoia), elegida democràticament a Catalunya i al conjunt de l'Estat espanyol en les eleccions per sufragi universal de l'abril de 1934; i durant els anys trenta va exercir la seva tasca com a docent amb la participació en diferents moviments polítics laics i feministes, i es va implicar activament en la defensa de la llei de contractes de conreu. Continua el breu repàs biogràfic, comentant que després de l'aixecament militar del 1936, amb 63 anys, es va allistar com a miliciana a la columna del Barrio, i va ser traslladada al front d'Aragó, on va fer tasques de proveïment per a les tropes, i més tard es va integrar en l'exèrcit popular de la República. Remarca que la victòria feixista va estroncar tràgicament la seva trajectòria personal, professional i política, i a causa de la defensa dels drets de les dones, dels valors democràtics i del seu compromís amb la legalitat republicana va haver de marxar a l'exili occità, d'on ja no va tornar, i l'any 1940 va ser donada de baixa com a mestra per la Comisión Depuradora de Magisterio franquista.

Destaca que Natividad Yarza va morir com va viure, lluitant, i els darrers anys de la seva vida els va passar a Tolosa de Llenguadoc, on va sobreviure amb moltes dificultats treballant com a planxadora amb més de vuitanta anys, i gràcies a l'ajuda d'una organització nord-americana que "adoptava" persones refugiades republicanes i els oferia ajut econòmic i material.

Manifesta que a ERC estan convençuts que Natividad Yarza mereix, amb escreix, pel que va ser i el que representa, que un espai públic de la capital de Catalunya porti el seu nom, motiu pel qual formulen aquest prec, a fi que la Ponència del Nomenclàtor porti aquesta petició a la seva propera reunió.

El Sr. PISARELLO diu que fa poc va llegir l'article de Sergi Picazo al Crític i li va emocionar la proposta, i constata que sempre han donat suport al reconeixement de tots els alcaldes d'ERC, i fins i tot l'alcaldeessa va esmentar Natividad Yarza en un

discurs, i ell mateix va tenir un intercanvi a les xarxes socials amb l'aleshores diputada Marta Rovira sobre aquest assumpte.

Per tant, confirma que accepten el prec, ja que consideren molt important recuperar les memòries republicanes i feministes, i ratifica que comparteixen el que va significar Natividad Yarza com a primera alcaldessa del país.

I diu que allò que vol avui és demanar al grup d'ERC que de la mateixa manera que accepten aquesta proposta, tingui en compte la que està pendent fa temps al barri de la Barceloneta, de reconeixement a l'activista veïnal Emília Llorca, i d'aquesta manera als carrers de la ciutat hi figurin la primera alcaldessa de Catalunya i una excel·lent activista veïnal.

La Sra. BENEDÍ agraeix l'acceptació del prec.

Comenta, seguidament, que avui que en aquest plenari s'ha revocat la Medalla d'Or atorgada a la Sección Femenina, que imposava màximes per instruir les dones joves a fi que fossin bones catòliques i bones esposes, i les relegava a ser sotmeses, i en el pol oposat, celebra que avui el Plenari reconegui Natividad Yarza.

Del Grup Municipal PSC:

- 5.- (M1519/10937) Que s'elabori, en col·laboració amb l'Ajuntament de Sant Adrià i la Generalitat de Catalunya, un pla de xoc per actuar als barris del Besòs, que inclogui mesures de seguretat, lluita contra els narcopisos i el tràfic de drogues, de prevenció i un projecte dotat econòmicament per a la potenciació de la rehabilitació urbana. Que es presenti el pla als grups municipals per al seu seguiment.

El Sr. COLLBONI indica que el prec té relació directa amb la situació que viu el barri de la Mina i, en la banda de Barcelona, el barri del Besòs. Diu que estan preocupats, com també ho està l'alcalde de Sant Adrià, que el 17 de gener va fer una crida d'auxili a les institucions. Constata que Sant Adrià, i la Mina especialment, ha requerit sempre la solidaritat de Barcelona i, sobretot, de la Generalitat.

Indica que a això s'hi afegeix el malestar veïnal, que es va expressar recentment amb una manifestació al barri del Besòs amb què denunciaven el que consideren l'abandonament del barri per part del Govern de la ciutat. En aquest sentit, el seu grup formula la proposta d'assumir la situació del barri, i fer costat a l'alcalde de Sant Adrià, si cal davant la Generalitat, l'Àrea Metropolitana i altres administracions, per combatre un fenomen preocupant, que s'ha agreujat per la crisi econòmica i per l'incompliment de la Generalitat.

La Sra. ALCALDESSA diu que podria acceptar el prec si el grup del PSC reconegués que ja estan actuant respecte d'això; altrament, si li han de dir que no fan res al Besòs, no l'acceptarà. En aquest sentit, precisa que al Besòs hi ha en marxa el Pla de barris, que s'ha posat en marxa des de l'inici del mandat l'Agenda Besòs, conjuntament amb Sant Adrià, Santa Coloma, Badalona i Montcada, que inclou cent trenta projectes que confereixen al barri una centralitat i una prioritat que mai no havia tingut. Concreta que en l'àmbit de la seguretat, a Sant Martí s'ha implementat la policia de barri, focalitzada especialment als barris del Besòs, on es reconeix que fa molt bona feina; afegeix que també s'estan fent inversions i establint reforços de seguretat en casos puntuals.

Per tant, discrepa amb el diagnòstic que fa el Sr. Collboni del barri del Besòs; això no

obstant, reconeix que l'alcalde de Sant Adrià fa anys que es queixa de la mala actuació i l'abandonament que pateix el barri de la Mina, on hi ha un consorci que lidera la Generalitat i en què participa també l'Ajuntament de Barcelona amb una aportació econòmica, i malgrat que el barri no és al seu terme municipal, entenen que han de mantenir una relació de solidaritat amb els municipis veïns, i que mai no l'han deixat de tenir. Confirma que s'ha trobat diverses vegades amb l'alcalde de Sant Adrià en el marc del Consorci del Besòs, i també ha parlat amb la Generalitat i li ha traslladat formalment que Barcelona estava disposada a implicar-se més del que fa, tot i que ara com ara és l'administració que fa més actuacions extraordinàries respecte a les ordinàries. Tanmateix, considera evident que el lideratge correspon a la Generalitat, i no poden estar d'acord que no ho faci i que demana a l'Ajuntament que la substitueixi en tot, tal com demostra el fet que en el recent incendi en un edifici de Badalona van ser principalment bombers de Barcelona qui va actuar, quan corresponia als bombers de la Generalitat fer-ho.

En conseqüència, diu que no els poden demanar que substitueixin en tot la Generalitat, més encara sense un reconeixement pressupostari; per tant, entén que tots plegats, juntament amb l'alcalde de Sant Adrià, han d'exigir a la Generalitat que assumeixi les seves responsabilitats.

El Sr. COLLBONI diu que correspon a l'alcaldessa acceptar el prec; i creu que és evident que si l'alcalde de Sant Adrià fa una crida d'auxili és perquè no rep el suport necessari de la Generalitat ni d'aquest ajuntament.

Considera evident, a més, que al barri del Besòs les coses no van bé, ja que, altrament, els veïns no s'haurien manifestat fa pocs dies denunciant la inseguretat i l'incompliment del Pla de barris.

Replica a l'alcaldessa, que ha enumerat tot el que s'ha fet en aquest barri, que ell li pot fer una llista de tot el que no s'hi ha fet i resta pendent. Reconeix que hi ha un problema de percepció d'inseguretat molt greu, i que la situació que hi ha a la Mina pot contaminar la que hi ha en aquests barris veïns; però precisa que allò que demanen és que s'articuli un pla de xoc, o mesures extraordinàries. En aquest sentit, constata que inversions que estaven previstes no s'han fet o s'estan reprogramant, o no tenen data, com és el cas de la connexió de la rambla Prim o l'edifici municipal de Pere IV; també esmenta la primera fase de la remodelació d'Alfons el Magnànim, la posada en marxa del pla de rehabilitació dels blocs afectats per aluminosi.

Confirma que tot això està creant molta alarma al barri del Besòs, i considera que el Govern de la ciutat hauria d'implicar-s'hi amb mesures extraordinàries. I tot i que reconeix que cal pressionar la Generalitat, manifesta que els prec, com a eina de control, els planteja en aquesta cambra.

La Sra. ALCALDESSA reitera que aquest ajuntament ha augmentat recursos als barris del Besòs; i aprofita per recordar al Sr. Collboni que és responsable de l'àrea social a l'Àrea Metropolitana, i entén que podria impulsar polítiques amb el municipi de Sant Adrià. I afegeix que no es pot demanar a aquest ajuntament que també supleixi la Generalitat al Consorci de la Mina.

- 6.- (M1519/10938) 1. Que el Govern municipal convoqui, en un termini d'un mes, la comissió de seguiment i avaluació de la implementació de l'MPGM per a l'obtenció d'habitatge de protecció pública al sòl urbà consolidat i l'impuls de noves mesures per ampliar l'habitatge assequible de lloguer a Barcelona. 2. Que el Govern municipal

doni compte al Plenari del Consell Municipal de les principals dades sobre la implantació de la mesura a la ciutat de Barcelona (nombre de llicències afectades i nombre d'habitatges protegits autoritzats segons les llicències esmentades) i els treballs efectuats des del 14 de desembre passat amb relació a l'impuls de noves mesures per ampliar l'habitatge assequible de lloguer a Barcelona.

El Sr. MÒDOL recorda que el setembre de 2018 es va aprovar la modificació de PGM que permetia destinar el 30% de sostre de les noves promocions a habitatge protegit; i, també, es va aprovar la creació d'una comissió de seguiment d'aquesta qüestió.

En conseqüència, formulen aquest prec per saber quina ha estat l'evolució de la mesura d'ençà de la seva aprovació i quins resultats s'han obtingut; i, també, demanen al Govern que, en compliment de l'acord que es va assolir en comissió, convoqui, al més aviat possible, la comissió de seguiment esmentada per avaluar-ne els resultats i, si escau, introduir alguna millora.

La Sra. SANZ avança que accepten el prec, també perquè els mateixos promotors de la iniciativa els feien arribar la mateixa sol·licitud de convocar la comissió, que el Govern comparteix, a fi de donar la informació que el grup del PSC demana. Precisa que estan analitzant aquesta informació a fi que, en el marc de la convocatòria de la comissió, que confia que es farà d'aquí a vuit o deu dies com a molt, podran donar explicacions respecte d'això.

El Sr. MÒDOL agraeix l'acceptació del prec, i pregunta si els poden avançar alguna dada quant a les llicències concedides i al nombre d'habitatges obtinguts per la implantació de la mesura.

La Sra. SANZ indica que pot avançar que entre el juny i el desembre de 2018 es van sol·licitar més de cent noranta-cinc llicències, que si se'ls hagués aplicat la norma perquè no haguessin tirat endavant la demanda de suspensió de llicències formulada pel grup del PSC fins a l'aprovació definitiva de la mesura, avui haurien pogut tenir 950 habitatges en tramitació, ja que les cent noranta-cinc llicències sumaven en total més de tres mil habitatges.

Per tant, remarca que haver pres la decisió promoguda pel grup del PSC, amb el suport d'altres grups, entre els quals ERC, ha implicat una pèrdua important per al parc d'habitatge públic. Confirma, però, que totes les llicències demanades a partir del 14 de desembre hauran d'atenir-se a la norma.

Del Grup Municipal PP:

- 7.- (M1519/10928) Reclamar a l'alcaldesa que exerceixi la seva responsabilitat institucional sense confondre-la amb l'activisme independentista.

El Sr. FERNÁNDEZ DÍAZ diu que de vegades té la sensació que l'alcaldesa fa d'agitadora social del taxi, dels manters, dels desnonaments i les ocupacions els dies parells, mentre que els dies senars exerceix d'activista en favor de la independència, tal com li toca avui que és 25, cosa que ja es veurà en la Declaració institucional sobre els presos polítics.

En conseqüència, afirma que el seu grup li reclama que, d'una vegada, exerceixi la

seva responsabilitat institucional com a alcaldessa sense confondre-la amb activisme o independentisme, ja que ha de ser l'alcaldessa de tots i no pot estar permanentment de la banda dels qui han infringit la llei, que han desobeït els tribunals de justícia, que han provocat una fractura social mai vista a Catalunya, amb unes conseqüències econòmiques i una factura en forma de pèrdua d'ocupació, i fugida d'empreses i d'inversions inèdita.

La Sra. ALCALDESSA pregunta si el prec és, literalment, demanar-li que exerceixi la seva responsabilitat institucional sense confondre-la amb l'activisme independentista, el rebutja perquè no pertoca, ja que de tothom és sabut que no és independentista. Per tant, no entén que el regidor consideri que es presta a confusió.

El Sr. FERNÁNDEZ DÍAZ replica que, per no ser independentista, ho dissimula molt bé, ja que, sense anar més lluny, ahir mateix va fer una roda de premsa respecte d'això, i avui una declaració institucional. Observa que l'alcaldessa diu que s'han de construir ponts, però es manté instal·lada permanentment en la riba independentista. I observa que s'hi afegeix el fet que, a mesura que s'acosten les eleccions, cada vegada s'aferma més a aquell costat —potser no ho fa per convicció perquè afirma que no és independentista, tot i que sempre hi vota conjuntament— tal vegada per articular possibles pactes electorals amb l'independentisme, concretament amb ERC, tal com avui mateix han constatat amb l'acord sobre la unió del tramvia, i després en la Declaració institucional sobre els presos, i constantment en els seus pronunciaments. Insisteix que durant tot el mandat l'alcaldessa no ha deixat de ser, ni per un moment, el cavall de Troia de l'independentisme, i que es va presentar a l'alcaldia prometenent un canvi a la ciutat, amagant-los l'estelada. Per tant, entén que, en certa manera, va enganyar els barcelonins; i col·loca llaços i pancartes al balcó de l'Ajuntament, s'ofereix per a debats a les presons, compareixerà com a testimoni d'un judici a petició dels encausats independentistes; afegeix que també critica les resolucions dels tribunals, i tampoc vol molestar la Generalitat per reclamar les aportacions que li pertoca fer als serveis municipals.

La Sra. ALCALDESSA afirma que per ser bona alcaldessa de Barcelona s'ha d'estar clarament compromesa amb els drets humans independentment de les opinions diferents, i en aquest cas poden ser els presos i les preses independentistes, i entén sincerament que no tindran un judici just, i que és una barbaritat que estiguin en presó preventiva des de fa més d'un any com afirmen molts juristes i tribunals europeus i internacionals. I assegura que ho diu en aquest cas, però que també ho diria si l'afectat fos el Sr. Fernández Díaz, i també l'aniria a visitar a la presó.

Entén que aquesta actitud hauria de ser bàsica en la política en general, però especialment en una situació tan difícil com la que estan vivint; subratlla que per distingir un bon polític d'un mal polític haurien de començar per constatar la humanitat, l'empatia i el compromís amb els drets humans, i que aquesta hauria de ser una base que tots haurien de compartir. I diu que l'observació la fa extensiva al Sr. Collboni, i lamenta moltíssim que no hagi participat en el rebuig a la presó preventiva i a un judici que és una barbaritat per als i les demòcrates.

En conseqüència, com a alcaldessa compromesa amb els drets humans, i que considera que és important saber-se posar en el lloc dels altres, i denunciar les injustícies malgrat la discrepància, de vegades enorme, en les idees i les opinions polítiques, es referma en el fet que s'ha de denunciar un judici injust, una presó preventiva que és una barbaritat, que vulnera drets i llibertats de tothom, no només

de les persones independentistes.

Desitja que aquesta manera de fer i que la denúncia de la injustícia, afecti a qui afecti, sigui el mínim comú denominador que puguin compartir els demòcrates.

NO S'ACCEPTA.

- 8.- (M1519/10929) Que la regidora de Seguretat Ada Colau, el comissionat de Seguretat i la segona tinenta d'alcaldia donin explicacions urgents per clarificar la informació sobre els presumptes avisos que han impedit operacions policials contra el top manta i per explicar les accions legals que el Govern municipal vulgui emprendre contra aquests fets.

El Sr. FERNÁNDEZ DÍAZ fa notar que serà la tercera vegada que avui es posarà damunt la taula aquesta qüestió, i és la relativa a unes presumptes filtracions a maners que podrien haver frustrat l'impacte de diverses operacions de la Guàrdia Urbana i Mossos d'Esquadra.

Diu que té l'esperança que ara que respondrà el Sr. Pisarello tinguin més sort en les explicacions, i entén que en certa manera els permetrà recapitular i clarificar les anteriors respostes de l'alcaldesa que, essencialment, ha dit que refusava els precés perquè concloïa que no s'havia produït cap irregularitat, sense haver fet cap investigació, però.

Manifesta que el seu grup vol que s'investiguin els fets i que s'aportin conclusions. Observa que l'alcaldesa ha dit que havia vist vídeos, escoltat gravacions, i que ha accedit a informes i converses amb els comandaments, i demana que aquest mateix accés a la informació no es negui als grups municipals; i que el Govern obri una investigació i els en traslladi els resultats, i també que puguin tractar directament amb els comandaments de Guàrdia Urbana i Mossos, i posar-se en contacte amb la policia portuària que també va promoure operatius, tot plegat amb l'objectiu d'esbrinar si hi va haver alguna mena de fuga d'informació, i si presumptament s'ha comès algun delictes pel fet d'avisar els maners.

Per tot plegat, reclama que els donin explicacions urgentment la regidora de Seguretat i el comissionat, i si no ho volen fer a la comissió de Presidència, assegura que no tenen cap inconvenient que ho facin en una reunió de grups, però insisteix a demanar que els donin tota la informació de què disposen.

El Sr. PISARELLO avança que no accepten el prec, i considera que l'alcaldesa ja hi ha donat resposta en les dues ocasions anteriors; així, doncs, reitera que tant ella com el comissionat s'han posat en contacte amb els comandaments de Guàrdia Urbana i Mossos i que no tenen cap element que els faci pensar que s'ha produït la situació que planteja el regidor; i li diu que si té alguna prova l'aporti i, si escau, es judicialitzarà el cas.

Reitera que les investigacions que s'han fet no porten a la conclusió que planteja el Sr. Fernández Díaz.

El Sr. FERNÁNDEZ DÍAZ insisteix a preguntar si és tan difícil donar la informació de què disposen als grups municipals en el format que decideixin.

Planteja que de la mateixa manera que arran de la mort d'un animal per part d'un agent de la Guàrdia Urbana el Govern va demanar la col·laboració ciutadana per aconseguir proves i va anunciar una investigació, ho facin en aquest cas.

El Sr. PISARELLO considera que ja han respost, i entén que, tal com ha plantejat abans la regidora Rovira, hi ha un assumpte de fons i és l'existència de les educadores i educadors de carrer, un servei pioner, que fan tasques de mediació, d'una manera molt correcta, i que és molt important per evitar conflictes, porta a situacions com les que s'han produït, i és que sense cap prova concreta s'intenti polititzar i instrumentalitzar la Guàrdia Urbana, i a fer-se portaveus de grups minoritaris.

NO S'ACCEPTA.

d) Preguntes

Del Grup Municipal Cs:

- 1.- (M1519/10924) Quines mesures pensa adoptar el Govern municipal per tal d'evitar els riscos que comporten les ocupacions il·legals per als veïns de la ciutat de Barcelona?

La Sra. BARCELÓ qüestiona si la tinenta d'alcaldia està d'acord que més val prevenir que lamentar, ja que davant ocupacions il·legals el Govern ni actua ni fa prevenció.

Puntualitza que parla d'ocupacions que comporten risc, com la de Can Vies, Benavent 14, Can Riera, els cinemes de Sant Andreu, el carrer Om, entre altres, i que impliquen problemes de convivència i posen en risc la vida de les persones ocupants i de l'entorn. En aquest sentit, posa com a exemple el que va succeir a la Torre del Fang, o al bloc de pisos de Badalona, on malauradament hi va haver morts; i entén que és evident que punxar l'electricitat comporta risc.

Pregunta a la Sra. Ortiz, per tant, quines mesures pensen posar en marxa per evitar els riscos que comporten les ocupacions il·legals.

La Sra. ORTIZ diu que abans han tingut oportunitat de respondre aquesta qüestió, i reitera que el principal risc en una ocupació és la manca de subministraments i, en conseqüència, aquesta és una de les primeres línies d'actuació. Així, remarca que en les situacions de vulnerabilitat s'ha fet un informe jurídic que s'ha presentat a les companyies elèctriques; també han fet diverses reunions amb aquestes empreses per exigir-los que regularitzin les situacions per prevenció. Afegeix que el mateix han fet amb el subministrament d'aigua, cas en què han pogut signar un protocol per garantir el servei.

Quant a les ocupacions que ha esmentat la regidora, precisa que no tenen res a veure amb problemes de convivència, com sí que succeeix en alguns barris arran de la borsa d'habitatges pertanyents a grans tenidors que han abandonat aquest parc d'habitatge. Assenyala que en aquests casos han insistit reiteradament que aquest parc es posi al servei del dret a l'habitatge mitjançant la mediació i la regularització dels lloguers.

Observa que la Sra. Barceló busca responsables en el lloc equivocat, atès que fonamentalment són al mercat privat. I constata que l'Ajuntament ha fet costat als veïnats en els casos d'ocupacions problemàtiques com les de Trinitat Vella, i han demanat a la judicatura que actuï amb celeritat.

Precisa, en aquest sentit, que en alguns casos acudeixen cossos de seguretat a

desnonar una dona embarassada, mentre que els casos d'ocupació greus no es prioritzen ni es té en compte aquesta administració.

Assenyala que aquest ajuntament ha adquirit pisos per ampliar el parc públic d'habitatge i facilitar que les situacions de precarietat es regularitzin, i també han demanat als jutjats una proposta de col·laboració, com en els casos de Ciutat Vella, on calen actuacions conjuntes, atesa la situació delinqüencial que es dona en alguns habitatges, la majoria dels quals de propietaris privats.

Pel que fa a la situació de la Torre del Fang, indica que feia sis mesos que s'havia sol·licitat el procés d'execució i estaven esperant l'ordre judicial, i rebut que no és que aquest ajuntament no es responsabilitzi del parc públic d'habitatge, i constata que la majoria de les actuacions es fan dins les primeres setanta-dues hores.

Per tant, conclou que el grup de Ciutadans pretén fer electoralisme amb aquest assumpte.

La Sra. BARCELÓ assegura que no pretén responsabilitzar la Sra. Ortiz, sinó que la seva pretensió és que gestioni, cosa que el Govern no fa.

Observa que li ha negat que les ocupacions que ha esmentat causin problemes de convivència, i replica que això no és cert, i li suggereix que en acabar aquesta sessió vagi al carrer Om i podrà comprovar, de primera mà, els problemes d'inseguretat, d'incivisme, de brutícia; que vagi, després, a Can Riera, a Sant Martí, i entendrà que tal vegada convindria enviar una inspecció de salubritat, i la convida a continuar pels cinemes de Sant Andreu i Can Safont.

Demana a la Sra. Ortiz que faci aquest recorregut que li suggereix i s'adonarà que la situació que explica és la real i no la que explica la tinenta d'alcaldia. Precisa, en aquest sentit, que les condicions en què viuen les persones ocupants de la Torre del Fang són precàries, i el Govern municipal hauria hagut d'actuar. I insisteix que les persones en situació de vulnerabilitat han de rebre resposta dels serveis socials.

Manifesta que, altrament, en les ocupacions per part de grups antisistema o delinqüents no s'ha de ser permissiu i s'ha d'actuar amb immediatesa.

I pregunta a la Sra. Ortiz si és capaç de garantir que als immobles ocupats il·legalment no existeix risc per als ocupants i per als edificis veïns, i atès que això no és possible s'imposa la prevenció, l'increment de la seguretat i les inspeccions de salubritat.

La Sra. ORTIZ diu que la regidora és experta a fer responsable l'Administració pública d'un problema que causa un parc d'habitatge privat, però no esmenta per res les companyies elèctriques, que són responsables de situacions com la que es va donar al bloc del barri de Sant Roc.

Assegura que voldria comprovar que Ciutadans està realment preocupat quan legisla i està de la part de les persones vulnerables i a favor del dret a l'habitatge, ja que fins ara encara no ho han vist. I, altrament, reitera que aquesta administració actua per protegir el parc públic i exigir als privats que assumeixin les seves responsabilitats.

Del Grup Municipal ERC:

- 2.- (M1519/10934) En el marc de les negociacions entre la Universitat de les Nacions Unides, l'Estat Espanyol, la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Barcelona, quines van ser les propostes que va formular i les gestions que va realitzar el Govern municipal per evitar que la UNC-GMC marxés de Barcelona?

La Sra. SENDRA comenta que el 2010 es va arribar a un acord complex en què van participar moltes institucions, entre les quals l'ONU, el ministeri d'Afers Exteriors, el d'Educació, la Generalitat i l'Ajuntament per ubicar al recinte històric de Sant Pau un institut internacional de l'ONU sobre globalització, cultura i mobilitat, amb l'objectiu de realitzar estudis de mobilitat i de globalització dels quals es derivarien les recomanacions d'aquest organisme internacional sobre la manera d'actuar davant aquests conflictes globals, entre els quals les migracions.

Fa avinent que a mitjan agost del 2018 aquesta organització de Nacions Unides va comunicar que marxava de la seu de Sant Pau i que deixava Barcelona; en aquest sentit, pregunta quines accions ha fet el Govern per impedir aquesta marxa, i també quines ha fet la governança de Sant Pau, on també té representació aquest ajuntament.

La Sra. ALCALDESSA confirma que l'Ajuntament ha treballat molt activament per renovar l'acord amb aquest institut de Nacions Unides per al trienni 2019-2021. Indica que en tots els anys de permanència d'aquest organisme al recinte de Sant Pau aquest ajuntament ha estat la institució més implicada i proactiva en el compliment dels compromisos contrets; es van fer totes les gestions possibles amb la Generalitat i l'Estat per trobar una via de solució que permetés mantenir aquesta seu a Barcelona, atès que les administracions esmentades hi estaven implicades.

Explica a resposta de l'Estat a les peticions de Nacions Unides, que demanava el compromís econòmic d'una aportació mínima anual d'un milió d'euros i, també, el compromís que una sola institució espanyola fos responsable d'aquesta contribució. Confirma que l'Estat es va negar a atendre cap d'aquestes peticions, fet que va desencadenar la decisió d'aquest organisme d'abandonar el territori espanyol.

La Sra. SENDRA considera que la marxa d'aquest institut significa una gran pèrdua per a la ciutat, i s'hi sent personalment implicada, atès que va participar en la seva creació. En aquest sentit, creu que no s'ha tingut una visió àmplia de la magnitud del projecte, com tampoc s'ha valorat canviar la governança i la gestió; i no s'ha tingut en compte l'existència a la ciutat de cinc seus diplomàtiques de Nacions Unides i que Sant Pau és una seu diplomàtica, cosa que s'hauria pogut aprofitar. Tanmateix, el galimaties de gestió i de governança existent i que el Patronat de la Fundació Privada Hospital de la Santa Creu i Sant Pau, la Molt Il·lustre Administració (MIA), tingués una sola veu, dominada per les administracions públiques.

Afegeix que es va dotar Sant Pau amb cinc milions d'euros públics per habilitar el recinte històric i treure'n benefici a fi d'ajudar a crear aquest espai internacional. Tanmateix, s'està aprofitant el rèdit turístic d'aquest recinte però, en cap cas, s'ha destinat a aquest centre internacional. Afegeix que, a més, Sant Pau té recursos provinents de donacions que tampoc no s'han posat al servei d'aquest organisme.

Valora, per tant, que estan perdent l'oportunitat com a ciutat de tenir l'única seu de Nacions Unides a Europa amb caràcter diplomàtic per a la resolució de conflictes globals.

La Sra. ALCALDESSA assegura que està plenament d'acord que cal treballar per a aquestes oportunitats, i fer-ho amb ERC i amb la regidora personalment, sabent la seva implicació amb aquest organisme.

No obstant això, i a banda d'aquest cas concret, confirma que la ciutat ha augmentat

molt la seva presència en les xarxes que havien estat mig abandonades en anys anteriors, i aquest ajuntament ha tingut una implicació activa a Eurocities, GLU, Metròpolis; igualment, també han treballat molt amb Nacions Unides, i s'ha promogut, durant el mandat, la reactivació de la Casa Àsia i de la Casa Amèrica, garantint els recursos necessaris en un moment en què aquests organismes passaven per dificultats. I aprofita per denunciar que sempre es troben amb el mateix, que és que les altres administracions que estan als espais de cogovernança es retiren, i acaba sent aquest ajuntament, que és qui té menys pressupost i menys competències, qui s'acaba responsabilitzant de suplir la Generalitat i l'Estat. Entén que és evident que aquesta situació no es pot mantenir, i que des de la lleialtat institucional i la cooperació assegura que aquest ajuntament està totalment disposat a treballar perquè organismes com l'ubicat a Sant Pau restin a la ciutat, i en aquest cas, també que el recinte modernista de Sant Pau tingui impuls internacional; i convida el grup d'ERC, que participa al govern de la Generalitat, a treballar-ho conjuntament.

e) Seguiment de proposicions/declaracions de

grup

Del Grup Municipal Demòcrata:

1.- (M1519/10942) Es sol·licita al Govern municipal que informi sobre les gestions realitzades amb relació a la proposta d'acord aprovada a la sessió extraordinària del Plenari del Consell Municipal de 9 de gener de 2019, amb el contingut següent: (M1519/10196) El Plenari del Consell Municipal de l'Ajuntament de Barcelona acorda: Primer.- Proposar constituir una comissió especial de seguiment de l'aplicació de l'ordenança de terrasses al Districte de Ciutat Vella per aclarir les circumstàncies en què s'està produint la presa de decisions durant l'exercici del 2018 amb relació a les llicències de terrassa, d'acord amb els paràmetres següents: a) Objecte de la comissió. Aclarir les circumstàncies i determinar l'adequació a la normativa vigent de les mesures adoptades pel Districte de Ciutat Vella en matèria de terrasses durant l'exercici de 2018, tenint en compte, entre altres, els principis o factors següents: - El deure de l'Administració local amb relació al foment, suport i impuls de l'activitat econòmica vinculada a les terrasses de la restauració (art. 2 de l'Ordenança de terrasses). - L'obligació de l'Administració local de resoldre de manera expressa i dins el termini legalment previst (art. 21 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administració comú de les administracions públiques). - L'obligació de l'Administració local de motivar els actes que limitin drets subjectius o interessos legítims (art. 35 de la Llei 39/2015). - L'obligació de l'Administració de preservar la convivència a l'espai públic. b) Composició. La comissió especial de seguiment estarà integrada per dos regidors/ores de cada un dels grups municipals i els regidors no adscrits del consistori. c) Normes específiques de funcionament. Els treballs de la comissió es desenvoluparan entre dues i quatre sessions, entre les quals no podran transcórrer, en la mesura del possible, més de 30 dies hàbils. La comissió prendrà els acords per majoria ponderada i les seves sessions tindran caràcter públic. En els termes que preveu l'apartat 5 de l'article 39 ter del ROM, la comissió requerirà la presència de la regidora del Districte de Ciutat Vella, així com de persones alienes a l'estructura municipal a proposta dels grups municipals. d) Termini per cloure els treballs. La comissió especial de seguiment s'extingirà

automàticament un cop s'hagi dut a terme la votació del seu dictamen en el si del Plenari del Consell Municipal. Segon.- Proposar el nomenament, com a president de la comissió especial de seguiment, del regidor Sr. Raimond Blasi i Navarro, del Grup Municipal Demòcrata, i com a vicepresident de la comissió especial de seguiment, del regidor Sr. Koldo Blanco i Uzquiano, del Grup Municipal de Ciutadans.

El Sr. CIURANA indica que aquest seguiment era de la proposició que feia referència a la creació de la comissió de seguiment de les terrasses i, per tant, anuncia que retiren aquesta pregunta.

ES RETIRA.

Del Grup Municipal Cs:

- 2.- (M1519/10923) Se sol·licita al Govern municipal que informi sobre les gestions realitzades i l'estat d'execució de la proposició següent, aprovada en la sessió del dia 10 d'abril de 2018 del Plenari del Consell Municipal: (M1519/8632) El Plenari del Consell Municipal acorda: Que el Govern de la ciutat impulsi la reforma urbanística de l'avinguda Diagonal entre el passeig de Gràcia i el passeig de Sant Joan, que inclogui com a mínim: 1. Ampliar les voreres, per garantir la seguretat dels vianants, i crear un eix cívic d'interconnexió entre Diagonal, passeig de Gràcia i passeig de Sant Joan. 2. Millorar el transport públic, ampliant l'ample del carril d'autobusos, millorant les parades i reordenant les línies. 3. Promoure la millora de l'accessibilitat de l'estació de metro de Verdaguer, instant la Generalitat de Catalunya a realitzar les obres necessàries.

El Sr. ALONSO recorda que l'abril passat el seu grup va presentar una proposició perquè el Govern de la ciutat impulsés la reforma urbanística de l'avinguda Diagonal entre el passeig de Gràcia i el de Sant Joan, i que entre altres actuacions incloïa l'ampliació de les voreres per garantir la seguretat dels vianants, la creació d'un eix cívic d'interconnexió entre la Diagonal, el passeig de Gràcia i el de Sant Joan, la millora del transport públic, l'ampliació de l'ample dels carrils bus, i promoure la millora de l'accessibilitat de l'estació de metro de Verdaguer.

Assenyala que la proposició esmentada es va aprovar per àmplia majoria, i tot i que saben que el Govern no la subscriu, volen saber si està disposat a fer alguna cosa respecte d'això.

La Sra. SANZ indica, pel que fa a l'accessibilitat, que existeix un pla d'accessibilitat universal que afecta tota la ciutat, i que marca les prioritats quant a l'accessibilitat al transport públic en el marc de l'ATM, que és l'òrgan que té la competència específica de desenvolupar les actuacions a la xarxa ferroviària i desenvolupar els itineraris accessibles. En aquest sentit, posa de manifest que s'està treballant en l'accessibilitat de l'estació de Verdaguer, així com s'han iniciat les obres amb el mateix objectiu a l'estació de Jaume I.

Centrant-se en la reforma de la Diagonal, confirma la voluntat del Govern que aquesta avinguda sigui un espai més amable i sostenible, amb voreres més amples, amb més verd urbà i un tramvia. Així, i a partir de l'acord que han formulat avui mateix, afirma que intentaran tirar endavant la proposta de transformació de l'avinguda al més aviat possible.

El Sr. ALONSO observa que, malgrat que el Govern digui que està d'acord amb la proposta, en quatre anys no ha fet res; i assegura que lamenten que no s'hagi atès la proposta formulada pel seu grup només per motius ideològics que no es corresponen amb l'interès de la ciutat.

Remarca que l'ampliació de les voreres de l'avinguda és perfectament compatible amb el pas del tramvia, ja que el mateix projecte del tramvia ho preveu. Igualment, comenta que la promoció econòmica de la Diagonal també és compatible, i també ho és l'ampliació dels carrils de circulació.

Per tant, diu que no entenen per quin motiu s'han perdut quatre anys, tot i que, alhora, els conviden a la inauguració d'un tramvia que no té ni data ni pressupost.

Lamenta, doncs, que el Govern hagi condemnat la Diagonal a la paràlisi.

La Sra. SANZ replica que allò que no entén és per què precisament Ciutadans, el novembre passat, al ple del Parlament de Catalunya votés favorablement la unió del tramvia per la Diagonal, mentre que en aquesta cambra els qüestionen els motius pels quals no s'ha fet la reforma de les voreres de la Diagonal abans.

Considera que si alguna posició és partidista és la de Ciutadans amb relació al tramvia. I afirma que el Govern també vol que es reformi la Diagonal, i els convida a treballar plegats aquí i al Parlament per fer possible que la transformació de l'avinguda es faci alhora, que és el que té sentit i que demana la ciutadania. I entén que fer una ciutat saludable i sostenible passa, necessàriament, per la connexió dels tramvies, que proporciona un transport de qualitat a tota l'àrea metropolitana.

MOCIONS

M1. El Plenari del Consell Municipal de l'Ajuntament de Barcelona acorda el següent: Primer.- CREAM una comissió especial de seguiment de l'aplicació de l'Ordenança de terrasses al Districte de Ciutat Vella per aclarir les circumstàncies en què s'està produint la presa de decisions durant l'exercici de 2018 amb relació a les llicències de terrassa, d'acord amb els paràmetres següents: a) Objecte de la comissió. Aclarir les circumstàncies i determinar l'adequació a la normativa vigent de les mesures adoptades pel Districte de Ciutat Vella en matèria de terrasses durant l'exercici de 2018, tenint en compte, entre altres, els principis o factors següents: - El deure de l'Administració local amb relació al foment, suport i impuls de l'activitat econòmica vinculada a les terrasses de la restauració (art. 2 de l'Ordenança de terrasses). - L'obligació de l'Administració local de resoldre de manera expressa i dins el termini legalment previst (art. 21 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques). - L'obligació de l'Administració local de motivar els actes que limitin drets subjectius o interessos legítims (art. 35 de la Llei 39/2015). - L'obligació de l'Administració de preservar la convivència a l'espai públic. b) Composició. La comissió especial de seguiment estarà integrada per dos regidors/ores de cada un dels grups municipals i els regidors no adscrits del consistori. c) Normes específiques de funcionament. Els treballs de la comissió es desenvoluparan entre dues i quatre sessions, entre les quals no podran transcórrer, en la mesura del possible, més de 30 dies hàbils. La comissió prendrà els acords per majoria ponderada i les seves sessions tindran caràcter públic. En els termes que preveu l'apartat 5 de l'article 39 ter del ROM, la comissió requerirà la presència de la regidora del Districte de Ciutat Vella, així com de persones alienes a

l'estructura municipal a proposta dels grups municipals. d) Termini per cloure els treballs. La comissió especial de seguiment s'extingirà automàticament un cop s'hagi dut a terme la votació del seu dictamen en el si del Plenari del Consell Municipal.

Segon.- NOMENAR president de la Comissió Especial de Seguiment el regidor Im. Sr. Raimond Blasi i Navarro, del Grup Municipal Demòcrata, i la vicepresidenta de la Comissió Especial de Seguiment, la regidora Ima. Sra. Gal·la Pin Ferrando, del Grup Municipal de Barcelona en Comú.

El Sr. FERNÁNDEZ DÍAZ, després d'expressar el vot a favor de la urgència, posa de manifest que el mandat acabarà amb l'honor dubtós d'haver aplicat un cordó sanitari al PP, ja que mai no ha presidit ni una comissió, cosa que mai no s'havia vist en democràcia en aquest ajuntament.

S'APRECIA, per unanimitat, la urgència de la moció presentada.

S'APROVA la moció amb l'abstenció de les Sres. Rovira i Reguant i del Sr. Casas.

M2.- Primer.- RECTIFICAR les següents errades materials detectades al Plec de condicions per a la selecció d'un soci privat per transformar Habitatge Metròpolis Barcelona, SA, en una societat d'economia mixta, aprovat mitjançant acord del Plenari del Consell Municipal de 21 de desembre de 2018: Clàusula 10.1.c), 2n paràgraf. On diu: La remuneració màxima del gestor per la gestió de la construcció i promoció dels sòls serà equivalent al 3% sobre l'import de les certificacions d'obra (IVA exclòs), degudament validades per la direcció facultativa. Ha de dir: La remuneració màxima del gestor per la gestió de la construcció i promoció de sòls serà equivalent al 3% sobre el total dels costos de la promoció (exceptuant sòl). Clàusula 21.5. On diu: Les proposicions es presentaran en el termini d'un (1) mes a comptar des de la publicació de l'anunci de licitació al perfil de contractant (...). Ha de dir: Les proposicions es presentaran en el termini de dos (2) mesos a comptar des de la publicació de l'anunci de licitació al perfil de contractant (...). Clàusula 26.2.a), subapartat ii. On diu: El percentatge de la retribució a percebre d'HMB per la gestió de la construcció i promoció dels sòls (3% com a màxim sobre l'import de les certificacions d'obra sense IVA). Ha de dir: El percentatge de la retribució a percebre d'HMB per la gestió de la construcció i promoció dels sòls (3% com a màxim sobre el total dels costos de la promoció —exceptuant sòl—). Clàusula 28.4.a), subapartat ii. On diu: El percentatge de la retribució a percebre d'HMB per la gestió de la construcció i promoció dels sòls (3% com a màxim sobre l'import de les certificacions d'obra sense IVA): fins a un màxim de 15 punts. Ha de dir: El percentatge de la retribució a percebre d'HMB per la gestió de la construcció i promoció dels sòls (3% com a màxim sobre el total dels costos de la promoció —exceptuant sòl—): fins a un màxim de 15 punts. SEGON.- RECTIFICAR les errades materials següents, detectades a l'annex 4 (contracte per a la gestió de la construcció i promoció dels sòls d'HMB), aprovat mitjançant acord del Plenari del Consell Municipal de 21 de desembre de 2018: Clàusula 5.1. On diu: Les parts acorden que l'import a abonar per HMB al contractista en concepte d'honoraris per la prestació dels serveis, és el següent (en endavant, contraprestació): [*] % sobre l'import de les certificacions d'obra (IVA exclòs). Ha de dir: Les parts acorden que l'import a abonar per HMB al contractista en concepte d'honoraris per la prestació dels serveis, és el següent (en endavant, contraprestació): [*] % sobre el total dels costos de la

promoció (exceptuant sòl). Clàusula 5.2. On diu: 5.2. La meritació dels honoraris a què té dret el contractista com a conseqüència de la prestació dels serveis coincidirà amb l'entrega de les certificacions d'obra. Ha de dir: 5.2. La meritació dels honoraris a què té dret el contractista com a conseqüència de la prestació dels serveis coincidirà amb el meritament de cadascun dels costos de la promoció (exceptuant sòl).

El Sr. FERNÁNDEZ DÍAZ anuncia que fan una abstenció en l'aprovació de la urgència, i diu que agrairien que els fessin arribar el dictamen com si s'hagués presentat de forma ordinària a la sessió.

S'APRECIA la urgència de la moció presentada, amb el vot contrari dels Srs. Fernández Díaz, Mulleras i Villagrasa.

S'APROVA la moció amb l'abstenció del Sr. Coronas i de les Sres. Benedí, Capdevila i Sendra, i també dels Srs. Fernández Díaz, Mulleras i Villagrasa, i el vot en contra de les Sres. Rovira i Reguant i del Sr. Casas.

DECLARACIONS INSTITUCIONALS

1.-

Des de setembre de 2017 la reacció dels poders de l'Estat a la convocatòria del referèndum de l'1 d'octubre i la declaració unilateral d'independència del 27 d'octubre s'ha caracteritzat pel recurs a mesures excepcionals com l'aplicació desproporcionada del dret penal. Aquestes mesures han afectat de forma significativa els drets fonamentals del conjunt de la ciutadania i, en especial, dels dirigents polítics i socials empresonats que s'enfronten a un judici que s'iniciarà les properes setmanes.

Davant la imminent celebració del judici al Tribunal Suprem obert contra Jordi Turull, Josep Rull, Raül Romeva, Carme Forcadell, Dolors Bassa, Jordi Cuixart, Jordi Sánchez, Joaquim Forn i Oriol Junqueras per la comissió de presumptes delictes de rebel·lió, sedició, malversació i desobediència, l'Ajuntament de Barcelona vol expressar la seva preocupació per unes acusacions i un empresonament provisional d'aquestes persones que constitueix, per si mateix, una afectació greu dels seus drets fonamentals.

- Atès que diversos organismes internacionals i entitats de drets humans han denunciat que la instrucció dels procediments judicials al Tribunal Suprem i l'Audiència Nacional es fonamenten en uns fets manifestament distorsionats que vulnereu el principi de legalitat reconegut a l'article 9 de la Constitució espanyola.
- Ateses les manifestacions públiques per part d'alguns membres de la cúpula del poder judicial dels darrers mesos que afecten la seva aparença d'imparcialitat judicial.
- Atès que la majoria d'organismes internacionals de defensa dels drets humans com Amnistia Internacional han criticat la presó provisional sense fiança soferta per les persones citades. I atès que la situació ha estat igualment criticada per un bon nombre d'entitats de drets humans, mitjans de comunicació i partits de diferent sensibilitat política de tots els països europeus.
- Atès que estem davant del que sembla una clara desviació del dret penal enfront d'uns fets que s'ha demostrat que no són constitutius de delictes en altres països europeus, tal com han posat en relleu els diferents tribunals europeus que han intervingut en aquest conflicte. I atès que els investigats que es troben fora de l'Estat

espanyol es troben en llibertat acordada per ordre de les autoritats corresponents dels respectius països on han fixat la seva residència temporal, en contra del criteri de les autoritats espanyoles.

- Atès que més d'un centenar de professors de dret penal de les universitats espanyoles han fet un manifest en què qualifiquen la presó provisional de les persones citades de "greument desproporcionada" i sense "suficient justificació". I atès que aquests experts es mostren molt crítics amb l'actuació dels poders públics i no creuen que els fets siguin constitutius de cap delictes de rebel·lió o de sedició.
- Atès que aquesta situació també ha estat criticada per un nombre elevat de dirigents de tots els partits polítics, a excepció del PP i Cs. I que han aparegut manifestos com el que porta el títol "Aplanar obstacles en el camí del diàleg democràtic", on es considera que "l'aplicació d'aquestes mesures és una decisió criticable per injustificada i desproporcionada". Entre els qui han donat suport a aquest manifest es troben l'exlíder del PSC Raimon Obiols, els exdirigents socialistes Laia Bonet i Jordi Font, l'exconseller de Justícia i expresident de Ciutadans pel Canvi (CpC), Josep Maria Vallès, els exdiputats de Catalunya Sí que es Pot, Joan Coscubiela, Lluís Rabell i Gemma Lienas, l'exsíndica de greuges de Barcelona, Pilar Malla, la rectora de la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB), Margarita Arboix, els catedràtics i dirigents de Federalistes d'Esquerres, Joan Botella i Victoria Camps, els catedràtics Joan Subirats i Marina Subirats o l'escriptor Jordi Amat.
- Atès que el Comitè de Drets Humans de l'ONU, a petició de Jordi Sánchez, insta l'Estat espanyol a "prendre totes les mesures necessàries per garantir que pugui exercir els seus drets polítics". I que recorda que la presó preventiva no pot ser utilitzada per limitar el legítim exercici dels drets polítics de les persones privades de llibertat perquè "no comporta la privació del dret al sufragi passiu, que inclou el dret a ser elegit president de la Generalitat".
- Atès el contingut crític dels pronunciaments del relator especial de l'ONU sobre la llibertat d'expressió, així com el comissari de Drets Humans del Consell Europeu, el síndic de greuges de Catalunya o altres entitats u organismes de drets humans sobre els fets enjudiciats en el present judici.

Atès que el delictes de convocatòria i organització de referèndums per part d'autoritats sense competència per fer-ho va ser expressament exclòs del Codi penal. L'exposició de motius de la Llei orgànica 2/2005 és contundent i clarificadora en justificar la derogació perquè "es refereixen a conductes que no tenen la suficient entitat per merèixer la persecució penal, i menys encara si la pena que es preveu és la presó". I que tanmateix, la resta de fets que s'atribueixen als membres del Govern, en el cas que poguessin constituir possibles il·lícits penals haurien d'afrontar-se en el marc de l'estricta principi de legalitat penal, i evitant l'ús de mesures excepcionals que puguin lesionar els drets fonamentals dels processats.

- Atesa la recent sentència dictada pel Tribunal Europeu dels Drets Humans en què s'exigeix al Govern turc que alliberi el diputat kurd que es troba en presó provisional. I que la prolongació del seu empresonament —segons els magistrats— té per objectiu asfixiar el pluralisme i limitar el lliure joc del debat polític.

Davant l'imminent inici del judici al Tribunal Suprem contra els dirigents polítics i socials independentistes volem manifestar:

-Que el dret a un judici just i imparcial, reconegut a l'art. 10 de la Declaració

universal de drets humans, a l'article 14 del Pacte internacional de drets civils i polítics i a l'article 6 del Conveni europeu de drets humans, inclou el fet que tota persona té dret, en condicions de plena igualtat, a ser escoltada públicament i amb justícia per un tribunal independent i imparcial, per a la determinació dels seus drets i obligacions o per a l'examen de qualsevol acusació contra ella en matèria penal. Cal recordar que no existeix judici imparcial sense jutges imparcials. L'exigència de responsabilitats penals ha de fer-se amb respecte estricte de les lleis penals i processals d'obligat compliment.

Per tot això exposat, el Ple de l'Ajuntament de Barcelona adopta els ACORDS següents:

Primer.- Mostrar el suport, l'escalf i l'acompanyament als dirigents polítics i socials que han de ser jutjats les properes setmanes enfrontant-se a unes acusacions infundades, així com a les seves famílies i les seves amistats.

Segon.- Instar el Tribunal Suprem a prendre totes les mesures per tal de garantir el dret a un judici just i imparcial, reconegut a l'art. 10 de la Declaració universal de drets humans, a l'article 14 del Pacte internacional de drets civils i polítics i a l'article 6 del Conveni europeu de drets humans. Així com facilitar la tasca als observadors estatals i internacionals que volen assistir-hi.

Tercer.- Instar el conjunt d'acusacions, i especialment la Fiscalia General de l'Estat, que reconsiderin la seva acusació, ajustant-se als principis democràtics d'intervenció penal mínima en l'aplicació del Codi penal.

Quart.- Instar el Govern de l'Estat i la Generalitat a la resolució política i democràtica del conflicte, a través del diàleg constructiu sense condicions.

Cinquè.- Exigir l'alliberament immediat de totes les persones encausades perquè puguin assistir en llibertat al judici.

Sisè.- Fer una crida als barcelonins, els catalans i els ciutadans del conjunt de l'Estat perquè responguem d'una manera pacífica i ferma en defensa dels valors democràtics amenaçats i l'exercici de drets fonamentals.

El Sr. FERNÁNDEZ DÍAZ diu que amb aquesta proposta es qüestionava, fins ara, la transició i la Constitució, però a partir d'ara també els tribunals i les bases de l'estat de dret. Manifesta que amb aquesta declaració de Barcelona en Comú el populisme s'embolica amb l'estelada, i com fa l'independentisme, la Sra. Colau demana un judici just, tot i que a la vegada emet el seu veredict.

Recorda que en aquest judici al TS no es jutgen idees sinó actes; i es pregunta com seria possible, si es jutgessin idees, que el PDeCAT mantingui encara com a candidata a les primàries la Sra. Munté, independentista, i que va ser vicepresidenta del Govern de la Generalitat amb el Sr. Puigdemont.

El grup del PP reclama que no es condicioni l'acció de la justícia, perquè ser independentista no és un privilegi que permet infringir la llei o desobeir els tribunals; i diu que sorprèn que Barcelona en Comú promogui aquesta declaració i no ho faci contra les resolucions del Parlament de Catalunya del 6 i 7 de setembre de 2017, que

sí que vulneraven la legalitat. I remarca que l'independentisme, amb aquelles declaracions al Parlament, va perdre el judici polític, i ara els tribunals hauran de decidir si també perdran un judici penal; i suggereix que allò que haurien de fer és reclamar a l'independentisme que recuperés el seny que ha perdut.

La Sra. MEJÍAS retreu al Sr. Asens que insisteixi novament a fer aquesta mena de declaracions que no són altra cosa que una pressió injustificable a la justícia. Diu que en el moment en què Barcelona viu el pitjor govern dels darrers anys, el grup que governa s'entesta a continuar amb el seu vassallatge a l'independentisme, que posa per davant dels interessos de tota la ciutat el procés i els seus interessos partidistes. Afirmar que als independentistes ni els interessa Barcelona ni els importen els barcelonins, només continuar utilitzant aquest ajuntament per alimentar la bombolla del procés; i Barcelona en Comú els acompanya, intentant pressionar la justícia per situar-se per damunt de la llei.

Denuncia que utilitzar Barcelona d'altaveu, tal com declarava ahir mateix l'alcalde, significa un atac inacceptable a la pluralitat del Plenari; i un ús il·legítim d'aquest ajuntament, que insisteix que és de tots els barcelonins, pensin com pensin. I entén que el Sr. Asens hauria d'estar més preocupat per solucionar els problemes de la ciutadania que no pas per crear-n'hi.

La Sra. ALCALDESSA precisa que els torns de paraula en les declaracions institucionals només està previst si algun dels grups que no les ha signades vol expressar-se, tot i que una vegada exerceixen aquest dret, la resta de grups tenen dret a interpel·lar-los.

El Sr. CORONAS recorda que el reglament imposa una majoria de dos terços per a l'aprovació de les declaracions institucionals, com succeeix en aquest cas, i que, d'això, se'n diu democràcia.

El Sr. ASENS puntualitza que aquesta declaració recull el sentir majoritari de la societat civil en general, i dels veïns i de les veïnes de Barcelona. Precisa que, segons palesen les enquestes, més d'un 50% dels votants de Ciutadans considera que aquestes persones haurien d'estar en llibertat.

Indica que aquesta declaració recull el manifest que van aprovar més de cent catedràtics de dret penal dient que no existia cap delictes de rebel·lió ni de sedició; recull els posicionaments del Comitè de Drets Humans de l'ONU; i també els termes del relator especial de l'ONU sobre llibertat d'expressió, o allò que han dit els tribunals europeus, que posen en evidència que als països on són ara les persones acusades dels mateixos fets, estarien en llibertat. Remarca que així ho va dir el tribunal alemany, que aquests fets en una democràcia s'han de tolerar perquè són accions polítiques.

S'APROVA aquesta declaració institucional, que ha estat llegida pel Sr. Asens, amb el posicionament favorable de tots els grups municipals i dels Srs. Ardanuy i Puigcorbó, excepte els dels grups municipals de Ciutadans, del Partit dels Socialistes de Catalunya, i del Partit Popular.

2.-

El poble tàmil, situat a Sri Lanka (antiga Ceilan), té una antiguitat de més de vint-i-cinc segles, i compon, aproximadament, el 15% de la població de Sri Lanka, que és

de majoria singalesa. Malgrat aquestes credencials, la comunitat tàmil continua essent minoritzada per part del Govern de Sri Lanka, que li nega el dret a l'autodeterminació.

En la història del conflicte d'alliberament tàmil hi ha una data clau: el 1948, en què Sri Lanka —sota el nom de Ceilan— va independitzar-se de la Gran Bretanya. La independència va significar la consolidació de l'hegemonia singalesa a l'illa índica, i el nacionalisme singalès va ocupar ràpidament tot l'espai polític. Això va permetre que s'aproveessin lleis contràries als drets de les minories, com la que privava els tàmls del dret a vot, la imposició del singalès com a única llengua oficial, i la promoció de polítiques d'enviament de colons singalesos als territoris de majoria tàmil, situats al nord i a l'est de l'illa.

Amb aquesta situació, no van trigar a aparèixer forts moviments polítics tàmls, hegemònics a moltes parts del territori. El Partit Federal, per exemple, va ser la gran formació de la comunitat tàmil als anys seixanta i lluitava per la igualtat entre les diverses ètnies de Sri Lanka, per la descentralització política i l'oficialitat de la llengua tàmil.

Malgrat la força del nacionalisme tàmil, el Govern de Colombo no va escoltar aquestes reivindicacions i l'any 1972 va aprovar una nova Constitució —la que va convertir el país en la República de Sri Lanka—, que va materialitzar definitivament la discriminació i va establir oficialment la política d'assimilació demogràfica.

Després de dècades de violència, els diversos intents de solució pacífica del conflicte, el 1987, el 1995 i el 2002, van fracassar, i a principis del nou mil·lenni el Govern de Colombo va decidir que l'única possibilitat de resolució passava per la victòria militar.

El 2007 el Govern de Colombo assegurava que havia recuperat el control de l'est del país, i progressivament va anar desplaçant la línia de combat cap al nord-oest. El 2009 va ser l'any de la conquesta definitiva de tot el territori tàmil, amb la captura de la capital administrativa, Kilinochchi, que va provocar fins a 250.000 desplaçats civils. La guerra va acabar el 16 de maig enmig d'un clamor internacional contra les condicions dels desplaçats, uns 230.000 segons les Nacions Unides, els quals durant les darreres setmanes s'havien quedat atrapats entre els dos fronts. Encara avui no s'ha pogut valorar l'abast de la crisi humanitària, ja que s'ha impedit sempre l'entrada de periodistes i diplomàtics estrangers a la zona de combat.

Avui, la situació dels tàmls és incerta. Bona part dels desplaçats viuen en camps de refugiats, i la sortida militar del conflicte no ha aconseguit rebaixar les tensions ètniques, que continuen molt vives a la província de l'Est. La comunitat tàmil és, segons Minority Rights Group, la més afectada per les violacions dels drets humans, i no sembla que el Govern de Sri Lanka tingui cap intenció, de moment, de canviar aquesta situació.

Per això, i d'acord amb el que estableixen els articles 60.6, 65, 73.5 i 101.1 del Reglament orgànic de l'Ajuntament de Barcelona, presentem la Declaració institucional següent:

PRIMER: Denunciem la vulneració sistemàtica i el menyspreu dels drets fonamentals del poble tàmil, així com defensem la dignitat inherent i els drets iguals i inalienables de tots els membres de la família humana que constitueixen el fonament de la llibertat, la justícia i la pau al món.

SEGON: Denunciem la massacre que ha patit el poble tàmil al llarg de tots aquests anys, els crims de guerra i els crims de lesa humanitat perpetrats en les darreres etapes del conflicte armat entre el Govern de Sri Lanka i els Tigres de Liberació de l'Eelam Tamil i que superen els 40.000 morts civils tàmls.

TERCER: Instem que el Govern de Sri Lanka apliqui les resolucions 30/1 i 34/1 que ells mateixos van signar sota el títol "Promoció de la reconciliació, la responsabilitat i els drets humans a Sri Lanka" durant el període de sessions del Consell de Drets Humans celebrat a Ginebra el setembre del 2015 en què es proposava, entre altres, l'establiment d'un mecanisme judicial amb un assessor especial per investigar les denúncies per violacions dels drets humans i del dret internacional humanitari. La 34/1 permet una pròrroga de l'aplicació de la 30/1 fins el març del 2019.

QUART: Instem a:

- La restauració de la pau en aquesta regió fent complir el dret internacional.
- L'alliberament dels presos de guerra de Sri Lanka.
- L'establiment d'una investigació internacional sobre el genocidi perpetrat pel Govern de Sri Lanka.
- Posar fi als 36 anys d'ocupació de l'exèrcit de Sri Lanka als territoris tàmls.
- La defensa del dret del poble tàmil a gaudir d'un estat independent, sobirà i viable: el Tamil Eelam.
- El reconeixement del principi del dret al retorn dels refugiats tàmls.
- La garantia de la seguretat tant dels tàmls com dels cingalesos mitjançant un acord mutu amb garanties internacionals.
- Posar fi a totes les formes de terrorisme per part del Govern de Sri Lanka, l'exèrcit cingalès o qualsevol grup d'individus que posin en perill la vida dels civils.

CINQUÈ: Donem suport a la sol·licitud al Consell de Drets Humans per dur Sri Lanka davant la Cort Penal Internacional per:

a) La petició d'investigació per part de la Fiscalia de la Cort Penal Internacional de possibles crims de genocidi, crims de lesa humanitat i crims de guerra comesos contra el poble tàmil després del juliol de 2002.

b) La petició a l'Alt Comissionat de l'ONU del nomenament d'un relator especial de l'ONU per Sri Lanka, perquè investigui violacions sistemàtiques de drets humans. S'APROVA aquesta declaració institucional, que ha estat llegida per la Sra. Vila, amb el posicionament favorable de tots els grups municipals i dels Srs. Ardanuy i Puigcorbé, excepte el dels grups de Ciutadans, del Partit Socialista de Catalunya i del Partit Popular.

3.-

Barcelona és una ciutat compromesa amb el benestar animal i que ha estat pionera en la implantació de polítiques per a la protecció dels animals i de rebuig a qualsevol forma de maltractament animal.

Ja l'any 1998, l'Ajuntament va aprovar la declaració municipal per la convivència i els drets dels animals, que segueix plenament vigent. Els diferents governs han realitzat polítiques públiques per impulsar un model de tinença responsable d'animals

que garanteixi el benestar animal, així com la bona convivència entre animals i persones a l'espai públic.

Tot i això, encara queden importants reptes per assolir.

Existeixen més de 100.000 gossos a la ciutat i la manca d'espais públics genera tensions de convivència entre animals i persones. S'abandonen més de 2.000 animals de companyia cada any, cosa que indica certa manca de sensibilitat social, i segueixen produint-se algunes agressions per animals potencialment perillosos per la falta de cura dels seus propietaris.

D'altra banda, les colònies de gats han significat un important avanç, però segueixen sense tenir recursos suficients per a una gestió òptima.

Aquestes últimes setmanes, la lamentable mort d'una gossa i diversos incidents amb animals, han generat una alarma social evident i ens recorden la importància de seguir impulsant polítiques públiques amb relació als animals de la ciutat.

Per aquests motius, i de conformitat amb els articles 60.6, 65, 73.5 i 101.3 del ROM es presenta la declaració institucional següent:

PRIMER: Reafirmar el compromís de la ciutat de Barcelona en favor del benestar animal i el rebuig contra qualsevol situació de maltractament animal.

SEGON: Reafirmar la vigència de la declaració municipal per la convivència i els drets dels animals, aprovada pel Plenari del Consell Municipal de Convivència, Defensa i Protecció dels Animals de Barcelona, en sessió ordinària del dia 15 de juny de 1998.

TERCER: Expressar el compromís dels grups municipals per impulsar polítiques per fomentar la tinença responsable, amb els objectius de reduir l'abandonament d'animals de companyia, reforçar l'adopció d'animals i garantir la bona convivència a l'espai públic entre persones i animals.

QUART: Reconèixer la feina social que fan les entitats de voluntaris que treballen per tenir cura dels animals de companyia abandonats.

CINQUÈ: Garantir l'acompliment i l'impuls del desplegament de l'Ordenança de protecció, tinença i venda d'animals.

S'APROVA aquesta declaració institucional, que ha estat llegida pel Sr. Alonso, amb el posicionament favorable de tots els grups municipals i dels Srs. Ardanuy i Puigcorbé, excepte el del grup municipal del Partit Popular.

4.-

Després de la desfeta de l'exèrcit republicà a la batalla de l'Ebre, l'ocupació de Catalunya per part dels militars insurrectes era només qüestió de temps. El 26 de gener de 1939, les tropes franquistes entraven per l'avinguda Diagonal a Barcelona.

Demà, doncs, farà vuitanta anys que la ciutat, exhausta i desmoralitzada després de dos anys i mig de guerra, bombardejos i privacions, queia en mans del feixisme.

La caiguda de Barcelona prefigurava la imminent derrota republicana i precipitava la fugida de centenars de milers de persones, la major part civils, cap a la frontera amb França, sota atacs constants de l'aviació feixista. Milers de barcelonins i barcelonines van haver de marxar cap a l'exili, com el president Lluís Companys i l'alcalde Hilari Salvadó. El primer seria lliurat un any més tard per la Gestapo al règim franquista, que el jutjaria i l'afusellaria al castell de Montjuïc. El segon hauria de romandre a l'exili occità fins a l'any 1960. En canvi, els altres dos alcaldes republicans de la

ciutat, Carles Pi i Sunyer i Jaume Aiguader, van acabar els seus dies al continent americà, on s'havien expatriat.

Per als qui no van voler o no van poder deixar Barcelona, la situació tampoc va ser gens fàcil. Per a molts, va ser una època d'exili interior, de depuracions, de presó i, en alguns casos, de mort. Per a tothom, va ser un període de misèria material i, sovint, moral. Derogat l'Estatut d'autonomia de Catalunya i negats els drets civils i nacionals del poble català, les autoritats feixistes van instaurar un règim repressiu que tenallaria el nostre país i la seva capital durant dècades, més enllà de la mort del dictador.

Vuitanta anys després de l'ocupació franquista de Barcelona, quan molts creien que els horrors del totalitarisme ja només eren la part més terrible de la memòria col·lectiva que ens havia llegat el segle XX, constatem amb estupor com la barbàrie feixista revifa a Catalunya, a Espanya, a Europa i al món. Els barcelonins i les barcelonines no podem restar impassibles al ressorgiment de la intolerància en totes les seves repugnants expressions que amenacen ideals com la justícia social, la diversitat, el diàleg, la convivència o la inclusió, que vol encarnar la nostra ciutat.

En els temps convulsos que vivim, els membres del Plenari del Consell Municipal, com a representants del conjunt de la ciutadania de Barcelona, no només tenim el deure moral de recordar aquelles persones que ens van precedir en la lluita contra el feixisme i que en van ser víctimes, sinó que també hem d'assumir la responsabilitat de continuar el seu combat en favor de la democràcia, de la llibertat i dels valors republicans, per tal de derrotar la bèstia totalitària allà on es trobi.

Per tot això, els grups municipals de l'Ajuntament de Barcelona volen donar suport a la declaració institucional següent:

El Plenari del Consell Municipal de l'Ajuntament de Barcelona acorda:

Primer.- Dedicar l'any 2019 a la commemoració del vuitantè aniversari de la caiguda de Barcelona en poder de l'exèrcit franquista, per tal de prosseguir la feina feta amb relació a la denúncia de la dictadura feixista i continuar desenvolupant una programació que, enguany, recordi molt especialment els efectes que va tenir en la ciutadania la repressió desfermada per les autoritats franquistes, en col·laboració amb les entitats de memòria històrica. Segon.- Establir un espai públic memorial municipal destinat a honorar i fomentar el respecte per les persones executades a Barcelona entre 1939 i 1952 i per la resta de barcelonins i barcelonines que van ser víctimes del feixisme per la seva defensa de la legitimitat de les institucions republicanes davant la insurrecció militar i durant la primera resistència, així com per aquelles persones que van comprometre's amb la lluita antifranquista durant la dictadura. Tercer.- Impulsar, des de l'Institut de Cultura de Barcelona i l'Institut Municipal d'Educació de Barcelona i sota la coordinació del Comissionat de Programes de Memòria, la creació i la implementació de programes culturals i educatius que difonguin el record de la barbàrie feixista entre el conjunt de la ciutadania i posant una especial atenció en les persones més joves. Quart.- Fer arribar la present declaració a les entitats de Barcelona i del conjunt del país que treballen per recuperar i preservar la memòria històrica.

S'APROVA aquesta declaració institucional, que ha estat llegida per la Sra. Benedí, amb el posicionament favorable de tots els grups municipals i dels Srs. Ardanuy i Puigcorbé, excepte el del grup municipal del Partit Popular.

- 5.- Barcelona té en la seva arquitectura, el seu espai urbà i el seu paisatge un patrimoni ciutadà d'indubtable valor. Som una ciutat patrimoni, tant des del vessant físic, cultural, com del que es dona a través dels usos i el gaudi que els ciutadans i ciutadanes fan d'aquests espais físics urbans.

Barcelona és una ciutat reconeguda internacionalment per la seva qualitat urbana. Hi destaquen especialment el nivell de la seva arquitectura i del seu espai públic. Aquest nivell d'excel·lència és, en bona part, conseqüència de la pràctica d'una arquitectura d'altíssim nivell, tant en el camp de l'edificació com en el de l'espai públic.

Podem constatar que per als ciutadans i ciutadanes de Barcelona, la seva ciutat té una puntuació superior a la mitjana europea pel que fa als seus espais públics, carrers i edificis (del 71,7%), tot i que on més destaca és en la valoració de l'espai públic (81,4%) i dels edificis (71,0%), per sobre dels espais verds (un 67,2%). I és l'oferta arquitectònica, també, el principal atractiu per als visitants de la ciutat, amb un 9,21 de puntuació.

Les conclusions del Consell de la Unió Europea relatives a l'arquitectura convida els estats membres a comprometre's al fet que l'arquitectura tingui un paper de síntesi i d'innovació en el procés de desenvolupament sostenible, i això des de la fase de concepció d'un projecte arquitectònic, urbà o paisatgístic. També a promoure l'educació sobre l'arquitectura, el patrimoni i les condicions de vida, en particular mitjançant l'educació artística i cultural.

A Catalunya, amb l'impuls del Govern del país i del Col·legi d'Arquitectes es va aprovar per una amplíssima majoria parlamentària, ara fa 18 mesos, la Llei de l'arquitectura, que realça l'interès públic de l'arquitectura i té per objectiu restablir el seu valor social i la tasca dels arquitectes per tal de millorar el benestar de les persones.

A Barcelona tant des de la institució, amb mesures de govern com "Barcelona arquitectura, ciutat patrimoni", com des dels col·legis professionals, entitats i moviments ciutadans, s'ha treballat per una arquitectura de qualitat i una planificació urbanística que tingui en compte el paper social de l'arquitectura.

El repte urbà de l'arquitectura està recollit també en l'objectiu 11 de l'Agenda del desenvolupament sostenible 2030 per fer que les ciutats i els assentaments urbans siguin inclusius, segurs, resilents i sostenibles. Responent a aquest objectiu la UNESCO i la UIA (Unió Internacional d'Arquitectes) vol mobilitzar els governs per preservar el patrimoni i adaptar-se al canvi climàtic i la urbanització massiva, i han llençat la iniciativa de nomenament de capitals mundials de l'arquitectura, per crear noves sinergies entre la cultura i l'arquitectura en un món cada vegada més urbà, on les ciutats són el centre del desenvolupament social, econòmic i innovador.

Les ciutats designades com a Capital Mundial de l'Arquitectura seran un espai

mundial de debat sobre els reptes del món, a través del prisma de la planificació urbana, la cultura, el patrimoni i l'arquitectura.

Per tot això, el Consell Plenari de l'Ajuntament de Barcelona acorda la declaració institucional següent:

1. Barcelona reconeix el paper de l'arquitectura i el valor de l'arquitectura urbana com a factor de qualitat de vida i el sentiment de pertinença, com a part fonamental del dret de la ciutadania a un entorn urbà de qualitat on poder desenvolupar el seu projecte vital i vol, alhora, valorar la tasca feta per les institucions, els i les professionals, entitats i ciutadania, que han fet de Barcelona un ciutat reconeguda per la seva arquitectura i qualitat urbana.
2. La planificació urbana, l'arquitectura i el patrimoni són eines imprescindibles per al desenvolupament social, econòmic i innovador que ha d'afrontar-se des de les ciutats, i per això Barcelona pot i vol tenir un paper en el debat i disseny de les polítiques urbanes i arquitectòniques del present i del futur de les ciutats del món.
3. Amb aquest objectiu, l'Ajuntament de Barcelona treballarà conjuntament amb el Col·legi d'Arquitectes de Catalunya per la presentació de la ciutat de Barcelona a la designació de ciutats mundials de l'arquitectura, iniciativa de la UNESCO i la Unió Internacional d'Arquitectes (UIA).

S'APROVA aquesta declaració institucional, que ha estat llegida pel Sr. Mòdol, amb el posicionament favorable de tots els grups municipals i dels Srs. Ardanuy i Puigcorbè, excepte el del grup municipal CUP - Capgirem Barcelona.

6.- En Jorge Jiménez, veí de Moratalaz, el gener de 2016 va anar a aturar un desnonament sense alternativa habitacional d'una mare i els seus dos fills al barri de Vallecas. La família havia recuperat el pis per tenir un sostre sota el qual poder viure, però Bankia, propietària de l'immoble, es va negar a negociar amb la família. Entre trenta i trenta cinc persones es van reunir davant la porta per tal de garantir el dret universal a un habitatge digne; però tot i això, al cap d'una estona van aparèixer les unitats de prevenció i reacció (UPR) per executar el desnonament. Així, el desnonament va ser executat i el Jorge i dues altres persones van ser identificades. Aquestes dues persones van ser sancionades administrativament per la llei mordassa, i en Jorge Jiménez, dos dies després del desnonament, va rebre una trucada de comissaria amb què li comunicaven que l'acusaven del delicte d'atemptat a l'autoritat i de lesions després de la denúncia d'un dels policies que va executar el desnonament. Al judici, només va ser necessària la paraula del pretès policia agredit perquè en Jorge fos condemnat a presó per la presumpció de veracitat de què gaudeixen els cossos policials, ja que fins i tot els mateixos testimonis policials aportats per l'acusat van reconèixer en seu policial que no van veure cap trepitjada d'en Jorge al seu company i la pèrit forense tampoc va poder afirmar que el que denunciava el policia era cert.

Malgrat tot això, en Jorge Jiménez va ser condemnat a set mesos de presó i a pagar 1.200 euros d'indemnització al policia demandant. En Jorge ha estat mesos a l'espera de rebre la notificació que l'informaria d'haver d'entrar a presó. Després de la condemna als jutjats penals, tant l'Audiència Provincial com el Tribunal Suprem van desestimar els recursos. En Jorge Jiménez, tot i que no tinguí antecedents penals i que la pena és inferior a 2 anys de presó, no podia optar a la suspensió perquè en el

tercer paràgraf de l'art. 80.2 CP s'estableix que si no es compleix la responsabilitat civil, és a dir, si no es paga els 1.200 € d'indemnització al policia, el condemnat ha d'entrar a presó. Aquesta decisió de no pagar d'en Jorge, es fonamenta en els tres punts següents:

1. En Jorge es nega a pagar a un policia que es dedica a mentir i crear muntatges policials perquè és completament fals que fes el que diu l'agent.
2. Perquè es nega a pagar un sol euro a qui es dedica a desnonar famílies.
3. Per visibilitzar que segueix havent-hi desnonaments i que el debat no hauria d'estar en el fet que si paga no entra a la presó sinó en el fet que si no hi hagués desnonaments ell no hauria de viure aquesta situació.

Per tant, en Jorge Jiménez, aquell dia, no només va voler fer complir el dret a un habitatge digne, recollit a la Declaració dels drets humans de 1948 i a l'art. 47 de la Constitució espanyola a la qual determinats grups polítics i col·lectius fan referència constantment però a la qual s'ignora quan es tracta de defensar la classe treballadora. D'altra banda, si la llei que fa anys que la PAH proposa i que, sistemàticament, ha estat rebutjada pels partits PP, Cs i PSOE al Congrés dels Diputats, hagués estat aprovada fa anys, ni aquesta família hauria estat desnonada, ni en Jorge hauria d'haver anat aquell matí a intentar parar aquell desnonament. I és que aquesta llei inclou coses tan bàsiques com:

1. Dació en pagament retroactiva
2. Lloguer assequible i estable
3. STOP desnonaments
4. Subministraments bàsics (aigua, llum i gas) garantits
5. Parc d'habitatge públic suficient

Aquesta setmana s'ha sabut que ha estat cancel·lada l'entrada a presó de l'activista madrileny, però que se li embargarà el compte corrent per tal d'obligar-lo a pagar la condemna que el tribunal ha sentenciat.

El Plenari del Consell Municipal de l'Ajuntament de Barcelona acorda:

L'Ajuntament de Barcelona manifesta la seva satisfacció per la suspensió de l'entrada a presó del Jorge Jiménez, activista pel dret a l'habitatge que s'enfrontava a nou mesos de presó per intentar evitar un desnonament. Tot i així, no volem deixar de denunciar el tancament en fals d'aquest procediment judicial que, lluny de reconèixer la injustícia de la sentència que s'havia dictat, ha volgut fer gal·la de l'orgull judicial, al qual ja estem acostumats, i mantenir la vigència de la condemna, i embargar, així, el compte a l'activista. L'Ajuntament de Barcelona apel·la a la derogació de la llei mordassa, text legal que atempta contra els drets bàsics com són els de lliure expressió i manifestació. Des d'aquesta institució manifestem la necessitat de visibilitzar les victòries de la mobilització popular per tal de contribuir a l'enfortiment del teixit associatiu i autoorganitzat que actualment són la primera trinxera de defensa de drets. Felicitem i considerem referents el moviment veïnal de Moratalaz, organitzat al voltant de la plataforma Distrito Catorce.

S'APROVA aquesta declaració institucional, que ha estat llegida per la Sra. Rovira, amb el posicionament favorable de tots els grups municipals i dels Srs. Ardanuy i Puigcorbé, excepte els dels grups municipals de Ciutadans, del Partit dels Socialistes

de Catalunya, i del Partit Popular.

No havent-hi altres assumptes per tractar, la Presidència aixeca la sessió a les setze hores i quaranta-cinc minuts.